கணபதி துணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்து

ஸ்ரீ சுவாமிநாததேசிகர்

அருளிச்செய்த

இலக்கணக்கொத்து

மூலமுமுரையும்.

இவை

ஷை ஆதீனத்து

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்:

கலாரத்நாகரம்

என்னுமிடத்து

அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

அசுதைய (வரு) காரத்திகைமீ.

REGISTERED COPY RIGHT.

சுவாமிநாததேசிகர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

இந்நூலாசிரியராகிய சுவாமிநாததேசிகர் சற்றேறக்குறைய நூற் றறுபதுவருஷத்திற்கு முன் பாண்டிவளநாட்டிலே பரம்பரைச் சைவவே ளாளர்குலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்து, இளமைப்பருவத்தே திருக் கைலாசபரம்பரையில் விளங்காநின்ற திருவாவடுதுறையாதீனத்தைச் சா ர்ந்து, அக்காலத்தில் அவ்வாதீனத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஞானதேசிக ரிடத்தே சமயதீக்ஷையும் விசேஷதீக்ஷையும் பெற்று, சிவாச்சிரமத்திற் குரிய துறவறத்தை அடைந்து, அவ்வறத்திற்கு விதித்த நூல்களை ஐயந் திரிபின்றி ஓதியுணர்ந்து, அவ்வாறொழுகித் தவத்தான் மனந்தூயராகி, தம்முடைய ஞானதேசிகரது அருமைத்திருமேனியை விட்டு நீங்காது, அத்தேசிகரது அருட்பணிவிடையை அன்போடு செய்துகொண்டு, அவரு க்கத்தொண்டராய் அமர்ந்திருந்தனர்.

அக்காலத்தில் மேற்கூறிய பாண்டிவளநாட்டிலே திருநெல்வேலி யென்னுஞ் சிவநகரத்திலே பரம்பரைச்சித்தாந்த சைவவேளாளர்குலத் திலே தாண்டவமூர்த்திப்பிள்ளை செய்த தவப்பயனால் உதித்த மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளையென்பவர் கல்வியறிவொழுக்கங்களானும் குருலிங்க சங்கமபத்தியானும் மிகச் சிறப்புற்று, செல்வம் அதிகாரமுதலிய நலங்க ளிற் குறைவின்றி விளங்கியிருந்தனர். இவரது பெருமை, இந்நூலாசி ரியர் இந்நூற்பாயிரத்துட்கூறிய "திருநெல்வேலி யெனுஞ்சிவ புரத்தன்— முண்டவமூர்த்தி தந்தசெந் தமிழ்க்கடல்—வாழ்மயிலேறும் பெருமாண் மகிபதி—யிருபத கமல மென்றலை மேற்கொண்—டுலக்கணக் கொத்தெ னு நூலியம் புவனே." என்னுஞ் செய்யுளானும், அதன்விசேடவுரையா னும், இனிது விளங்கும்.

இந்த மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளையென்பவர் மேற்கூறிய ஆதீனத் தைச் சார்ந்த சிஷ்யவர்க்கங்களிற் சிறந்தவராயும், ஆதீனத்திலே அதி யந்தசிரத்தையுடையவராயும், இருந்தமையால், ஆதீனத்திற்கு அடிக்க டி வந்து, ஞானதேசிகனைத் தரிசித்துக்கொண்டு போவார். வழக்கப் படியே ஒருநாள் வந்து தரிசித்துக் கலந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொ ழுது, இந்நூலாசிரியர் ஆண்டினிளையராயினும் அறிவின் முதியராய், ஒழுக்கம் அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களின் மிகச் சிறந்தவராய் இருத்தலைக் கண்டு, "இளமைப்பருவத்தே இக்குண

ங்களெல்லாம் ஒருங்கமைந்திருப்பது அருமை அருமை" என்று வியப்புற்று, "நாங்கற்ற கல்விப்பொருளை இச்சிவனடியாருக்குக் கற்பிப்பேமாயின், உலகத்திற்கு மிகவும் பயன்படுவதன்றியும், நமக்கு இம்மையிற்புகழும் மறுமையில் நற்கதியும் கிடைக்கும்" என்று நினைந்து, தங்கருத்தை ஞானதேசிகர் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து, அத்தேசிகருடைய ஆஞ்ஞையின்படி இந்நூலாசிரியரை அழைத்துக்கொண்டு போய், தமது வீட்டில் இருத்திக்கொண்டு, யாதொருகுறைவுமின்றி, மிகுந்த அன்புடனே உபசாரஞ்செய்து, கற்பிப்பாராயினர்.

சமதக்கினி மகாமுனிவருடைய புத்திரரும் அகத்திய மகாமுனிவருடைய முதன்மாணாக்கரும் இடைச்சங்கப்புலவர் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவருமாகிய திரணதூமாக்கினியென்னுந் தொல்காப்பியமுனிவர் அருளிச்செய்த இலக்கணநூலாகிய தொல்காப்பியத்திற்கு உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் செய்த உரையாகிய இளம்பூரணமும், சேனவரையர் செய்த உரையாகிய சேனவரையமும், நச்சினார்க்கினியார் செய்த உரையாகிய நச்சினார்க்கினியமும் எனப்படும் மூன்றுரைகளையும், ஐயந்திரிபின்றி விளங்குமாறு, பலமுறை கற்பித்தனர். அன்றியும், அக்காலத்தில் வழங்கிய மற்றைய இலக்கணநூல்களையும், திருவள்ளுவர்குறள் பரிமேலழகருரையையும், திருச்சிற்றம்பலக்கோவை நச்சினார்க்கினியாருரையையும், சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை குண்டலகேசி வளையாபதியென்னும் பஞ்சகாவியங்களையும், கலித்தொகை முதலிய சங்கச்செய்யுள்களையும், முறையே கற்பித்தனர்.

அன்றியும், வடமொழியிலும் வல்லவராகச் செய்யக் கருதி, திருநெல்வேலிக்குச் சமீபத்துள்ள செப்பறைப்பதியில் அப்பொழுது சம்ஸ்கிருதத்தில் மகாபண்டிதராயிருந்த சிவப்பிராமணராகிய கனகசபாபதி சிவாசாரியரைக்கொண்டு வடமொழி வியாகரணமுதலியனவற்றைக் கற்பிப்பித்தனர். இக்கனகசபாபதிசிவாசாரியர் வடமொழி கற்பித்த ஆசிரியரென்பது, பாயிரத்துள் "செப்பறைப் பதியின் வாழ்சிவத் துவிசன்—கனகசபாபதி கருதுவட நூற்கடற்—றபோதனர் புகழுஞ் சைவாதி ராச—னுபய பதங்களை யுண்மையொடு பணிவாம்." என இந்நூலாசிரியர் கூறிய செய்யுளால் விளங்கும்.

இந்நூல்களையெல்லாம் இந்நூலாசிரியர் பன்னிரண்டு வருஷம்வரையும் தம்முடைய இயற்றமிழாசிரியரை விட்டு நீங்காது, உடனிருந்து கற்று, உளங்கொளப் பயின்றனர். பயின்றபின், மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை இந்நூலாசிரியரை அழைத்துக்கொண்டு ஆதீனத்திற்கு வந்து, ஞானதேசிகரைத் தரிசித்து, அத்தேசிகரது சந்நிதானத்திலே இந்நூலாசிரியரது கல்வித்திற முழுதையும் பரீக்ஷைசெய்து காட்டினர். காட்டியபின்,

"இந்தமகாத்துமாவை ஞானசாரியஸ்வாமியாய் எழுந்தருளியிருக்கக் கண்டு தரிசிக்கவேண்டும்" என்று மிகுந்த காதலோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதற்கு ஞானதேசிகர் "அவ்வாறே செய்வோம்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, மாபிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை மனமகிழ்ந்து, வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு, தமதிடத்திற்கு மீண்டனர்.

பின்பு இந்நூலாசிரியர் நிருவாணதீக்ஷை பெற்று, வீடுபேற்றுக்குக் காரணமாகிய சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் முதலிய ஞானநூல்களையெல்லாம் ஓதி, அவற்றின்பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்துகொண்டார்.

அதன்பின், தாங்கற்ற இலக்கணவிலக்கியங்களில் இலைமறை காய்போன் மறைந்து கிடந்த அரிய விதிகளையெல்லாம் தமது நுண்ணுணர்விஞல் விளங்க எடுத்துத் திரட்டி, இலக்கணக்கொத்தென்னும் இந்நூலச் செய்து, தசகாரியமுதலிய ஞானநூல்களையுஞ்செய்தனர்.

இவ்வாசிரியர் இவ்வாறு விளங்கியிருக்குங்காலத்திலே, திருவாரூர் என்னுந் திவ்வியதலத்திலே பரம்பரைச்சைவாசாரியகுலத்தில் உதித்து இலக்கணவிளக்கமுதலிய நூல்களை இயற்றிப் புலவர் திலகராய் விளங்கியிருந்த வைத்தியநாதநாவலர் ஒருநாள் ஆதினத்துக்கு வந்து, ஞானதேசிகனைக் கண்டு, கலந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். பின்பு பந்தியிற் போசனஞ்செய்யும்பொழுது, "வந்தவிளைப்பாற்போசனஞ்செவ்வையாகச் செய்தற்கிசையவில்லையோ" என்று ஞானதேசிகர் வைத்தியநாதநாவலைப் பார்த்துக் கேட்க, அவர் வந்தவிளைப்பென்னுந் தொடர்மொழிக்கு இலக்கணம் விசாரிக்கத் தொடங்கினர். அப்பொழுது சேட்டகனிட்ட முறைப்படியே பந்தியின்கடையிலே போசனஞ்செய்துகொண்டிருந்த இந்நூலாசிரியர்மீது ஞானதேசிகர் திருக்கண் சாத்தியருள, உடனே இந்நூலாசிரியர் வைத்தியநாதநாவலனைப் பார்த்து, அச்சொற்குள்ள இலக்கணங்கள் யாவும் எடுத்து விரித்துரைத்தனர். அதுவன்றியும், அச்சொல்லைப்பற்றியே அநேகவிணைவையும் நிகழ்த்தினர். அதைக் கேட்ட வைத்தியநாதநாவலர் மிகமகிழ்ந்து, "தொல்காப்பியமுதலிய நூல்களை எழுதித் தெண்ணிப் படித்த சுவாமிநாதஸ்வாமியா! தேவர் இவ்விடத்தில் வந்திருப்பது எனக்குத் தெரியாது" என்று மிக்க விநயமொழி கூறினர். கூறியபின், "இவ்வியல்புடைய மகாவித்துவான்களைப் போசனகாலமுதலிய எக்காலத்திலும் சமீபத்தில் வைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும்" என்று ஞானதேசிகரிடத்தில் அறிவித்தனர்.

பின்பு வைத்தியநாதநாவலர் சிலநாள் இந்நூலாசிரியருடன் ஒருங்குவந்து, தொல்காப்பியமுதலிய நூல்களைப் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தது

மன்றி, இவ்விலக்கணக்கொத்து நூலையுங்கேட்டு, "இவ்வரியவிதிகளை யெல்லாங் கண்டெடுத்து இங்ஙனந்திரட்டுவது யாவர்க்கும் அரிதரிது" என்று மிகவியப்புற்று மனமகிழ்ந்து, தமதிடத்திற்குச் சென்றனர். இலக்கணவிளக்கஞ்செய்த இவ்வைத்தியநாதகாவலரும், தமிழ்ப்பிரயோகவிவேகஞ்செய்த ஆழ்வார்திருநகரிச் சுப்பிரமணியதீக்ஷிதரும் இந்நூலாசிரியர்காலத்துச் சிறந்த வித்துவான்களாய் இருந்தனரென்பது, "நூல் செய்தவனந் நூற்குணை யெழுதன்—முறையே யெனிலே யறையக் கேணீ—முன்பின் பலரோ யென்கண் காணத்—திருவா ளரிற் றிருக்கூட்டத்திற்—றமிழ்க்கிலக் காகிய வயித்திய நாத—னிலக்கண விளக்கம் வகுத்துணை யெழுதின—னன்றியுந் தென்றிசை யாழ்வார் திருநக—ரப்பதி வாழுஞ் சுப்பிர மணிய—வேதியன் றமிழ்ப்பிர யோக விவேக—முணைத்துணை யெழுதின னென்றே பலவே." என இந்நூலிற்கூறிய உளைச்சூத்திரத்தால், விளங்கும்.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டபடியே ஞானதேசிகர் இந்நூலாசிரியருக்கு ஆசாரியாபிஷேகஞ்செய்யத் திருவுளங்கொண்டும், சின்னபட்டத்திற்கு அப்போது பண்டாரசந்நிதிகள் இருந்தமையால், இவ்வாசிரியருக்குச் சங்காபிஷேகஞ்செய்து, ஈசானதேசிகர் என்று அபிஷேகச் சிறப்புப்பெயருங் கட்டளையிட்டருளி, திருநெல்வேலியில் ஆதீனத்தைச் சார்ந்த ஈசானமடாலயத்தில் இருக்கும்படி கட்டளையிட்டருளினர்.

இந்நூலாசிரியர் அவ்வாறே ஈசானமடாலயத்தில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, நன்னூற்கு விருத்தியுரை செய்த சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் முதலாயினோர்க்கு இயற்றமிழ்நூலும் வீட்டுநெறிநூலும் கசடறக் கற்பித்து, நெடுங்காலஞ்சென்றபின் பரிபூரணதசையையடைந்தனர். சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் இந்நூலாசிரியர்க்கு மாணாக்கனென்பது, நன்னூல் விருத்தியுரையில் உளைப்பாயிரத்துள் "திருவா வடுதுறைத்தேசிக னெகிய—கருணையங் கடலெயென் கண்ணெனவிட் டகலாச்—சுவாமி நாத குரவனை யனுதின—மனமொழி மெய்களிற் றொழுதவ னருளால்" என அவர் கூறியவாற்றால், விளங்கும்.

சுவாமிநாததேசிகர் சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதி துணை.

இலக்கணக்கொத்துத் துணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மதிவெயில் விரிக்குங் கதிரொதிர் வழங்கா—துயர்வனை புடவியி னியர்வுற வடக்கித்—தென்புவி வடபுவி யின்சம மாக்கிக்—குடங்கையி னெடுங்கட லடங்கலும் வாங்கி—யாசமித் துயர்பொதி நேசமுற் றிரு ந்த—மகத்துவ முடைய வகத்திய மாமுனி—தன்பா லருந்தமி ழின்பா லுணர்ந்த—வாறிரு புலவரின் வீறுறு தலைமை—யொல்காப் பெருந்தவத் தொல்காப் பியமுனி—தன்பெய ராலுல கின்புறத் தருநூ—லளங்கூ ருனையா மிளம்பூ ரணமு—மாண வியல்பிற் சேண வனையமு—முச்சி மேற் புலவர்கொ ணச்சிரர்க் கினியமு—மற்றமற் றிடப்பொருண் முற்று முணர்ந்து—நன்னூன் முதலிய சின்னூ றெரிந்துந்—தொல்காப் பியங்கள் பல்காற் பயின்று—மவைகளி னருகிய நவையறு விதிகளும்—வடமொழி யிலக்கணக் கடன்முடி புடையவும்—கற்பவர்க் கெளிதி னிற் புலப் படவே—மதியினின் மதித்துழூன் றதிகார மாக்கிப்—புலக்கணத் தெனவுல கிலக்கணக் கொத்தென்—றிருபெய ரிட்டுத் திருவுளம் பற் றினன்—வளமையின் வளர்புக ழுளவிய புனலுட்—டேவடி விழியுமை யாவடு துறையி—லாசிலா வுயிர்க்கருண் மாசிலா மணிப்பெய—ரம்பல வாணனென் றும்பரும் பரவ—வருளான தேசிக னிருதாள் புனைய—மமிழ்தினு மினிய தமிழ்வளர் நெல்லை—யுவாமுதிர் மதிக்கலைச் சுவாமி நாதன்—றேசார் ஞானச் செல்வ—னீசான தேவ னெனுந்தே சிகனே.

பாயிரம்.

விநாயகவணக்கம்.

க. தேக பந்தந் தீர்ந்தருள் பெறவே
யேக தந்த னினையடி பணிவாம்.

சிவவணக்கமுஞ் சுப்பிரமணியவணக்கமும்.

உ. கற்றைச் செஞ்சடைக் கண்முன் றுடையனை
யொற்றைச் செங்கதிர் வேலனை யுள்குவாம்.

தீக்ஷாகுருவணக்கம்.

கூ. ஊருந்தம் பேருமுருவு மில்லா—னுபினுந் திருவா வடுதுணை
யுரணைந்—தம்பல வாண னெனும்பெய ராதரித்—தறிவேயுருவா யமர்ந்
தகுரு ராயனைப்—பொறையுடல் போகப் புகழ்ந்தடி போற்றுவாம்.

சம்ஸ்கிருத வித்தியாகுருவணக்கம்.

ச. செப்பறைப் பதியின் வாழ்சிவத் துவிசன்—கனக சபாபதி கரு
துவட நூற்கடற்—றபோதனர் புகழுஞ் சைவாதி ராச—னுபய பதங்களை
யுண்மையொடு பணிவாம்.

தமிழ்வித்தியாகுருவணக்கம்.

ஞ. திருநெல் வேலி யெனுஞ் சிவபுரத்தன்—முண்டவ மூர்த்தி தந்
தசெந் தமிழ்க்கடல்—வாழ்மயி லேறும் பெருமாண் மகிபதி—யிருபத
கமல மென்றலை மேற்கொண்—டிலக்கணக் கொத்தெனு நூலியம் புவனே.

நிறைந்த கல்வியுடையார்மாட்டுச் செல்வம் வாணுள் அதிகாரமுதலிய நலங்கள் குறைதல் பெரும்பான்மை, இவணுக்கு ஓர் குறையுமில்லையென்பது தோன்றப் பெயர்க்கு முன்னும் பின்னும் அடைகொடுத்தாம்.

பலர்நூல்களினும் பலருரைகளினுஞ் சிதறிக்கிடந்த சிலவிதிகளை ஒவ்வொரு சூத்திரத்தால் ஒருங்கேயறியக்கிடத்தலின், இலக்கணக்கொத்தென்று காரணப்பெயர் பெற்றதென்க. (ஞ)

இதுவனைவணக்கமதிகாரம்.

சு. பத்தொ டொன்பது பாடை நூல்களு—மாறு படுதல் வழக்கே
யன்றியு—மொவ்வொரு பாடையி லுள்ளே யோரிற்—பலநூன் மாறு
படுமே யன்றியு—மொவ்வொரு நூற்கட லுள்ளே யோரி—னெழுத்துச்
சொற்டொருள் யாப்பணி யைந்தனு—ளொன்றனை யொன்றே யொழிக்கு
மன்றியு—மோரதி காரத் துள்ளே யோரி—லேரியல் விதியினை யோரிய
லொழிக்கு—மோரிய லதனி லுள்ளே யோரி—லெருசூத் திரவிதி யொ
ருசூத் திரவிதி—தன்னைத் தடுத்துத் தள்ரு மன்றியு—மொருசூத் திர
த்தி லுள்ளே யோரி—லெருவிதி யதனை யொருவிதி யொழிக்கு—நூலா
சிரியர் கருத்தினை நோக்கா—தொருசூத் திரத்திற் கொவ்வொரா சிரிய—
ரொவ்வொரு மதமா யுரையுரைக் குவரே—யவ்வுரை யதனு ளடுத்தவா
சகங்கட்—கவர்கருத் தறியா தவரவர் கருத்திலுட்—கொண்ட பொருள்
படப் பொருள்கூ றுவரோ—யொருவிதி தனக்கே பலபெயர் வருமே—
யொருபெயர் தனக்கே பலவிதி வருமே—நூலுரை போதகா சிரியர்
மூவரு—முக்குண வசத்தான் முறைமறந் தறைவரோ—யிம்முறை யெல்
லா மெவர்பகுத் தறிபிரு—மவத்தை வசத்தா லலிகுவர் திடனே—யதி
மதி நுட்பமோ டதிகலி கற்பினும்—விதியது வசத்தால் விதிவிலக் கயர்ப்

பா—ராகையா லளவிட் லரிதே யன்றியுஞ்—சொல்லின் கூட்டமும் பொருளின் கூட்டமு—மவ்விரண் டனையு மளவிடப் படாவே—யிங்கால் வகையினு ளென்ரு லியன்றது—சிறப்பா யுள்ளன சிலதே டனனனவை—மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக் கொண்டன—னவன்கையி லகப்படா தடங்கின வவற்றுளுஞ்—சிறிதினைச் சிறியேன் சிறிய சிறுர்த்தமக்—குணைத்தன னன்றியீ தொருநூ லன்றே—யிவ்வழக் கறிந்தோ ரிகழுதல் வழக்கே—யிவ்வழக் கறியா ரிகழுதல் வழக்கே.

இது அவையடக்கம். இதற்குப் பொருள் கூறின் மிகவும் பெருகுமாகலின், இன்றியமையாதனவற்றிற்குமாத்திரஞ் சுருக்கிக் கூறுகின்றும். இந்நூன்முழுதுமது.

எழுத்து ஐம்பத்துமூன்று, மூப்பது. இது பாடைமாறுபாடு.

சார்பெழுத்து மூன்று, பத்து. இது ஒருபாடைநூன்மாறுபாடு.

நெடிற்றொடர்க்குற்றுகரம் எழுத்தினுளீரலகு; யாப்பினுளோரலகு. 'பால்போலுமொழி' சொல்லினுள் விரி; அணியினுட்டொகை. 'துப்பி னெவனுவர் மற்கொறுயர்வரவு நட்பினு ளாற்று பவர்.' 'கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு—நாவாயு மோடா நிலத்து.' இவை சொல்லினுள் வெளிப்படை; முறையே அகப்பொருளினும் புறப்பொருளினுங் குறிப்பு. இவை ஒருநூலுள் ஐந்தும் மாறுபாடு. ஒன்றேயென்றதனுல் ஒழித்தலெளிதென்க.

அகப்பொருள்விளக்கம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, தண்டியலங்காரமுதலிய நூல்கள் ஒன்றனையேயுணர்த்தும்; நன்னூல் சின்னூன் முதலிய நூல்கள் இரண்டனையேயுணர்த்தும்; அவைபோலாது தொல்காப்பியம் ஐந்தனையுமுணர்த்தலிற் கடலென்றும். அகத்தியம் அவிநயமுதலானவையும் அதுவாதலால், ஒவ்வொரு நூலென்றும்.

"இடையுரி—தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரேழே." "உருபுகள் புணர்க்கியி—லைக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே." இவை ஓரியலோடொரியன் மாறுபாடு.

"ணனவல் லினம்வரட் டறவும் பிறவரி—னியல்பு மாகும் வேற்றுமைக்கு" "சாதி குழூஉப்பரண் கவண்பெய ரிறுதி—யியல்பாம் வேற்றுமைக்கு" இவை ஓரியலுள் ஒருசூத்திரத்தை மற்றொன்று தள்ளுதல்.

"ஞணநமல வளன வொற்றிறு தொழிற்பெய—ரேவல் வினாநனி யவ்வன் மெய்வரி—னுவ்வுறு மேவ லுருசில சில்வழி." இது ஒருசூத்திரத்துள் ஒன்றனை யொன்றொழித்தல்.

எழுத்தினுள் உயிர்மெய்யை உம்மைத்தொகையென்றும், அன்மொழித்தொகையென்றும், வேற்றுமைத்தொகையென்றுமுரைப்பர். சொல்லினுள் மக்கட்சுட்டை அன்மொழித்தொகையென்றும், இருபெயரொட்டாகுபெயரென்றும், பின்மொழியாகுபெயர்ப்பண்புத்தொகையென்றுமுரைப்பர். பொருளினுள் "வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது." என்புழி மூன்றனைப் பதிபசுபாசமென்றும், தத்துவமசிவாக்கியமென்றும், அறம்பொருளின்பமென்றும்,

எழுத்துச்சொற்பொருளென்றும், ஆண்டென்றுமுரைப்பர். இவை ஒருசூத்திரத்திற்கே பலரும் பலமதமாயுரைத்தல்.

இனிச்சொல்லை நித்தியமென்றும், அநித்தியமென்றும், வியாபகமென்றும், ஏகதேசமென்றும், பொருளென்றும், பொருளன்றென்றும், கடவுள் கட்டினதென்றும், அறிவாரும்,-அறியாரும், சாதியாரும், சமயத்தாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், தத்தமக்கு வேண்டியவாறே கட்டினதென்றும், ஒருவராலுங்கட்டப்பட்டதன்று தானே அநாதியாயுள்ளதென்றும், சொல்லும் பொருளுஞ் சாத்தனதாடைபோல வேற்றுமையென்றும், கோட்டதுநூறுபோல ஒற்றுமையென்றும், அத்தநாரீச்சுரன்போல வேற்றுமைக்கும் ஒற்றுமைக்கும் பொதுவென்றும், இன்னும் பலவாற்றானும் பலருங்கூறுவர். அவை நிற்க. இனித்தொல்காப்பியரொருவர்தாமே அச்சொல்லை "அதிர்வும் விதிர்ப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்." எனவியற்றுதற்கருத்தாவாகவும், "அம்ம கேட்பிக்கும்." எனவேவுதற்கருத்தாவாகவும், "பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரிதலுஞ்—சொல்லி னதும்." எனக் கருவியாகவும், "கொடையெதிர் கிளவி." எனக்கொள்வோனாகவும், "முன்மொழி நிலையலும்" எனவிடமாகவும், பொருளிற்கு வேறென்று கூறி, "கமநிறைந்தியலும்." "உருவுட்காகும்." "செல்ல லின்ன லின்ன மையே." "எல்லே விளக்கம்." "கொல்லே யையம்." எனப்பொருளிற்கு வேறன்றென்றுங்கூறினர். அச்சொற்கு ஓர்குணமேயன்றிப் பலகுணம் பொருந்தாது; அவர்க்குமதுவே கருத்து. அக்கருத்தறிதலருமைநோக்கி, நூலாசிரியர்கருத்தினை நோக்காதென்றும். இக்கருத்துச்சொற்கேயன்றி அவர் கூறிய விதிவிலக்கிற்கெல்லாம் பொது.

இச்சூத்திரத்திற்கிதுவே பொருளென்னும் வாசகத்திற்கு, இது பொருளென்றும், இது பொருளன்றென்றும், இது பொருளோ அன்றோவென்றும், இதுவோ அதுவோ பொருளென்றும், பலபொருள்படுதலின், அவரவர்கருத்திற்ககப்பட்ட பொருளையே கூறுவர். இக்கருத்து எல்லாவாசகங்கட்கும் பொது. இனிச்சூத்திரங்கட்குப் பொருள்கொள்ளுதலெளிது, உளாவாசகங்கட்குப் பொருள்கொள்ளுதலரிதென்பது தோன்ற, நோக்காதுணைக்குவர், அறியாது கூறுவனென்றும்.

மூன்றுந்திரிபு, மூன்றும் விகாரம்; அஃறிணைப்பெயற்பெயர், பால்பகாவஃறிணைப்பெயர். இவைபோல்வன விதியொன்றற்கே பலபெயர்.

தனிமொழியாவது ஆவென்றும், ஆறென்றும், ஆற்றினனென்றும், ஒன்றென்றுங் கூறுவர். தொடர்மொழியாவது ஆவென்றும், ஆறென்றும், ஆற்றினனென்றும், ஆறிரண்டென்றும், ஆறிரண்டுதோளானென்றும், வாழியென்றுங் கூறுவர். பொதுமொழியாவது எட்டென்றும், கவியென்றும், சாத்தனென்றும், வாழ்கவென்றுங் கூறுவர். இவைபோல்வன ஒருபெயர்க்கே பலவிதி.

"அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்—தொடர்பினு ளுகரமாய்த் திரியும்" என்று முறை கூறினர். அம்முறையே 'வினையெச்சம்மே வினைமுற் றுகலும்' எனல்வேண்டும்; அது மறந்து "வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலும்" என்றார். இம்மறவி உரையாசிரியர் போதகாசிரியரொடு மூவர்க்கும் பொது. இம்முறை இப்பதினென்றுமென்க.

நனவினறிந்ததைக் கனவின் மயங்கியும், கனவினறிந்ததை நனவின் மயங்கியும், நனவினுள்ளும் பிரேரகத்தினறிந்ததைச் சாக்கிரத்தின் மயங்கியும், சாக்

கிரத்தினறிந்ததைப் பிரேரகத்தின் மயங்கியும், பிரேரகத்தினுள்ளுந் தனக்குரிய யாதானுமோர்மணிப்பொற்பணியை யாதானுமோர் காரணத்தாற் பிறனெருவன் கையிற்கொடுத்துப் போக்கி, சிலபொழுதிடையிட்டு அவன் கொண்டுவந்து தர வாங்கிப் பார்த்து, அதுவோ வேறென்றே என்னுமையந்தீர்த்து, சிலர்க்கறிவித் துச் சேமத்தின்கண்ணே வைத்து, சிலபொழுதிடையிட்டு அவனைக் கண்டு அப் பணி தருவாயாகவென்று பகைகொண்டு, சிலபொழுதிடையிட்டு அப்பணியைக் கண்டு தெளிந்து பகை தீர்ந்தான். இவைபோல்வன அவத்தை வசத்தாலறிதல். இவையும் மூவாசிரியர்க்கும் பொது.

அதிமதி-அளவிறந்த புத்தி. அதிகலை-மேம்பாட்டினையுடைய நூல். விதி-ஊழ். விதி விலக்கு-வழுவில்லது, வழுவுள்ளது. அயர்த்தல்-விதியை விலக்கென்றும், விலக்கை விதியென்றுங்கூறுதல். இக்கருத்து "நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்—னுண்மை யறிவே மிகும்." "எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்—மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு." "தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்—கற்றனைத் தூறு மறிவு." இவை முதலாயினவற்றுட் காண்க. இவையும் மூவாசிரியர்க்கும் பொது.

ஆகையால், இப்பதின்மூன்றேதுவிலுஞ், விதிவிலக்களவுசெய்தல் யாவரானுங்கூடாது. அன்றியுஞ் சொற்கூட்டமும் பொருட்கூட்டமுமதுவே. ஒரு பொருட்பலசொல்லினையும் ஒருசொற்பலபொருளினையும் முறையே சொற்கூட்டமும் பொருட்கூட்டமுமென்பர் இலக்கணநூலோர். வேதாகமபுராணமுதலிய நூல்களையும் மாயாகாரியமாயுள்ள சகலப்பிரபஞ்சங்களையும் முறையே சொற்கூட்டமும், பொருட்கூட்டமுமென்பர் வீட்டுநூலோர்.

இந்நால்வகையென்று பின்னுங்கூறியது அறுவாதம். அதென்னெனின், வீடொன்றே நீங்கலாக ஒழிந்தனவெல்லாம் இங்ஙனங்கூறிய நான்கனுளடங்குமென்று பொருள்படுதலினென்க. இந்நான்கனையுமளவிடல் அரிதேயன்றி, இவற்றினுள் ஒன்றனை மாத்திரமளவிடலுமரிதென்க. ஆயின் நூல்களாற்பயனென்னெனின், "ஆழ வழுக்கி முகக்கினு மாழ்கடலி—னூழி முகவாது நாணூழி." இவ்வுவமையாற் பயனுண்டென்று தெளிக. இம்முறைபற்றியே என்னூலியன்றதென்றும். நாழிபோல் உருவப்பொருளன்றே, அருவமாய் நித்தியமாய் அறிவுமயமாய் அறியுமறிவிருக்கவே, முழுதுங்கொள்ளாது குறையக் கொள்வதென்னெனின், பஞ்சபாசத் தடையாலென்க. தடைதீர்ந்தபின்பு கொள்கவெனின், அங்ஙனமுங்கொள்ளப்படாதென்க. அம்முறை இங்ஙனம் விரிக்கிற்பெருகுமென்க.

ஐந்தனுள் எழுத்திலுஞ் சொற்சிறப்பு, ஏனைமூன்றும் அச்சிறப்பின்று. மூன்றனுள் இயற்றமிழ் சிறப்பு, ஏனையிரண்டும் அச்சிறப்பின்று. திருவள்ளுவர், திருக்கோவையார், திருமுருகாற்றுப்படைமுதலிய செய்யுட்கள் சிறப்பு, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய செய்யுட்கள் அச்சிறப்பின்று. நான்கனுள் வீட்டுநூல் சிறப்பு, அறமுதலிய மூன்று நூலும் அச்சிறப்பின்று. வீட்டுநூனான்கனுள் அறிவுநூல் சிறப்பு, சரியை முதலிய மூன்று நூலும் அச்சிறப்பின்று. சிறப்பிற்கும், சிறப்பின்மைக்கும், பொதுவிற்குங் காரணம் விரிக்கிற் பெருகுமென்க. இம்முறைபற்றியே சிறப்பாயுள்ளனவென்றும். எல்லாநூலும் இம்மூன்றனுளடங்குமென்க. சிறப்பாயுள்ளனவற்றுள்ளுஞ் சிலவென்க. அவற்

றுள்ளும் மறந்தது பலவென்பது தோன்ற வாரிக்கொண்டனனென்றும். அடங்கினவற்றுள்ளுஞ் சிறிதென்பதற்குக் காரணம் "எளிய விதிகளை" என்னுந்தொடரான் மேற்காட்டுதும்.

கற்றோரொல்லாருள்ளுங் கடையேனென்பது தோன்றச் சிறியேனென்றும், கூரியோர்க்குத் தொல்காப்பியமுதலிய நூல்களிருத்தலால் ஏனையோர்க்கே இதுவென்பது தோன்றச் சிறியவென்றும், தருணர்க்கெல்லாம் அந்நூல்களிருத்தலிற் பாலர்க்கே இதுவென்பது தோன்றச் சிறுமென்றும், ஓரதிகாரமாயினும் இதனுள் அறியக்கூடாதென்பது தோன்ற நூலன்றென்றும், நூலன்றென்று எம்மாற் சொல்லியிருக்கவே குற்றமுண்டாயினுங் கூறுமென்பது தோன்ற வழக்கேயென்றும், வழக்கறியாதார் வழக்கையுமிகழுதல் இயற்கையேயென்பது தோன்ற வழக்கேயென்றுங் கூறினும். "காணுதாற் காட்டுவான் முன்காணுன் காணுதான்—கண்டாலுந் தான்கண்ட வாறு." என்பதனுள் இகழுதலியற்கையென்பது காண்க.

அவையடக்கமென்று பெயரிட்டு இங்ஙனம் பலவற்றையும் விரித்ததனற் பயனென்னெனின், பலவாற்றுளும் புழுத்த நாயினுங்கடையேனதறியாமையை எல்லோர்க்கும் அறிவித்தலொன்றுமே பயனென்க. இவ்வாசகம் முடிந்தது முடித்தலென்னுமுத்தி.

(சுஈ)

இனியிந்நூல் பார்த்தற்குக் கருவி பத்துள; அவைகளை ஒருசூத்திரத்தாற் கூறுகின்றும்.

எ. வடமொழி யிலக்கணஞ் சிலவகுத் தறிந்து—தொல்காப் பியத்தினுந் தொல்காப் பியத்தினு—மருகிக் கிடந்ததைப் பெருக வுணர்த்தனன்—வேறுவிதி நவமாய் விளம்பில னென்க—தொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவ ராதிநூல்—வடமொழி நியாயம் வந்தன சிலவே—தமிழி னியாயந் தந்தன பலவாற்—றமிழ்விதி வல்லராய் வடமொழி விதிசில—வறிந்தவர்க் கேயிந் நூலா மென்க—வடநூல் வழிகல வாதே தமிழைத்—தனியே நீர்தராத் தன்மை யென்னெனி—னிலக்கண மிலக்கிய மேது நிமித்தஞ்—சாத்திரஞ் சூத்திரந் தந்திர வுத்தி—பகுதி விகுதி பதமே பதார்த்த—மாதி யந்த மகார மகார—முதாரண மாத்திரை யுவமை யுருவகம்—விகற்பஞ் சந்தி விதியலங் காரங்—கால மிலேசங் காரக ஞாபகம்—விசேடணம் விசேடியம் விகாரமதி காரங்—குணங்குணி யாதியாஞ் சொற்கோ ளென்றியும்—பிறிதினியை பின்மை நீக்குதல் பிறிதி—னியைபு நீக்குத லென்னு மிலக்கண—முதலாட் பலவா மொழிபெயர்த்தனவுங்—கொண்டனர் பண்டைய ருண்டோ வின்றே—வன்றியுந் தமிழ்நூற் களவிலை யவற்று—ளொன்றே யாயினுந் தனித்தமி ழுண்டோ—வன்றியு மைந்தெழுத் தாலொரு பாடையென்—றறையவே நாணுவ ரறிவுடை யோரே—யானையால் யானு மதுவே யறிக—வடமொழி தமிழ் மொழி யெனுமிரு மொழியினு—மிலக்கண மொன்றே யென்றே யெண்

ணுக—வெளிய விதிகளை யாவரு மறிவா—ரரிய விதிகளை யறையினறி வாரிலை—யதனு லவையாற் பயனிலை யதனற்—பயன்படு சிலவிதி பகர்ந் தன னென்க—முன்னெடி பின்மலை வுள்ளன போல—வருவன வெல் லாம் பிறர்மத மாக்குக—கூறின பின்னுங் கூறின சிலவனை—யநுவாத மென்றே யறிந்தே யடக்குக—தமிழ்விதிக் ககப்படாச் சிலவிதி சாற்றி ன—னனைவட மொழிவிதி யென்றே யறிக—வேற்றுமை வினையொழி பெனலுன் றுக்கி—யவற்றினுட் சொல்லினுட் சிலவிதி யடக்கி—யேனை நால் விதியு மியம்பில னென்க—பல்காற் பழகினுங் தெரியா வுளவேற்— றுல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார்—மூன்றினு மூழங்கு மாண் டினு மிலையேல்—வடமொழி வெளிபெற வழங்கு மென்க.

இது இந்நூல் பார்த்தற்குச் சிலகருவி கூறுகின்றது. அவை பத்துவியங் கோளுமென்க. யாதொரு முயற்சிக்குங் கருவியின்றி முடியாது; கருவியும் ஏற்றகருவியேயன்றி வேறுகருவியாகாது; உரியகருவியும் ஒழுங்குள்ளதேயன் றி ஒழுங்கில்லதாகாது; ஆகையால், இப்பத்தினையும் பல்காற்கூர்ந்து இந்நூலி னிறங்குக. பதவுரையெழுதிற் பெருகுமாதலின், அரும்பதவுரைமாத்திரமே யெழுதினமென்க. மேலுமதுவே.

வடமொழி யிலக்கணங் கடலே யாதலிற், சிலவகுத் தறிந்தே னெனச்செ ப்பினனே. தொல்காப்பியம் முன்னதிலக்கணம், பின்னது பழையசெய்யுட் கள். சுருங்கிக் கிடந்ததைப் பெருக்கினனென்பது முன்னூல்களையும் இந்நூலி னையுஞ்சீர்தூக்கிற் றுமே விளங்கும். ஓர்சொல்லாயினும், பொருளாயினும், புதி தாகச் சொற்றனனன்றென்பது நவமாயென்பதனலறிக.

"ஓரெழுத் தொருமொழி யீரெழுத் தொருமொழி—யிரண்டிறந் திசைக்குந் தொடர்மொழி" "மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்து" "அகர முதல வெ ழுத்தெல்லா மாதி—பகவன் முதற்றே யுலகு." "மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்—யாவுள முன்னிற் பவை." "நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக் குங் கள்ளென்னும்—பேணைப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு." இவைபோல்வன வட மொழிநியாயம் வந்தன.

"எழுத்தெனப்படுப—வகரமுத னகர விறுவாய்—மூப்பத்தென்ப—சார்ந் துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே." "கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வா லறிவ—னற்ற டொழாஅ ரெனின்." இவைபோல்வனவெல்லாந் தமிழினியா யந்தந்தன.

சில பலவென்பன சிறுபான்மை பெரும்பான்மையென்க. ஏனநூலெல் லாம் இவ்விருதன்மையே, இந்நூலுமதுவேயாதலின், இருவகைநியாயமும் ஏக தேசமாயினும் அறிந்தார்க்கேயன்றி ஏனயிருவர்க்கும் இது பயன்படாதென் பது தேற்றேகாரத்தாலறிக.

வடநூலைவிட்டுத் தனியே தமிழ்நூல் நடவாதது நியமமேயென்பது தோ ன்ற, வடநூல்வழிகலவாதே என்பது முதலாக யானுமதுவே என்பதீறாக, விரி விடையாற்கூறினும்.

குணத்தையுடையது குணி; பண்பையுடையது பண்பி. இவை மொழியால் வேறென்பது திண்ணம். இவைபோல உடைமை, உடையான், பகுதி, விகுதி, பகுபதம், உருபு, பொருள், திணை, பால், இடம் இப்பத்துமுதலிய இலக்கணம் எல்லாவற்றுளுமொன்றேயென்பது தோன்றத் தேற்றமிரட்டித்தாம். இனிச் சிறுபான்மை மிகவும் அருகி இலக்கணமும் வேறுபடுமென்பது தோன்ற எண்ணுகவென்றும். வேறுபடுதலாவது இருதிணையும், ஆண்பால்பெண்பால்வினையீறும்வடமொழிக்கில்லை. மூன்றிலிங்கமும், முதலீற்று வேற்றுமைக்குருபுகளும் தமிழிற்கில்லை. மேலும் ஆண்டாண்டுக் காட்டுதும்.

எளியவிதியாவது உயிர் பன்னிரண்டு, உடம்பு பதினெட்டு. இவைபோல்வனவென்க. அரியவிதியாவது "மெய்யி னியக்க மகரமொடு சிவணும்." "அகர முதல வெழுத்தெல்லாம்." "அக்கரங்க ளின்ரு மகர வுயிரின்றேல்." "அகரம் போல நின்றனன் சிவணுஞ் சேர்ந்தே." "அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு—நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து." என்பவற்றிற்குப் பொருள் கூறுங்கால், அகர வுயிரானது உருவெழுத்து, ஒலியெழுத்து, உணர்வெழுத்து, தன்மையெழுத்தென்று * பொருள் கூறின், உவமேயத்தொடு மாறுபடுதன்முதலிய பலகுற்றப்படும்; அங்ஙனங் குற்றப்படாமற் பொருள் கூறுதலரிதே; கூறினுங் கொள்ளுதலரிதே. அன்றியும் எழுத்துக்கட்குப் பிறப்பிலக்கணந் தொல்காப்பியனொடுத்தோதினவற்றைறப் புலப்படவறிந்திருந்தும், பிறர் அவற்றிற்கு மாறுபடக்கூறினும் அவர் ஏழ் உயிரீற்றுப்பதமன்றென்றறிவித்தற்குப் புள்ளிமயங்கியலினுள் எடுத்தோதினர். அஃதறிந்தும், அஃதொற்றீற்றுப்பதமன்றென்றறிவித்தற்கு உயிரீற்றுப்புணரியலுளெடுத்தோதினர். இவ்விருவருமன்றி நூலாசிரியர்பலருமது

---

* எழுத்துக்கள் உருவெழுத்து முதலிய நான்கு பகுதியவாதலும் அவற்றினிலக்கணமும் வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க:—க. "உருவே யுணர்வே யொலியே தன்மை—யெனவீ ரெழுத்து மீரிரு பகுதிய. உ. காணப் பட்ட வுருவ மெல்லா—மாணக் காட்டும் வகைமை நாடி-வழுவிலோவியன் கைவினை போல—வெழுதப் படுவ துருவெழுத் தாகும். ங. கொண்டோர் குறியாற் கொண்டவதனை—யுண்டென் றுணர்வ துணர்வெழுத் தாகும். ச. இசைப்படுபுள்ளி னெழுமுந் துணைக்கா ரணமுந்—துணைக்கா ரணத்தொடு தொடரிய வுணர்வு—மவற்றெழுடு புணர்ந்த வகத்தெழு வளியின்—மிடற்றுப்பிறந் திசைப்பது தன்மையெழுத்தே."

இன்னும் நான்கு பகுதியவாதலும் அவற்றினிலக்கணமும் வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க:—க. "வடிவுபெயர் தன்மையுண் முடிவு நான்கா—நடைபெறு நாவலர் நாடிய வெழுத்தே. உ. கட்புல னில்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ்—சட்டகம் போலச் செவிப்புல வொலியை—யுட்கொளற் கிடமுரு பாம்வடி வெழுத்தே. ங. வடிவுமுதன் மும்மையின் வழங்கு மெழுத்திற்—படுபல பகுதிக் கிடுபெயர் பெயரே. ச. தான முயற்சி தரக்கொளச் செவிப்புல—னுயவொலி தன்மையெழுத்தாகுமே. ஞ. உருவமுதன் மும்மையோ டொன்றிய வியல்பை—மருவளந் துணிவ துண்முடி வெழுத்தே."

வே, உரையாசிரியர் பலருமதுவே. இவர்களிங்ஙன மாறுபட்டுழி, "இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவே" என்பதனுற் குணங்குற்றங்களைப் பலவாற்றானும் பகுத்தறிந்து உண்மை கண்டு ஒன்றனை மறுத்து ஒன்றனைத் தழுவலும், ஒற்றுமைநயம் வேற்றுமைநயமென்பனபோலச் சிலகருவிகொண்டு அம்முறையாலது நன்று இம்முறையாலிது நன்று என்று அவ்விரண்டனையுந்தழுவலும், அரியைப் படைத்தலால் அயன் கடவுளென்றும், அயனைப் பெற்றுக் காத்தலால் அரி கடவுளென்றும் மாறுபட்டுழி, இவ்விருவரையும் அழித்தலால் இவர் கடவுளல்லர் அரனே கடவுளென்பதுபோலச் சிலகருவிகொண்டு இம்முறையால் இது வழு அம்முறையால் அது வழு எனவிரண்டனையுமறுத்து இவ்விரண்டற்கும் வேறுகி வழுவற்றதொன்றனைத் தழுவலும் போல்வனவென்க. எமக்கடங்கினவற்றுள்ளும் இவ்விரண்டனும் பிறர்க்குப் பயனில்லையேயென்னுந் துன்பந்தோன்ற, யாவருமறிவார், அறிவாரிலையென்றும்.

மூன்னூல்களுள் வெள்ளிடைமலைபோல விளங்கிக் கிடந்து பயன்படுவிதிகள் அளவில்லை, அவற்றுள் இலைமறைகாய்போலக் கரந்து கிடந்து பயன்படாதன சிலவற்றுட் சிறிதெடுத்துரைத்தனனென்பது தோன்றப் பயன்படுசிலவிதியென்றும், அவையடக்கத்துட் சிறிதென்றுங்கூறினும். புதிதொன்றுமின்றென்பது இதனானுமறிக.

மூன்றெடுபின்மலைவாவது யாதானுமொன்றனையே இது விதியென்றும் விலக்கென்றும், இயல்பென்றும் திரிபென்றும், இது பெயரென்றும் அது பெயரென்றும், இன்னு மாறுபடக் கூறுதலென்க. இம்மலைவு இந்நூலிற் பெரும்பாலும் வரும்; அவையெல்லாம் அவரவர்கொண்ட மதமென்க. அவரவர்பெயர்களை அங்ஙனமங்ஙனமுரைக்கிற் பெருகுதல்பற்றிக் கூறும். அவையெல்லா மலைவல்லவென்பது தோன்றப் போலவென்றும். அங்ஙனமலைவனவற்றை யெடுத்தோதாதலென்னினின், அவையெல்லாம் ஒவ்வொருநியாயத்தாற் பயன்படுதலைக்கியென்க.

இந்நூலுள் முற்கூறியதனையே பிற்கூறுதலுஞ் சிலவுள. அவை கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமன்று, அநுவாதமென்றே கொள்க. கூறியதுகூறல் வெளி. ஏனையதெங்ஙனமெனின், யாதானுமோர் நிமித்தத்தால் ஒன்றனை முற்கூறி, வேறொருநிமித்தத்தால் அதனையே பின்னுங் கூறுதலென்க. "நின்ற வுயிர்முன் கசதப மிகும்" என்று கூறினவர்தாமே "பலசில வெணுமிலவ தம்முன் ரும்வரின் மிகும்" "அல்வழி இஐ முன்ன ராயின் மிகும்" "மீக்கு வலிமிகும்" "நெடிலோடியிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுட்—டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே" "பனைமுன் கொடிவரின் மிகும்" என்று பின்னுங் கூறினர். "அன்ன னெள்ளாள்" என்றவர்தாமே "என்னே னல்லன்" என்றார். "அன்ன னிறுமொழி" என்றவர்தாமே "அல்லன் னென்னே ரூகு மீற்ற" என்றார். நேர் நிரை என்றவர்தாமே வேல் நிறமென்றும், நாள் மலர் என்றுங்கூறினர். நேர்நேர் நிரைநேர் என்றவர்தாமே தேமா புளிமா என்றும், காசு பிறப்பு என்றுங்கூறினர். நேர்நேர் நிரை நிரைநேர்நிரை என்றவர்தாமே மாவாழ்சுரம் புலிவாழ்சுரம் என்றும் தூஉமணி கெழூஉமணி என்றுங் கூறினர். தொல்காப்பியருமது. அதுகண்டு நச்சினார்க்கினியாரும் அநுவாதமென்றெழுதினர். "சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மற

த்தினூஉங்—காக்க மெவனே வுயிர்க்கு." என்றவர்தாமே "அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை" என்று பின்னுங்கூறினர். இவையறியாக்காற் பொருளுரைக்கவுங் கேட்கவுங்கூடாதென்பது தோன்றத் தேற்றமிரட்டித்தாம். முன்னது அதுநிமித்தம் பின்னது இதுநிமித்தமென்றறிதலருமை நோக்கி அடக்குகவென்றும்.

மொழிபெயர்த்தற்கு வாராத சிலவற்றை அம்மொழியாகவே அறைந்தனனென்பது தோன்ற அகப்படாவடமொழியென்றும். அவை சைவன், சைவம், பார்வதி, கார்த்திகேயன், காங்கேயன் முதலியனவென்க.

அறநூன்முதலியன நான்கற்குங்கருவி எழுத்து முதலிலந்தே, அவற்றுள் ளும் நான்கற்குங்கருவி சொல்லே, அச்சொல்லிற்குக் கருவியதுவே, ஆகையால் எல்லாவற்றினுஞ்சொல்லே சிறப்பென்பது நோக்கி, மூன்றியலாகிய இந்நூலுட் சொன்மாத்திரமே சிலசொற்றனமென்பது தோன்ற இயம்பிலனென்றும். வடநூலாருந் தலைமைபற்றிய வழக்கால் அவ்வைந்தனையுஞ் சொல்லென்று வழங்குவர்.

மூக்காற்பார்த்து நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயின்று பிறர்க்கறிவித்தன் முதலானவெல்லாமடங்கப் பல்காற்பழக்கமென்றும். இங்ஙனம் பழகமாட்டாரென்பது தோன்றப் பழகினுமென்றும். இங்ஙனம் பழகிற்றெரியாததொன்றில்லையென்பது தோன்ற உளவேலென்றும்.

திருவைக் கோவைக்குங்கூட்டுக. மாணிக்கவாசகர் அறிவாற்சிவனேயென்பது திண்ணம்: அன்றியும், அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் அவர்வாக்கிற்கலந்திரந்து அருமைத்திருக்கையாலெழுதினர். அப்பெருமையை நோக்காது, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சங்கப்பாட்டு, கொங்குவேண்மாக்கதை முதலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோடொன்றுக்குவர். அங்ஙனமுமையாது, இலக்கணமாவது தொல்காப்பியமொன்றுமே செய்யுளாவது திருவள்ளுவரொன்றுமே இவ்விரண்டுநீங்கலான இலக்கணவிலக்கியமெல்லாம் ஒன்றற்கொன்று பெருமை சிறுமை இணையென்றுகொள்வாரென்பது தோன்ற இம்முறைவைத்து அடையைப் பொதுவாக்கினும். அவர் அதுமட்டோ இறையனாரகப்பொருள் முதலான இலக்கணங்களையும், தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல் முதலிய இலக்கியங்களையும் ஓர்பொருளாக எண்ணுது, நன்னூல், சின்னூல், அகப்பொருள், காரிகை, அலங்காரமுதலிய இலக்கணங்களையும், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, இராமன்கதை, நளன்கதை, அரிச்சந்திரன்கதை முதலிய இலக்கியங்களையும் ஓர்பொருளாகவெண்ணி, வாணாள் வீணாள் கழிப்பர். அவரிவைகளிருக்கவே அவைகளை விரும்புதலென்னெனின், பாற்கடலுட்பிறந்து அதனுள் வாழுமீன்கள் அப்பாலை விரும்பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதல்போல அவரதியற்கையென்க. ஓரிடத்துக் கூறியமையாது பலவிடத்துங் கூறுமென்பது தோன்ற முழங்குமென்றும். இம்மூன்றினும் அகப்படாத விதி ஒன்றுமில்லையென்பது தோன்ற ஆண்டினுமிலையேலென்றும். இம்மூன்றனுள் வடமொழிவழக்குப்பற்றிக் கிடந்தனவெல்லாந் தமிழ்க்கொளிக்குமென்பது தோன்ற வெளி

பெறவென்றும். விரும்பினுந் தமிழ்கொடாத விதிகளைத் தானே கொடுக்குமென் பது தோன்ற வழங்குமென்றும்.

இக்கருவிபத்தனுள் ஒன்றே குறையினும், இந்நூல் பார்த்தார்க்குச் சிறிதா யினும் பயன்படாது; வாணுள் வீணுள் கழித்தலேயன்றி இந்நூற்குக் குற்றங்கூ றிச் சூத்திரம் உதாரணம் அரும்பதவுரையெல்லாவற்றையுந்திருத்தி வரம்பழித் துப் புறன்பழிப்பர். ஆகையால், தொல்காப்பியந் திருவள்ளுவர் முதலிய நூல் களைக் குறைபடாமல் முழுதுமுணர்ந்து, அவைகளிற் றலைபட்டவிடத்து அத் தடை தீர்க்குங்கருத்துண்டாயின், இது பயன்படும். ஆகையால், அவர்மாத்தி ரத்திற்கே இது நூல், மற்றையோர்க்கு இது நூலன்றென்னுங் கருத்தால், அவை யடக்கத்துள் ஈதொருநூலன்றேயென்றும்.

உரைகொள்ளுதற்கருவியாகிய இச்சூத்திரமும், முற்சூத்திரமும் உபலக்க ணம். அஃதென்னெனின், 'உடம்பினு ளுயிர்கூடிற் கண்காணும் நீங்கிற்காணாது' இத்தொடர் ஒழிந்த தொண்ணூற்றைந்துமதுவேயென்று தானே பொருடரும். அதுபோல எழுத்து ஐம்பத்துமூன்று முப்பது என்று கூறுதல் மாறுபாடுள்ள விதிகட்கெல்லாம் பொதுவாய் நின்று பலபொருடருதலென்க.

'நூல்செய் தவனந் நூற்குரை யெழுதன்—முறையே யெனிலே யறையக் கேணீ—முன்பின் பலரே யென்கண் காணத்—திருவா ரூரிற் றிருக்கூட் டத் திற்—றமிழ்க்கிலக் காகிய வயித்திய நாத—னிலக்கண விளக்கம் வகுத்துரை யெழுதின—னன்றியுந் தென்றிசை யாழ்வார் திருநக—ரப்பதி வாழுஞ் சுப்பிர மணிய—வேதியன் றமிழ்ப்பிர யோக விவேக—மூலைத்துரை யெழுதின னென் றே பலவே.' இஃது உரைச்சூத்திரம். இந்நூன்முழுதினுள்ளும், இடையிடையே இங்ஙனம் உரைச்சூத்திரமும், உதாரணச்சூத்திரமும், வேண்டியவேண்டியவி டத்துச் செய்தனமென்க. (எ)

அ. சூத்திரஞ் சிலசில நோக்குதற் கரிதேன்—முன்பின் பார்த்துப் பின்பே நோக்குக—விதிகளிற் சிலசில வெளிப்படா தாயி—னுபலக் கணத்தினை யோர்ந்தே யுணர்க—தாமுன் னறிந்ததற் கீதுமா றுயி—னெந்நூல் விதியோ வெனவே யெண்ணுக—சிலநாட் பழகிற் சிலவும் பலியா—பலநாட் பழகிற் பலிக்கு மென்க—வினாவாற் பார்க்கிற் றெரி யா தொன்றும்—வினையா தேற்கிற் கருகா தென்க—வருவதிற் கருத்தினை மட்டுப் படுத்தி—வந்ததிற் சிந்தையைச் சிந்தா திறக்குக—நூலினை மீள வு நோக்க வேண்டா—சூத்திரம் பல்காற் பார்க்கவே துணிக—மாரிபோ ற் கொடுப்பினு மந்தனை விட்டுக்—கூரிய னுடனே கொடுத்தும் பழகுக—வேறுரு கருமத் தினைமனத் தெண்ணி—ரரிய முயினு மப்பொழு தொழிக—சொற்பயில் விப்பவ னெப்படிச் சொற்றன—னெப்படி யொழு கி யரும்பொருள் பெறுக.

இதுவுமது, வியங்கோள்பத்துங்கருவியாகலின். ஆயின், அக்கருவியோடு சேர்க்காது பிரித்ததென்னெனின், அவையிந்நூற்கே: இவையிந்நூற்கும் எந்நூ ற்குமே. அன்றியும் அத்துணைநுட்பமன்றென்க.

இலக்கணக்கொத்துரை.

சிலசூத்திரவிதி கருகிற்முயின், அப்பொழுதழுந்தற்க. அந்நூலின் முன்பின் னுவது தான் முன்பே கற்ற நூற்கணுவது பின்பு கற்குநூற்கணுவது அவ்விதி வெளிறிக் கிடக்கும்; அது கண்டு தெளிந்து பின்பழுந்துக.

உபலக்கணமாவது "அ இ உம்முதற் றனிவரிற் சுட்டே" என்புழி முதற் கூடிவரிற்சுட்டேயென்றும் பொருள்கொள்ளுதல். இவ்விலக்கணநோக்காது, தனித்துநிற்பிற் சுட்டோ கூடிநிற்பிற் சுட்டன்முறுவென்று கருதி, நன்னூலார்க் குப் பின்னூலார் இச்சூத்திரத்திற்கு அளவிறந்த குற்றங்கூறினர். அது நிற்க, அவர் எழுத்திற்குப் பெயரிடுதலேக்கியும், "எகர விறுமுச் சுட்டின் முன்னர்" எனச் சந்திநோக்கியும், "இவையடைசுட்டுவிறு" எனப் பெயரிடுதலேக்கியும், "தூக்கிற் சுட்டு நீளின்" என யாப்புநோக்கியும், இங்ஙனங்கூறிப் பின் "சுட்டி யா வெகர விறுவழி" "வினத்தொகை சுட்டூ முகு முகரம்" "சுட்டு வகரமூ வினமுற" "வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே" "சுட்டின்முன் ணைய்த மன்வ ரின்" "அதுமுன் வருமன்று" என்று கூடிநிற்பினுஞ் சுட்டென்று கூறினர். இவ் விலக்கணங்களையுநோக்கிலர். அது நிற்க, "தனிவரினுஞ்சுட்டு "என்னுஞ்சூத்தி ரம் "இன்னெனவருஉம்" என்னுஞ்சூத்திரம்போல விகாரப்பட்டதென்று யாப் புவிதியையுநோக்கிலர். அது நிற்க, "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்னுஞ் சூத்திரப்பொருளையுநோக்கிலர். அது நிற்க, ஒன்றினமுடி த்தறன்னினமுடித்தன் முதலிய உத்தியையுநோக்கிலர். அது நிற்க, வரினென் னும் எச்சம் பெரும்பான்மையுங் கூடிநின்று சுட்டுப்பெயராமென்று பொருடரு தலையுநோக்கிலர். அது நிற்க, முதல்வரிற்சுட்டே தனிவரிற்சுட்டேயெனப்பொ ருள்கோளிலக்கணமும் நோக்கிலர். அதுபற்றித் தமக்கென ஒன்றிலரும் அது வே. உரைப்பார் உரைப்பவைக்கெல்லாம் யாமென்செய்வோமென்க. சேற்று நிலத்திற் கவிழ்ந்த பால் தேன் நெய் முதலியனவுஞ் சேறுறற்போல, நன் னூற்சூத்திரமும் அவ்வுரையுடனே கலந்து குற்றப்பட்டதென்க. முன்னூ லொ ழியப் பின்னூல் பலவினுள் நன்னூ லார்தமக் கெந்நூ லாரு மிணையோ வென் னுந் துணிவே மன்னுக. முன்னே ரொழியப் பின்னோர் பலரினுளென்றலுமொ ன்று. "செய்யென்வினைவழி" "செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்" "முகர வுகர நீடிட னுடைத்தே" "கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்கு ணத்தான்—முனை .வணங்காத் தலை" "காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்" இவைபோல்வனவெல்லாம் உபலக்கணமென்க.

"புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை" "கடிக்கமலத் திருந்தயனுங் காணன்." இவைகட்கிலக்கணம் அமைப்போர் இறந்தகாலப் பெயரெச்சத் தகரவொற்றின் மேல் ஏறிநின்ற அகரந் திரிந்ததென்றும், குவ்வுருபிற்கும், கமலத்திற்கும் ககர வொற்றுத் திரிந்ததென்றும் அமைப்பர். இவற்றைச் சிற்றதிகாரங்களைக் குற் றமறக் கற்றவர் கெடுதலுந்தோன்றலுமேயன்றிப் பொற்குடம்போலத் திரிந்த தன்றேயென்று கருதிப் பிழைபட்டதென்றே துணிவர். அன்றியுஞ்சிலர் அகர வுயிர் உகரவுயிராய்த் திரிந்ததெனத் துணிவதோயன்றி, யாமறிந்தவற்றுளில்லை எங்குள்ளதோவென்று கொள்ளமாட்டார். அதுபற்றி எனவேயெண்ணுகவெ னத் தேற்றங்கொடுத்தாம்.

சிலநாட்பழகிற்கூரியராயினும் பலியா பலநாட்பழகின் மந்தராயினும் பலி க்கும் என்பது உம்மையானும், வியங்கோளானுந்தெளிக.

கூரியராயினுந் தெரியா மந்தராயினுங் கருகாவென்பது அவ்விரண்டானுந் தெளிக.

எல்லார்க்குங் கற்பதிற்கருத்திறங்கும் கற்றதில் இறங்காது; அது நன்மை யன்றென்பது தோன்ற இறக்குகவென்றும்.

"முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துணைக்கும்" என்பதைமாத்திரம் உட்கொண்டு, சூத்திரப்பொருளை வரம்புசெய்யாது ஓடுவர். அங்ஙனம் ஓடியும் இளைப்பே பயனன்றி நூற்பயனில்லையே. ஒவ்வொருசூத்திரத்தை முக்காற்பார்த்துப் பொருளை வரம்புசெய்து நடப்பாராயின், அவர்கட்கு ஒருகாலையமையும், இருகால் முக்கால் வேண்டுவதில்லையென்பது தோன்ற இழிவுசிறப்பும்மை கொடுத்தாம்; இறந்ததுதழீஇயவெச்சமன்று.

கொடுப்பினுமென்பதனை மந்தனிடத்தும், விடுவோனிடத்துமேற்றுக. இன்சொற்சொல்லுதல், பணிதல், உற்றுழியுதவுதல் முதலானவெல்லாம் அடங்கப் பொதுப்படக் கொடுத்தென்றும். "அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகால்" "பிறர்க்குரை யிடத்தே நூற்கலப் பாகும்" என்பவற்றைமாத்திரம் உட்கொண்டு, யாவரோடாயினும் பழகற்கவென்பது தோன்ற உயர்வுசிறப்பும்மை கொடுத்தாம்.

பசிமுதலிய வருத்தத்தாலாவது, சோறுமுதலியவற்றின்கண் அவாவினாலாவது, யாதானும் வேறுருநிமித்தத்தாலாவது, கருத்து மயங்கின், அக்கணமே பயிறலொழிந்து தீர்ந்தபின்பு பயில்க. ஆரியனுயினுமெனவே, மாணாக்கற்குக் கூறவேண்டாவாயிற்று.

பிணிவறுமையாதிகளின்மையும், பொருளிளமையாதிகளுண்மையும் கற்றற்குக் கருவியாயினும், மிகவுஞ் சிறந்தகருவி ஆரியன்கருத்தில் அருள்வர நடத்தலேயென்பது தோன்றக் கேட்டென்னுது ஒழுகியென்றும். பொருளென்னும் பெயர் பொதுவாயினும், கல்விப்பொருளினமாத்திரம் அங்ஙனங்கூறுது, நற்பொருள், பெரும்பொருள், அரும்பொருள், குறையாப்பொருள், துணைப்பொருள், நீங்காப்பொருள், கேடில்பொருள், விளக்கும்பொருள், விழுமியபொருண்முதலாக யாதானுமோரடைகொடுத்தே கூறுவர். "கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி" எனச்சிறுபான்மை பலவடையுங்கொடுத்துக் கூறுவர். அக்கருத்துப் பண்டை நூல்களெல்லாவற்றினுள்ளுங்காண்க. அந்நியமம் மறந்துந்தப்பார்களென்பது தோன்ற அரும்பொருள்பெறுகவென்றும். கலித்தொகையின் ஓர்காரணநோக்கி நிதிப்பொருளைக் கேடில்விழுச்செல்வமென்றார். இவ்வடை கல்விக்குரித்தன்றிப் பிறவற்றிற்குமுரித்தோவென்பானை நோக்கி, வழுவமைத்தார் நச்சினார்க்கினியார். இதனுணும் அடையுரிமை காண்க. (அ)

கூ. இத்துணைச் சிறப்பின் ருகிய கருவிக—ளின்னும் பலவே சொல்லத் தொலையா—வன்றியும் பலநூ லறைந்தன சிலசில—வாகையா லிங்ஙன மடங்குத லழகே.

இன்னும் பலவாவன, உளையிற் பழுதுதலைக்காட்டினும் சூத்திரத்தின் மிகவும் பழுதுதலும், தனக்குரிய நாட்டைவிட்டுக் கற்றற்கு மறுநாட்டிற்சேறலும் போல்வன. இடம் பொருள் ஏவலால் தன்னூட்டிருத்தலேயன்றி மறுநாட்டிற் சேறலென்னினின், "வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது" "ஓதல் பகை

யே தூதிவை பிரிவே" "ஓதற் பிரிவுடைத் தொருமூன் றியாண்டே" என மூன் னூலாரும் பின்னூலாருங்கூறினர். அக்கருத்து இங்ஙனம் விரிக்கிற்பெருகும்.(கூ)

க0. நல்லோ ரல்லோர்க் கிந்நூ னண்ணி—னென்னினுங் கடையா ருயர்ந்தா ரிலனென்—றிறுமாப் பின்றியேற் றிகழா திகழ்ந்து—நற்பு ல நற்குண நற்கலை நற்றவ—மூடையனைப் பணிந்து பணியா தொழுகிப்—பழிபா வங்களைப் பயந்து தேடிப்—புண்ணியம் புகழ்களைப் போற்றிப் போக்கிப்—பிறப்பிறப் புக்களிற் பிழைத்துப் பிழைத்துப்—பசுவினைப் பாம்பினை யிளையருத் தினர்க்குப்—பயன்கொடுப் பதுபோற் பயன்கொடுத் திடுவா—ராகையா னல்லோர்க் களிக்குத லழகே.

இது நூலுணர்த்துவோர்க்குச் சிலகருவி கூறுகின்றது. நல்லோர்க்கு அல் லோர்க்கென்க. இந்நூல்—இதுபோலச் சிறப்புள்ள நூல்கள். நண்ணின்—கை கூடில். என்னினுங்கடையாரிலொன்று கருதி, இறுமாப்பின்றி, உடையனாயிக ழாது பணிந்து, பயந்து போற்றிப் பிழைத்துக் கொடுப்பரென்க. என்னினுமுய ர்ந்தாரிலொன்று கருதி, இறுமாப்புமேற்கொண்டு, உடையனையிகழ்ந்து, பணி யாது தேடிப் போக்கிப் பிழைத்துக் கொடுப்பரென்க. பணிதலே விரதம் பணி யாமையே விரதமென்பது தோன்ற, ஒழுகியென்று வேண்டாகூறினம். அவை பயன்கொடுப்பினுங்கொடுக்கும், இவர் பயன்கொடுத்தே விடுவரென்பது தோ ன்றக் கொடுப்பரென்னுது இடுவரென்றும். ஈற்றடியொன்றும் இரட்டுறமொழி தல். இன்னும் பலகருவிகளுள; அவை பலரும் விரித்தலின் விரித்திலமென்க.

கக. முற்கா லத்துப் போதகா சிரியர்—மொழிகுவர் மறையா ரரு மையாம் விதிகளை—வழிவழி நின்று வழங்கற் பொருட்டே—யிக்கா லத் தா ரென்பய னினைந்தோ—விசையார் தாழு மிசையார் பூமியி—லிங்ஙன மாதவினிறக்குமென் றெண்ணி—யவைகளைத் திரட்டி யமைத்தன னன்றி—நூலிலை யென்று நுவன்றன னன்றே—யாகையாற் பலநூ லாய்ந்தார் நோக்குக—வேனையோர் நோக்கிலே ரெள்ளள வாயினும்—பயன்பட விலையே பயிலா திடமே.

இது உணர்வோர்க்கும் உணர்த்துவோர்க்கும் பொதுவாக ஓர்கருவி கூறுகி ன்றது. கூரியராயின் எளிமைவிதிகளை ஓர்வருணர்த்தாதுமுணர்வர், அருமை விதி அங்ஙனமன்றென்பது தோன்ற, இறந்ததுதழீஇயவெச்சத்திற்கும் உயர் வுசிறப்பிற்கும் பொதுவாகிய உம்மையை விரித்து விதிகளையுமென்றிலம். பேர றிவோர் தமக்கும் தம்மைப் பொருளென்று கொண்ட மாணாக்கர்க்கும், பயன் படுதலைச் சிறிதாயினும் நோக்கார், இறவாது நிலைநிற்றலொன்றனையே பயனாக நோக்குவரென்பது தோன்றத் தேற்றங்கொடுத்துப் பொருட்டேயென்றும். இழி குணநோக்கிப் போதகாசிரியரென்னுது இக்காலத்தாரென்றும். தமக்கியாதா னுமோர்பயனை நோக்கி ஒரோவழியுரைப்பினும் மனம்பொருந்தியுரையாரென் பது தோன்றக் கூரரென்னுது இசையாரென்றும். பிறந்தவரெல்லாமிறப்பர் யாமாத்திரம் இருப்பேமென்னுங்கருத்தால், சொல்லாரென்பது தோன்றவும், பிறர்க்கும் விளம்பார் தாமுமனுபவியாரென்பது தோன்றவும், இழிவுசிறப்பிற்

கும் இறந்ததுதழீஇயவெச்சத்திற்கும் பொதுவாகிய உம்மை கொடுத்துத் தாமு மென்றும். கூரராயினுங் குற்றமன்று இருப்பராயின் அனுபவிப்பாராயினென்ப தது தோன்றவும், வாயுறைவாழ்த்துச் செவியறிவுறூஉமுதலியவற்றுன் நூல்களறி வுறுத்தினும் அதன்வழியிறங்காரென்பது தோன்றவும், இசையாரென முப்பொ ருடோன்றக் கூறினும். உயிர் நித்தியமாதலாற் பூமியென்றும். மூற்கூறிய கொ த்தென்னும்பொருளை வலியுறுத்தற்பொருட்டுத் திரட்டியென்றும். நூலென் னது பலவென்றதனுனும், கற்றொன்னது ஆய்ந்தாரென்றதனுனும், கற்கவென் னது நோக்குகவென்றதனுனும், இந்நூல்விதிகள் எளிதினகப்படுமென்றெண் ணற்க. இக்கருவியில்லோர் வெறுக்கத் துணிதற்பொருட்டு ஈற்றடியிரண்டும் வேண்டாகூறினம், அதனுல் வேண்டியது முடிக்க. அதென்னெனின், இக்கருவி யில்லோர்க்குச் சிலவிதிகள், அகப்படுமாயினும், "தெருளாதான் மெய்ப்பொ ருள் கண்டற்றுற் றேரி—னருளாதான் செய்யு மறம்" "மழக் கையி லங்கு பொற் கிண்ணம்" போலுமென்க. (கக)

கஉ. இந்நூற் குதாரணந் தொன்னூற் செய்யுளுட்—சிலவே யெழு தினம் பலவே யெழுதின— முலக வழக்கினு ளுணரும் பொருட்டே.

ஆதன்றந்தையென்பது, செய்யுளில் வருங்கால் அவ்வாறு வாராது, ஆந் தையென்றே வரும். இச்சொல்லை வேற்றுமைத்தொகைக்குதாரணங்காட்டினு மாயின், சிற்றதிகாரங்களைக் குற்றமற முற்றக் கற்ற கூரியரும் அவ்வாறு கொள்ளாது, நிலைமொழியேதோ, அவ்வீறேதோ, வருமொழியேதோ, அம்முத லேதோ, எவ்வுருபு தொக்கதோ, எங்ஙனந்தொக்கதோ, ஈதொருபறவைப்பெ யரோ, பிழைபட்டதோ எனப் பலவுமெண்ணி அலைவரே, அப்பொருள் பெரிதே. பிணிக்கண்வருந்திணன், நேர்ந்தான், கொடுத்தானென்பது உருபுதொக்குச் செய் யுளில் வருங்கால், இக்குச்சாரியைய பெற்றுப் பிணிக்கு வருந்திணனென்றே வ ரும். இச்சொல்லை வேற்றுமைத்தொகைக்கு உதாரணங்காட்டினமாயின், அவ் வாறு கொள்ளாது, உருபு விரிந்ததென்றே துணிந்து, உரையையும் உதாரணத் தையும் பிழையென்று கருதுவர்: அதுபற்றிச் சிலவென்றும். நாலுகைவெட் டினன், அஞ்சுநாட்பயந்தான் இச்சொல்லை உலகவழக்குப்பற்றி எண்ணுப் பெயர்க்கு உதாரணங்காட்டினமாயின், பேரதிகாரங்களைப் பெரிதுமுணர்ந்த பெரியோர் அவ்வாறு கொள்ளாது, நான்ற கையை வெட்டினன், அஞ்சத்தக்க காலத்தஞ்சினன் என்றுபொருடிணிந்தேவிடுவர், நான்கைந்தென்பதே பழக்க மாகையால். அதுபற்றிப் பலவென்றும். எனவே, இருவழக்கும் ஒன்றற்கொ ன்று பொருந்தாமை காண்க. இருவர்க்கும் பொருந்தல்வேண்டுமென்னுங்கருத் தாற் பலவற்றையும் சிலவற்றையுங்கழித்தனமென்பது உணரும்பொருட்டே யென்பதனுலறிக. யாங்கூறிய விதிகட்குச் செய்யுளில்லையென்றெண்ணற்க வென்பது தாற்பரியம். (கஉ)

பாயிரமுடிந்தது.

முதலாவது வேற்றுமையியல்.

கஙூ. வினைமுதல் விளியே செயப்படு பொருளே—கருவி கொள் வோ னீக்கங் குறையே—யிடமென வெட்டும் வடமொழி வேற்றுமை—யேழா றென்று மியம்புந் தமிழ்நூல். (க)

கச. விளிகுறை யிரண்டையும் விட்டவேற் றுமைகள்—வினையான் முடியிற் காரக மெனப்பெறுங்— குறையும் வினைகொளி லெஞ்சோவழுதிக் கூடும். (உ)

கஞ. காரா யணன்பூ வோரா யிரத்தைக்—கரத்தாற் கொய்தோ ரரற்கே கொடுத்துச்—சக்கரச் சிறுமைபி னீங்கி நற்சுவைப்—பாற்கடற் கண்ணே பள்ளிகொண் டானெனக்—காரக முழுதும் வந்தன காண்க—விவற்றினு ளொன்றே யியம்பினுங் காரகம். (ங)

கசு. உருபுவே றுருபு சொல்லுரு பென்ன—வேற்றுமை யுருபு மூன்றென விளம்புவர்.

உ – ம். வாளால்வெட்டினன்; வாளின்வெட்டினன்; வாள்கொண்டுவெட் டினன் எனவரும். (ச)

கஎ. அவைதாம்—உரிமையாய் நிற்ற லொப்பாய் நிற்றன்—மாறுபட நிற்ற லெனவழங் குவரே.

உ – ம். வாளால்வெட்டினன்; 'ஆலத்திலைமிர்தாக்கிய கோன்;' 'காலத்தி னுற்செய்த நன்றி' எனவரும். (ஞ)

கஅ. உருபுவே றுருபு சொல்லுரு பாகியு—முருபினை யேலாப் பெயரே யாகியு—முருபினை யேற்ற பெயரே யாகியு—முருபு தொக்க பெயரே யாகியு—மிரண்டுரு பினைந்தா லொன்றுரு பாகியு—மாறி நின் றும் வருமிட வுருபே.

உ – ம். ஊர்க்கணிருந்தான். எ-ம். ஊரிலிருந்தான். எ-ம். ஊர்த்திணை யிருந்தான். எ-ம். கண்ணகன்ஞாலம்; கண்ணகன்பரப்பு. எ-ம். கடையைக் காப்பான்; இடையைக் காப்பான்; தலையைக் காப்பான். எ-ம். முன்பிறந்தா ன்; பின்பிறந்தான்; தலைச்சென்றான்; தலைமழை; கடைகாப்பான்; வலமிராள்; மேலிருந்தான்; கீழிருந்தான். எ-ம். தலைக்கட்சென்றான்; இடைக்கண்முரிந் தார்; கடைக்கானின்றான்; மருங்கிலிருந்தான். எ-ம். உள்ளூர்மரம், கிணறு, தொழில், பிழைப்பு. கீழ்நீர்மீன், முதலை, ஆமை. மீகண்விழி, ஒளி, பாலை. எ – ம். வரும். (ஞ)

கஙூ. வேற்றுமை யுருபுக ளல்லா தனவும்—வேற்றுமை யுருபுகள் போல்வெளிப் படுமே.

உ – ம். பெண்ணைவளர்த்தான்; காலைவணங்கினன்; மாலைவென்றான்; மாலை விரும்பினன், மயங்கினன்; கோட்டைபிழைத்தான், இணக்கினன்; வேலைவென்

ரூன். எ-ம். எண்ணெடுநின்று பிரிந்தது; தலையோடுதகர்ந்தது; ஊராளேர் தேவ குலம்; குலத்தாலொருவன்; வேலொடுநின்ரூன். எ-ம். வீட்டிற்குநல்வினை விரும்பிச்செய்தான்; உணற்குவந்தான்; சித்திரைக்குப்போனான்; ஆடிக்குவந்தான். எ-ம். சாரியையின்னீங்கிற்று, திரிந்தது, வேண்டும். எ-ம். அவனதுசெய்தான்; இவனதுசெய்தான். எ-ம். அவன்கண்பதினைந்து; நெற்றிக்கண்ணெருப்பு; அவன்றலையைந்து; அவளிடைசிறிது; இவன்காலெடிது; அவன்கடைவெல்லம்; அவன்வாயுளா; இவன்புடைகொடிது. எ-ம். வரும். (எ)

உ0. உருபேற்றதனையு முருபையு முருபு—நோக்கிவந் ததனையும் வேற்றுமை யென்பர்.

வேறுபடுதலால் வேற்றுமை, வேறுபடுத்தலால் வேற்றுமை, வேற்றுமையை முடித்தலால் வேற்றுமையென்று பொருளுரைப்பர். (அ)

உக. உருபினை யேற்றசொற் பலபொருள் படுதலு—முருபுநோக்கியசொற் பலபொருள் படுதலு—மெனவிரு கூறும் வேற்றுமை யென்பர்.

"வினைசெ யிடத்தி னிலத்திற் காலத்தின்." எ-ம். "பொருண்மை சுட்டல் வியங்கோள் வருதல்." எ-ம். வரும்.* (க)

உஉ. ஒருவேற் றுமைக்கோ ருருபே வருதலு—மொருவேற் றுமைக்குப் பலவுருபு வருதலு—மெனவிரு கூறுய் வருமுரு புகளே—யைகுவ் வொன்றே யல்லன பலவே. (க0)

உங. ஒருரு பிற்கே பலபொருள் வருதலு—மொருபொருட் கே பல வுருபுகள் வருதலு—மெனவிரண் டாகும் வேற்றுமை யியல்பே—யவ்விரண் டினையு முறையே யறைகுவன். (கக)

உச. பகுபதம் பகாப்பத மிருவகைத் தொடர்ப்பதம்—வினைமுற் றுப்பெயர் குறிப்புமுற் றுப்பெயர்—தொழிற்பெய ராதியிற் ரூன்று மெட் டிருபே.

உருபாறேயுள்ளன எட்டிருபென்றதென்னெனின், "எவ்வகைப் பெயர்க்கு மீ ரூய்ப்பொருள்—வேற்றுமை செய்வன வெட்டே." எனத்தேற்றேகாரத்தானும், "இருநான்-குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே." என இனைத்தெனவறிந்த உம்மையாணுமென்க. அன்றியும், வினியுருபு தொல்காப்பியவினிமரபினுட்காண்க. ()

எழுவாயுருபுவிதியை ஓர்சூத்திரத்தாற்கூறுகின்ரும்.

உரு. எழுவாய் வேற்றுமைக் குருபே யின்று—பெயரே பயனிலை கொள்ளுந் தன்மையே—பயனிலை தன்னைக் கொண்ட தன்மையே—

---

* இவ்விரண்டுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரம். முன்னையது உருபினையேற்ற சொற்பலபொருள் படுதற்கும், பின்னையது உருபுநோக்கிய சொற்பலபொருள் படுதற்குங் காட்டப்பட்டன. முன்னையதற்கு உதாரணம்: தட்டுப்புடைக்கண் வந்தான்; மாடத்தின்கணிருந்தான்; கூதிர்க்கண்வந்தான். எ-ம். பின்னையதற்கு உதாரணம்: ஆவுண்டு; ஆசெல்க. எ-ம். வரும்.

வினைமுத லாதலே விகாரப் பெயரே—பெயர்ப்பின் விகுதி பெறுதலே யாயவ—னனவ னுவா னகின் றவன்முத—லெம்டாற் சொல்லும் பெயர்ப் பினைடதலே—யுருபென வெவ்வே றுணைத்தார் பலரே.

ஈற்றசையொழிந்த ஏகாரமெட்டுந் தேற்றம். முன்னின்றதொழிற்கு ஏகார மேழன்பின்னும் உருபென்பதனையொட்டி, எனவுரைத்தாரென்பதனை யென்பொ ருளினுமொட்டுக. எனவென்பதற்கு உம்மைகொடுத்து எட்டுக்கு உரைத்தாரென முடித்தலுமாம்.

இவற்றுள் முன்னின்றவைந்தும், பலர்நூல்களானும், பலருரைகளானும், தெளியக்கிடந்தன. ஏனைமூன்றும் விளக்குகின்றும்.

தன், தம், நம், என், எம், நின், நும் என்னுந் திரிபில்பெயர்கள் உருபுகளையும், உருபோடு வருமொழிகளையும், உருபின்றி வருமொழிகளையும் ஏற்றுநிற்கும். இப்பெயர்கள் எழுவாயாங்காற் றிரிந்தே நிற்கும். இத்திரிபே யுருபென்க.

இனி இறைவன்கடியன், காக்கும்; தையலாள்வரும்; உமையாளமர்ந்துவினங்கும்; கோன்வந்தான்; கோக்கள்வந்தார்; மரமதுவளர்ந்தது; மரங்கள்வளர்ந்தன இவ்விகுதிகளே உருபென்க. இவ்வுருபுகளைத் தொகுத்துமறிக.

இனி ஆயவன்முதல் நாற்சொல்லும் பாலால் இருபதாம். அவையே உருபு. சாத்தனவன்வந்தான் இதனுள் எழுவாயும் உருபும் பயனிலையுங்காண்க. பிறவுமன்ன. இவற்றைத் தொகுத்துமறிக.

ஆயின், ஐ குப்போல ஒன்றே உருபெனவேண்டுமெனின், மூன்றாறாந் தேழனுருபுகள் பொருத்தத்தானும், பொருளானும், பாலானும், பலவாறுற்போ லவும், உவமவுருபுகள் பொருத்தத்தானும், பொருளானும், பலவாறுற்போலவு மென்க. ஆயின் மரமானதையறுத்தான்; வாளானதால்வெட்டினன் எனை ஐ மு தலிய உருபுகளையேற்றவின் உருபன்றெனின், ஆறனுருபு உருபுகளையேற்றுற்போ லவென்க.* ஆயின், ஐ குப்போல உருபுகொள்ளுதலன்றிச் சொற்கொண்டுதன் னெனின், கொண்டு, பொருட்டு, உடைய, உளி, மாறு, ஒடு, ஓடு, கண்முதலியன வும் உவமவுருபுகளும் சொல்லே யுருபாறற்போலவென்க. சாத்தன்வெட்டினன், பொருதான், கொடுத்தான், நீங்கினன், அடிமை, வந்தான். எ-ம். மக்கள் சொன்னர்; உவரியொலித்தல்; ஆற்றல்சான்று; ஆயன்சாத்தன். எ-ம். உருபின்றி ப்பெயராகிய எழுவாயுருபுதானே பயனிலைகொண்டதென்று கொள்ளிற் குற்ற மென்னெனின், யான்வந்தேன்; நீ வந்தாய் என்றாற்போல எழுவாய்ப்பொருள் படுதலின்றி, சாத்தனைவெட்டினன்; சாத்தனொடுபொருதான்; சாத்தற்குக் கொடுத்தான்; சாத்தனினீங்கினன்; சாத்தனதடிமை; சாத்தன்கண்வந்தான். எ-ம். மக்களைச்சொன்னரையர்தினையென்று; உவரிபோலொலித்தவொலி; ஆற்றற்குச்சான்றிந்திரன்; ஆயனுகியசாத்தன். எ-ம். எழுவாயாகாமல் வேறுபொருள் படுதலிற் குற்றமென்க. இனியிவற்றையெழுவாயாக்கவேண்டில், சாத்தனவன் வெட்டினன்; மக்களானவர் சொன்னர்; உவரியானதொலித்தல்; ஆயனென்ற வன் சாத்தன் எனவுருபுகொடுத்தாலே எழுவாயாமென்க.

---

*ஆறனுருபு உருபேற்குமென்றது தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தியின் மறுக்கப்பட்டது.

இனி இவ்வுருபின் பொருள்படப் பிறசொற்கள் வருவனவுமுள. இல்வாழ்வானென்பான்றுணை; எழுத்தென்பதொலி என்பன இல்வாழ்வாளனவன்றுணை; எழுத்தாவதொலி எனப்பொருள்படுதல் காண்க. பிறவுமன்ன.

பலர்நூல்களினும், பல்ருலாகளினும் இங்ஙனம் பிறந்த உருபுகள் உருபென்று பெயர்பெறுமல் பொருளை முடிக்கவந்த வாசகமென்றும், சொல்லென்றும், பெயர்பெற்று, மூற்காலத்தேயமைந்தனவென்றே கொள்க. அஃதன்றுயின், இவ்வுருபு இன்றியமையாதாதலால் "கடிசொல்லில்லை" "புதியனபுகுதலும்" என்பதனுளும், தேங்காய்முதலிய சொற்களைப் புதிதாக விதித்தலானும், தமிழிற்கின்றுகிய வடமொழியிலக்கணந் தமிழின் வருதலானும், எழுவாயுருபும் வடமொழியிற்கண்டு இன்றுகொண்டு வந்ததென்றலுமொன்று. இக்கருத்துத் 'தரங்கக்கும் வண்ணகக்குந் தரவாவது.' எ-ம். 'வாழ்வாவது மாயம்.' எ-ம். 'அறமாவதீதல்.' எ-ம். மூவகைச்செய்யுளானுமறிக.

'வடமொழி யெழுவாய்க் குருபுமூன் றவைதாம்—விரியவுந் தொகவும் விரும்பு மென்ப.' இஃதுணைச்சூத்திரம்.

இவ்வெண்விதியோடெழுந்த சூத்திரம் பிறர்மதங் கூறலேயாம், தன்றுணி புணைத்தலன்று. இவ்வெண்மருந் தம்மூண்மறுப்பர்; அவை விரிக்கிற்பெருகும்.

இனி முற்கூறிய பெர்துவிலக்கணங்களுள் உரிமையாய் நிற்கும் உருபுகளும், உருபினையேற்றசொற் பலபொருள்படுவனவும், ஒருருபிற்குப் பலபொருள் வருவனவுமாகிய மூவிலக்கணமும் ஒருங்கே தோன்ற, வினைமுதன்முதலாகச் சிறப்புச் சூத்திரஞ்செய்கின்றும்.

உசு. இருவகைச் செயப்படு பொருளே யேதுத்—தன்வசந் தெரியா நிலைதடு மாற்றந்—தொழிற்பெய ரோடிற் ரோன்றும் வினைமுதல்—கருவி யிடங்கொள் வானினுங் கருதுவர்.

உ-ம். "பிறர்க்கின்னு முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னு—பிற்பகற் ருமே வரும்." "பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்-வரிசை வரிசையானந்தும்-வரிசையால்-வானூர் மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே-தானே சிறியார் தொடர்பு." என்பவற்றுள் 'இன்னு தாமே வரும்;' 'கேண்மை தானே நந்தும்;' 'தொடர்புதானே தேயும்' எனச்செயப்படுபொருள் தேற்றத்தோடு வினைமுதலாய்ச் செயப்படுபொருள் குன்றியவினை கொண்டது. திண்ணெனமுழுகிற்று எனச்செயப்படுபொருள் தேற்றமின்றி வினைமுதலாய்ச் செயப்படுபொருள் குன்றுத வினைகொண்டது. இவ்விருவகையும் வடமொழிவிதியாகலின், விரிக்கிற்பெருகும். ஆதித்தன் கற்றீப்பிறப்பித்தான்; காற்றுப் பழமுதிர்த்தது இவை ஏதுகருத்தா. சாத்தனுண்டான் இது தன்வசக்கருத்தா. மாடுஞ்செய்யப்பட்டது இது தெரியாநிலை. தெரியாநிலையாவது வினைமுதலென்று தெரியப்படாமல் வினைமுதலாயே நிற்பது. இது தெரியாநிலையெனவே, ஏனைய தெரிநிலையென்க. 'ஒத்தகிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப' இது தடுமாற்றம். தடுமாற்றமாவது ஓர்பொருளே ஒருகால் வினைமுதலாயும், ஒருகாற் செயப்படுபொருளாயுநிற்றல். 'கொல்லாமை யறவினையெல்லாந்தரும்;' 'கோறல் பிறவினையெல்லாந்தரும்;' 'தேரான்

றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்—தீரா விடும்பை தரும்.' இவை தொழிற்பெயர்க்கருத்தா.

கண் காணும்; குன்று குவட்டைத் தாங்கும்; தாண் போதிகையைத் தொட்டது; 'இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர்' எனக் கருவிமுதன்மூன்றும் முறையே காண்க. கருதுவனெவே இலக்கணமன்று. (கச)

உஎ. இருவினை முதலா லொருவினை யும்மூள.

உ-ம். தாய்மகவுக்கூட்டினள்; ஆரியன் மாணாக்கனுக்குப் படிப்பித்தான்; தலைவன்றலைவியைப்புல்லினன் எனவரும். (கரு)

உஅ. ஏவுத லியற்றுத லிவையின்வே றுத—லெனவினை முதன்மூவகையா மென்ப.

உ-ம். அரசன்றேர்செய்தான்; தச்சன்றேர்செய்தான்; சாத்தனுறங்கினன் எனவரும். (கசு)

உகூ. வினைமுத லின்னும் விரிக்கிற் பெருகும். (கஎ)

ஈ0. அழைத்த லென்றிரண் டன்றிவே றின்மையின்—விளிக்குச் சூத்திரம் விளம்பில மென்க. (கஅ)

ஈக. கருத்துண் டாதல் கருத்தின் றுத—லிருமையு மாத லீருரு பினைதல்—கருத்தா வாத லகநிலை யாத—றெரிநிலை யாதியாய் வருஞ்செயப் படுபொரு—ளியற்றப் படுத லெய்தப் படுதல்—வேறு படுக்கப் படுதலாதியு—மவ்வெழு வகையு ளடங்கு மென்ப.

உ-ம். சோற்றையுண்டான். எ-ம். சோற்றைக்குழைத்தான். எ-ம். எறும்பை மிதித்து வழியைச் சென்றான்; பசும்புல்லை மிதித்துப் பலவூரையடைந்தான்; தூளொடு கூழையுண்டான்; நஞ்சினைக் கலந்தபாலைக் குடித்தான்; கத்தரிக்காயையும் புழுவையுங்கறித்தான்; பதரையு நெல்லையும் பணத்திற்குக்கொண்டான். எ-ம். ஆரியனையையுற்றபொருளை விறுவினன். எ-ம். பசுவினைப் பாலினைக் கறந்தான்; யானையைக் கோட்டைக்குறைத்தான். எ-ம். [பசுவினது, யானையதுபோல, ஆரியனது என வாராமைபற்றி இருவகைப்பட்டீருருபினைதலென்றும்.] தன்னைப்புகழ்ந்தான்; தன்னைக்குத்தினன்; தன்னைப்பேணினன்; தன்னைக்காதலித்தான். எ-ம். வருதலைச்செய்தான். எ-ம். மாடஞ்செயப்பட்டது. எ-ம். ஏழும் முறையே காண்க. தெரிநிலையாவது வினைமுதலுருபேற்றுஞ் செயப்படுபொருளையெனத் தெரியநிற்றல். இது தெரிநிலையெனவே, ஏனைய தெரியாநிலையென்க. தெரிநிலை தெரியாநிலை வடமொழிவழக்கு.

எயிலையிழைத்தான்; பொருளைப்பெற்றான்; கயிற்றையறுத்தான் முதலியன அவற்றுளடங்கும்.

ஆதியென்றதனால், ஆரியன் மாணாக்கனையூர்க்குப் போக்கினன்; தாய்மகளையூர்க்குப் போக்கினள் என்புழி மாணாக்கன் மகளென்னும் இருவரும் போதலாலே வினைமுதலாயும், ஏவப்படுதலாற் செயப்படுபொருளாயும், ஏவுவித்துக் கொள்ளுதலால் ஏவுதற்கருத்தாவாயும், ஏவப்போதலால் இயற்றுதற்கருத்தாவாயும்

வந்தன. 'ஒத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப.' என்புழிக் கிழவனுங் கிழத்தியும் தனித்தனி வினைமுதலாயுஞ் செயப்படுபொருளாயும் வருதல் காண்க. (௧௯)

௯௨. செயப்படு பொருளினுஞ் செப்பிற் பெருகும். (௨0)

௯௩. அகம்புற மொற்றுமை யாகுங் கருவி.

உ-ம். மனத்தானினைத்தான்; வாளால்வெட்டினான்; அறிவானறிந்தான் என வரும். (௨௧)

௯௪. முதற்றினை ஞாபகங் காரக மேது—வினையே நிமித்தம் வேற்றுமை வினைமுதல்—காலமா திகளையிம் மூன்றனுட் கருதுவர். (௨௨)

௯௫. கருவியை யின்னுங் கழறிற் பெருகும். (௨௩)

௯௬. கேளா தேற்றல் கேட்டே யேற்ற—லேலா தேற்ற லீவோ னேற்ற—லுயர்ந்தோ னேற்ற விழிந்தோ னேற்ற—லொப்போ னேற்ற லுணர்வின் றேற்றல்—விருப்பா யேற்றல் வெறுப்பா யேற்ற—லாதியாப் பலவு மறைந்தனர் கொள்வோன்.

உ-ம். ஆவிற்கு நீர்விட்டான். எ-ம். வறியார்க்கீந்தான். எ-ம். மாணாக்கனுக் கறிவைக் கொடுத்தான். எ-ம். தனக்குச்சோறிட்டான்; தனக்கரிசிகொடுத்தான்; 'அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்—பெருமிறை தானே தனக்கு.' எ-ம். அரனுக்குக் கண்ணலர்கொடுத்தானரி. எ-ம். அரிக்குச் சக்கரங் கொடுத்தானரன். எ-ம். சோழற்கு விருந்து கொடுத்தான் சேரன். எ-ம். சோற்றிற்கு நெய்விட்டான்; நீர்க்குவாசமூட்டினான்; வாளிற்குறைவழங்கினான்; தண்டிற்குத் தங்கங்கட்டினான்; சுவர்க்குச் சித்திரமெழுதினான். எ-ம். மாணாக்கனுக்குக் கசையடிகொடுத்தாளரியன். எ-ம். கள்ளனுக்குக் கசையடிகொடுத்தானரசன். எ-ம். முறையே காண்க.

ஆதியென்றதனால், மருகனுக்கு மகட்கொடுத்தான் வழக்கு, மகனுக்கரசுகொடுத்தான் உரிமை, அரசற்குத் திறைகொடுத்தான் அச்சம், தந்தை தாய்க்குத் திதிகொடுத்தான் பாவனை எனவும் வரும். (௨௪)

௯௭. கொள்வோனை யின்னுங் கூறிற் பெருகும். (௨௫)

௯௮. நிலத்தினை யியங்கு திணைபண் பாதியி—னீக்கம் வழுவென நிகழ்த்தினர் புலவர்.

உ-ம். மலையினிழிந்தான். எ-ம். யானையினிழிந்தான். எ-ம். 'சிறுமையினீங்கிய.' எ-ம். முறையே காண்க.

ஆதியென்றதனால், 'குடிப்பிறந்து குற்றத்தினீங்கி;' 'ஐயத்தினீங்கி' எனவும் வரும். (௨௬)

௯௯. நீக்க மின்னு நினைக்கிற் பெருகும். (௨௭)

௱0. ஒற்றுமை வேற்றுமை யுணைக்கப் படுங்குறை—யொற்றுமை யாவதோர் பொருளே யாகு—மொன்றுய்த் தோன்ற லுரிமையாய்த் தோன்றல்—வேறுய்த் தோன்ற லெனவேற் றுமையா—மொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டந்—திரிபி லுக்கஞ் சினைகுணந் தொழிலென—வோரறு வு

கையா மொன்றுய்த் தோன்றல்—பொருளிடங் கால மிருவகை நூலெனல்—வுரிமையாய்த் தோன்ற லுணாக்கப் படுமே—வேறுய்த் தோன்றல் வேறிடத் துஞ்செலு—நிலைமையி லுடைமைகள் பலவு மாகும்.

உ-ம். என்னுயிர்; இராகுத்தலை இவை ஒற்றுமை.

எள்ளதுகுப்பை. எ-ம். படையதுகுழாம். எ-ம். கோட்டதுநூறு. எ-ம். சாத்தனதுகண். எ-ம். நிலத்ததகலம். எ-ம். சாத்தனதுவரவு. எ-ம். ஒன்றுய்த்தோன்றல்வகையாறும் முறையே காண்க.

முருகனதுவேல். எ-ம். முருகனது குறிஞ்சி. எ-ம். வெள்ளியதாட்சி. எ-ம். சம்பந்தனது தமிழ். எ-ம். சம்பந்தனது பிள்ளைத்தமிழ். எ-ம். உரிமையாய்த்தோன்றல்வகையைந்தும் முறையே காண்க.

சாத்தனதுபசு; சாத்தனதுசெறு; சாத்தனதுபொன் என வேறுய்த்தோன்றல் வந்தமை காண்க. இவை முன் ஒருவர்க்குரிமையாயும், பின் வேறுருவர்க்குரிமையாயும் வருதலின், நிலைமையிலுடைமையென்றும்.

இம்மூவகைவேற்றுமையை வடநூலார் நூற்றிருபேதமாக்குவர். (உஅ)

சக. குறையை யின்னுங் கூறிற் பெருகும். (உக)

சஉ. உரிமை யிருவகை யோரிட*மெங்கு—மெனநான் கென்றே யியம்புவ ரிடனே—காலந் திக்கா காயம் வெயிரு—ணிலமரு வுருமுதனிகழ்த்தப் படுமிடங்—கூட்டிப் பிரித்தல் பிரித்துக் கூட்ட—லிருவரின் முடியு மொருவினைத் தொழிற்பெய—ரெனமூ வகைப்படு மிடமல் லாவிட—மிடத்தி னிகழ்பொரு ளிருவகை யருவுரு.

உ-ம். நிலத்தின்கட் டேரோடுகின்றது; கடற்கணுவாயோடுகின்றது; ஆகாயத்தின்கட்பருந்து பறந்தது; காட்டின்கட்புலி வாழ்ந்தது. எ-ம். மதிக்கண்மறு; கையின்கண்விரல்; குன்றின்கட்குவடு; நெற்றியின்கண்விழி; ஆண்டின்கணிருது; நாளின்கண் வைகறை. எ-ம். ஊர்க்கணிருந்தான்; தேர்க்கணிருந்தான். எ-ம். மணியின்கணொளி; உயிரின்கணுணர்வு; பாலின்கட்சுவை, நெய்; தீயின்கட்சூடு; நீரின்கட்சீதம். எ-ம். நான்கும் முறையே காண்க.

'உடையானரசருளேறு;' 'அவற்றுள், அ இ உ எ ஒக்குறில்.' எ-ம். 'வாணுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.' 'மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப் படும்.' எ-ம். 'புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றும்;' தட்டுப்புடைக்கண்வந்தான்; புல்லுதற்கண் வேர்வை வந்தது; பொருதற்கண்மழை பெய்தது; சூதாடற்கட்டுக்கம் வந்தது. எ-ம். மூன்றும் முறையே காண்க. (ஙo)

சஙூ. இடத்தி னிலக்கண மின்னும் பலவாம். (ஙக)

இனி முற்கூறியபொதுவிலக்கணங்களுள் ஒப்பாய்நிற்குமுருபுகளும், ஒரு பொருட்கே பலவுருபுகள் வருவனவும், வேறுருபுகள் வருவனவுமாகிய மூவிலக்கணமும் ஒருங்கே தோன்ற, வினைமுதல் முதலாகச் சிறப்புச்சூத்திரஞ்செய்

---

* ஓரிடமேவல் இருவகையாவன சமவாயமுஞ் சையோகமுமாம். சமவாயம்—ஒற்றுமை. சையோகம்—கூட்டம்.

கின்றும். உருபுநோக்கியசொற் பலபொருள்படுதல் தொல்காப்பியர் நன்னூலார் "பொருண்மைசுட்டல்" என்னுஞ் சூத்திராதிகளானும், "வினைபெயர்விளக்கொளல்" என்னுஞ் சூத்திராதிகளானும் விரித்தனர், அதனுல் விரித்துலமென்க.

சச. ஒன்று மூன்றுநான் காறனு முருபொடு—வருமே வினை முத லெனவகுத் தனரே.

உ-ம். அவர்செய்தார். எ-ம். அவராற்செய்யத்தகுமக்காரியம். எ-ம். அவர்க்குச்செய்யத்தகுமக்காரியம்; 'இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு-வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்.' 'இன்னென வருஉம் வேற்றுமை யுருபிற்—கின்னென் சாரியை யின்மை வேண்டும்.' எ-ம். அவரதுவரவு. எ-ம். முறையே காண்க. (உஉ)

சஎ. எல்லா வுருபொடுஞ் செயப்படு பொருளெழும்.

உ-ம். சோறடப்பட்டது; சோற்றையட்டான்; அரிசியாற்சோறுக்கினன்; அவட்குக் கொள்ளுமிவ்வணிகலம்; பழியினஞ்சும்; நூலதுகுற்றங்கூறினன்; தூணின்கட்சார்ந்தான் என முறையே காண்க. (உங)

சஅ. ஒன்று மூன்றுநான் கைந்தா றுருபொடு—கருவி வருமெனக் கருதினர் பெரியோர்.

உ-ம். கண்காணும்; கண்ணுற்காண்பன்; கண்ணிற்குக்காணலாம்; கண்ணிற்காணலாம்; கண்ணதுகாட்சி என முறையே காண்க. (உச)

சஏ. எல்லா வுருபொடுங் கொள்வோ னெழுமே.

உ-ம். 'இரப்பவ னென்பெறினுங் கொள்வர்;' 'செய்யவ டவ்வையைக் காட்டிவிடும்.' நாகராற்பலி; நாகர்க்குப்பலி; நாகனினன்புசெய்தான்; நாகரதுபலி; நாகர்கணன்புசெய்தான் என முறையே காண்க. (உஞ)

சஅ. இரண்டுநான் கைந்தொடு மெழுமே நீக்கம்.

உ-ம். மதுரையையீங்கினன்; மதுரைக்குவடக்குச்சிதம்பரம்; மதுரையின் வடக்குச்சிதம்பரம் என முறையே காண்க. (உசு)

சகூ. நான்கைந் தாறே யொடுகுறை நடக்கும்.

உ-ம். சாத்தனுக்குமகன்; மரத்தினீங்கினகொம்பு; சாத்தனதுகை; உயிரின் கணுணர்வு என முறையே காண்க. (உஎ)

ஞ0. ஒன்றி ரண்டுநான் கேழோ டிடமெழும்.

உ-ம். தூண்போதிகை தொட்டது; தூணைச்சார்ந்தான்; இன்றைக்கு, நாளைக்கு, பகலைக்கு, அந்திக்கு, சந்திக்கு, மாலைக்கு, காலைக்கு, ஊர்க்கு, வீட்டிற்கு, வருவன்; தூணின்கட்சார்ந்தான் என முறையே காண்க. (உஅ)

இனி முற்கூறிய பொதுவிலக்கணங்களுள் உருபும் உரிமையாய் நிற்றலுமாகிய ஈறிலக்கணமும் ஒருங்கே தோன்றவும், உருபுகள் தமக்குரிய பொருளல்லனவற்றையும் உணர்த்துதலுன்றவும், வினைமுதலாகச் சிறப்புச்சூத்திரஞ் செய்கின்றும்.

நுக. ஓருரு பிற்கோர் பொருளே யுரிமை—வேறு பொருளையும் விரும்பு மென்க.

இவ்விருவிதியுந் தத்தஞ் சிறப்புச்சூத்திரத்துட்காண்க. (நுகூ)

நுஉ. வினைமுத லன்றியும் விரும்பு மெழுவாய்.

உ-ம். மாடஞ்செய்யப்பட்டது. (சஅ)

நுங. செயப்படு பொருளைத் தெளித்தலு மன்றி—வேறு பொருளையும் விளக்கு மையே.

உ-ம். வீட்டைவிரும்பினன். (சக)

நுச. கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வன்றியு—மூன்று முருபுக டோன்றும் பலவினும்.

உ-ம். 'மலையொடு பொருதமால்யானை' வினையின்மை. 'தொடியொடு தோள் கவின் வாடியதோள்' வேறுவினை. 'பாலொடுதேன்கலந்தற்றே' மயக்கம். 'மதியோடொக்குமுகம்' ஒப்பு. 'விலங்கொடுமக்களனையர்' ஒப்பலொப்பு. 'எழுத்தொடுபுணர்ந்தசொல்' ஒற்றுமை. (சஉ)

நுஞ. கொள்வோனை விட்டிங் குப்பல பொருளாம்.

உ-ம். சோற்றிற்கரிசி ஆதிகாரணகாரியம். கூழிற்குக்குற்றேவல் நிமித்தகாரணகாரியம். பூவிற்குப்போனன்; உணற்குவந்தான் இருவகைப்பெயர்ப்பின் வினையெச்சம். பிணக்கு மருந்து; உணற்குக் கருவி கை இருவகைப்பெயர்ப்பின் பெயரெச்சம். (சஙூ)

நுகூ. நீக்க மின்றியு நிகழ்த்து மின்னே.

உ-ம். 'பித்தரிற்பேதையாரில்' ஒப்பு. வேங்கடத்திற்றெற்கு; குமரியின் வடக்கு எல்லை. வாணிகத்திறையினன் ஏது. காக்கையிற்கரிது களம்பழம் ஒப்பின்மை. (சச)

நுஎ. குறையே யன்றியுங் கூறுமா றுவது.

உ-ம். வாளதுவெட்டு. (சஞ)

நுஅ. இடமே யன்றியு மியம்புமே ழாவது.

உ-ம். அறிவின்கட்டிரிவு. (சகூ)

நுகூ. மாறுபட நிற்றல் வரம்பிலை யென்ப.

உ-ம். 'கிழங்குமணற்கீன்றமுலை;' 'காலத்திறற்செய்தநன்றி' இவை கண்.

சூ0. உரிமைமுதன் மூன்று மொருங்கே தோன்ற—நிற்கு முருபுகள் சிலவுள நினைக்கின்.

உ-ம். பழியினஞ்சும்; பழியையஞ்சும்; பழியாலஞ்சும்.

நினைக்கினென்றதனால் இரண்டொருங்கே தோன்றலுமுள. மலையில்வீழருவி; மலையிலிருந்தான் என முறையே காண்க. (சஅ)

சூக. தம்மா றுருபுக டாஞ்சில வுளவே.

உ-ம். 'அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ-டவ்வையைக் காட்டி விடும்' என்புழி ஒவ்வொருநிலைக்களத்து ஐயுங் குவ்வும் பொருந்தும். (சக)

சூஉ. ஒன்றே வந்து மிரண்டே வந்து—மொன்று மிரண்டு முறழ்ந் தே வந்து—முருபுநோக் கியசொல் லொருமூ வகையாம்.

உ-ம். பாலைக்குடித்தான். எ-ம். பாலைத்தயிராக்கினான்; குடும்பத்தைக் குற்ற மறைத்தான்; அரிசியாற்சோறுக்கினான்; மருமகனுக்கு மகட்கொடுத்தான். எ-ம். ஆகாயத்தின்கட்பருந்து, பறந்த பருந்து; குன்றின்கட்குவடு, இருந்தகுவடு; மெத்தைக்கணரசன், கிடந்தவரசன்; வழிக்கட்டேதன், நடந்தனூதன். எ-ம். வரும்.

சூசு. உருபுநோக் கியசொற் பலபொருள் படுதலை—முன்னோர் பலரு மொழிந்தனர் விரியா—விந்நூ லிற்சிறி தாயினு மியம்பிலன். (நக)

சூசு. வேற்றுமை பலபல வாகத் தோற்றினும்—வினைமுதன் முத லா விளம்புமெண் பொருளி—லொவ்வொரு பொருளே வெவ்வே றுத லு—மொவ்வொரு பொருளிற் பல்லுருபு வருதலு—முருபுக டமக்கு ரிப் பொருளையு முதவி—வேறு பொருளையுஞ் சிலவிரும் புதலு—மெ னமூன் றுள்ளே யெல்லா மடங்கும்.

தொல்காப்பியர், வேற்றுமைக்குப் பலபல விதிவிலக்கு வருதலைக்கி, ஓரி யல்கொள்ளாது மூவியல்கொண்டும், முழுதுமுணர்ந்திலர்.

வடநூல்வழியோவரம்பின்றேடுமென்பது தோன்றப் பலவென்றது, பல பலவென்றது, பலபலவெல்லாமென்றும். அங்ஙனமாயினும், இங்ஙனங் கூறிய மூன்றனுள்ளே மடங்கியடங்குமென்பது தோன்ற, இரட்டிறமொழிந்தாம். (நுஉ)

முதலாவது வேற்றுமையியன்முடிந்தது.

இரண்டாவது வினையியல்.

சூநு. தனிவினை தொடர்வினை யெனவிரு வினையினு—ணடவா முதனிலைத் தனிவினை—விகுதிபுண ரானவை கூடிற் றொடர்வினை.

என்பது வெளி. (க)

சூசூ. முதனிலைத் தனிவினைக் குணமொழி குறினே—முதனிலைத் தொழிற்பெயர் முன்னிலை யேவ—லொருமைமுற் றன்றியும் வேறுவினை முற்றே—டிருவகை யெச்சமவ் வெச்சமுற் றுக்களுண்—முதனிலை பிரி ந்தவம் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்—வினைமுத லாதியா வெவ்வே றுத—லெட்டிரு பேற்றே யெண்பொரு ளாதல்—செயப்படு பொருள்குன் றுமையுங் குன்றலும்—பொதுவு மிடங்குன் றுமையு மாதல்—பலபொருட் கொன்றுமோர் பொருட்கே பலவு—மாதலும் பகாப்பத மாதலு மன்றி—யியல்பினுந் திரிபினும் பகுதியென் றுத—லாதியாப் பலவே யாகு மென்ப.

உ-ம். 'அறிகொன்றறியான்;' 'கெடுவாகவையாதுலகம்;' 'அங்காமுயற்சி' இவற்றுள் முதனிலைதானே தொழிற்பெயராய் நின்றது காண்க.

'செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்—வல்வரவு வாழ்வார்க்கு ரை.' 'என்னைக் குமாரற் கியம்பு' இவற்றுள் முன்னிலைமுற்றுக் காண்க.

'பெறுவது கொள்வாருங் கள்வரு நேர்;' 'ஏவ நிகரவற் றுள்ளே யேக மும்—ஓஒ நிகரவற் றுள்ளே யொன்றும்—புள்ளி கொள்ளலத் தள்ளா வாகும்' இவற்றுள் நேர்வர் நிகர்க்கும் என வேறுவினைமுற்று வந்தது காண்க.

பொருபடை; கொல்களிறு இவை பெயரொச்சமானது காண்க.

'வரிப்புனைபந்து;' 'அறுவேறு வகையின்;' 'பாலறிவந்த;' சாக்குத்திணன்; 'செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க—செய்யாமை யாணுங் கெடும்." 'மண் மாண் புனைபாவை யற்று' இவை வரிந்து, அற்று, அறிய, சாவ, செய்ய, மாட் சிமைப்பட என்று பொருள்பட்டு வினையெச்சமானது காண்க.

'கால காலனைக் காண்கின்ற போது—காலனைத் துரத்துமக் காட்சி தானே.' 'கால காலனைக் கரிசறக் காண்கிற்—காலனைத் துரத்துமக் காட்சி தானே.' 'கால காலனைக் காண்கின் ருர்த்தமக்—கோர்வீ டளிக்குமக் காட்சியீ துண்மை.' இவற் றுள் மூன்றினும் நின்ற முதனிலை பிரிந்து தொழிற்பெயராய் வினைமுதலானது காண்க. ஆதியென்றதனால், 'அக்காட்சியாற்பயனுண்டு;' 'அக்காட்சிக்கினையில் லை' இவைபோல்வனவெல்லாங்கொள்க. முதனிலையுமன்றித் தொழிற்பெயர் பிரி ந்து வினைமுதலாதலுங்கொள்க. அது 'இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங் கி—மாசறு காட்சி யவர்க்கு' அக்காட்சி என்பதனாற் காண்க.

இவ்வுரைபெருகிற்று, சுருங்கிற்று; சொல்லைச்சேர்த்தான்; ஆயிரமுடியை யவிழ்த்துநட்டான்; உரையாலறிவித்தான்; இச்சொற்குப் பொருளிது; இவ்வுரை க்குச் சொல்லிது; மடியினீங்கி வாணிகஞ்செய்தான்; இச்சொல்லினறியலாமிப் பொருள்; இவ்வுரையது பெருமைக்கொப்பில்லை; இச்சொற்கணிருக்கு மிப்பொ ருள்; களி வாராய்; மடி போவாய் இவற்றுளெட்டுருபேற்றே எண்பொருளானது காண்க.

விடு, ஏ, வை, வெள, உண், தின், பார், கேள் இவற்றுட்செயப்படுபொருள் குன்றுமை காண்க. நட, வா, போ, வாழ் இவற்றுட்செயப்படுபொருள் குன்று தல் காண்க. முடி, மடி, கெடு, தேய், தபு, பிரி இவற்றுட்பொதுக்காண்க. உரிஞ், செல் இவற்றுள் இடங்குன்றுமை காண்க.

ஒருவனை வைதான், சுமையை வைத்தான்; படையின் மடிந்தான், சீலையை மடித்தான், இத்தொழிற்கு மடித்தான்; பணத்தை முடிந்தான், படையின் முடிந் தான் இவற்றுட்பலபொருட்கோர்முதனிலை காண்க. சொல், உரை, அறை, கூறு, விளம்பு, பகர்; ஈ, தா, கொடு இவற்றுள் ஒருபொருட்கே பலமுதனிலை காண்க. பகாபதமுமது.

நடந்தான், பொருதான், வாழ்ந்தான் இவற்றுள் இயல்புபகுதி காண்க. வந்தான், வருகின்றான்; தந்தான், தருகின்றான்; கண்டான்; செத்தான் இவற் றுட்டிரிபுபகுதி காண்க.

ஆதியென்றதனால், நாற்றை நடு; சாத்தற்குங் கொற்றற்கும் வழக்கறுத்தற் குப் பூதனே நடு; திருச்சிராப்பள்ளிக்குந் திருநெல்வேலிக்கும் மதுரை நடு. எ-ம். கொற்றநட; கன்றுநடவந்தான். எ-ம். முதனிலைகள் நடுவனென்னும் பெயரா யும், இடையென்னும் பெயராயும், செயவென்னுமெச்சமாயும் வந்தன காண்க.

இச்சூத்திரம் பிறர்மதங்கூறலே, தன்றுணிபுரைத்தலன்று. பிறர் தம்முண்மறுப்பர். அவை விரிக்கிற்பெருகும். ஆயினும், ஒருவர் மதத்தைமாத்திரஞ் சிறிது கூறுகின்றும். முதனிலைகள் முன்னிலையேவலொருமையெதிர்கால வினைமுற்றென்பையாயின்;—அது பொருந்தாது. என்னை! இவையாறும் மாறுபடுதலின். அஃதெங்ஙனமெனின்;—முதனிலை தனியே நின்று முன்னிலைக்கட் சென்றதாயின், அவ்வாறு ஏனையீரிடத்தினுஞ்சேறல்வேண்டும்; செல்லாதாகலின், முன்னிலையன்று. ஏவலாயின், முதனிலைக்கண் விப்பி யினைந்து வேறுபொருள் பட்டாற்போல, ஐ ஆய் இகரவிகுதி கூடில் வேறுபொருள்படவேண்டும்; அஃதின்று. முதனிலை தானேயேவலாயிருக்கவே அதன்மேன் மூன்றுவிகுதியும் விதித்தல் நின்றுபயனின்மையாமாகையால், ஏவலன்று. நடந்தார் என்புழி நடவென்னும் வினை பன்மைப்பாற்பொருள்படலின் ஒருமையன்று. நடந்தானென்புழி நடவென்னுஞ் சொல் இறந்தகாலவினையாதலின் எதிர்காலமன்று. நடத்தலென்புழி நடவென்னுஞ் சொற்பெயராயே நிற்றலின் வினையன்று. செய்குன்று; செய்தக்கவல்ல; அறிகொன்று; இச்சொல் நன்று, வழு, வழுவற்றது; இவ்வயலுக்காயிரமுடி நட்டான் என்புழி ஈரொச்சம், தொழிற்பெயர், பொருட்பெயர் முதலானவற்றிற்குப் பொதுவாதலின் முற்றன்று. அன்றியும், நடந்தேன், நட்டான் முதலிய வழுவற்ற சொற்களெல்லாம் இடவழுவாயே விடும். விதியும் மறையும் ஒருசொற்கண்ணேயுள்ளதே வினை. அக்குணமிவற்றிற்கின்று. முதனிலை புடைபெயர்தலே வினையாதலின், எல்லாவினைச்சொற்களும் பிறத்தற்கு மூலமாகிய பொதுமுதனிலைத் தனிவினைப்பெயரென்றே கொள்க. எல்லாவினைச்சொற்களாவன திணை, பால், இடம், காலம், விதி, மறை, பொது, சிறப்பாதியோடு கூடின முற்றெச்சங்களும், தொழிற்பெயர்களுமென்க. (உ)

சூஎ. தொடர்வினைக் குணமே தொகுக்குங் காலை—முதனிலைத் தனிவினைப் பகுதி முன்னர்— விகுதிமுத லந்தனுள் வேண்டுவ பொருந்தியு—மவைபினு ளொன்றனை யாதே திரிந்துந்—திணையே பாலிடம் பொழுதினை தீண்டித்—தொழிற்பெயர் முற்றீ ரெச்சமாய்த் தோன்றிச்—சிறப்புப் பொதுவெனச் சேறலு மன்றியுந்—தன்வினை பிறவினை யிவ்விரு வினைப்பொது—விதிவினை மறைவினை யிவையிரு வினைப்பொதுச்—செய்வினை செயப்பாட் டுவ்வினை யிப்பொது—முதல்வினை சினைவினை யிவை யிரு வினைப்பொது—விருவகை யெச்சத் தினுக்கும் பொதுவினை—தெரிநிலை வினையே தெரியா நிலைவினை—வினைக்குறிப் பன்றியும் விரவினைக் குறிப்புப்—பொதுச்சிறப் பினுக்கே பொதுவாய் நிற்றல்—வினைபெயர்தமக்கு வேறின் முதல்—முற்றீ ரெச்சம் விதிமறை வினைபெய—ரியல்பா கியசொற் றிரிபா கியசொல்—லொருமொழி பலமொழிக் கொப்பாய் நிற்ற—லாதியாப் பலவே யாகு மென்ப.

உ-ம். ஆடுதல், ஆடல், சொல்லு, அருளு, வாரு, செய்து, செய்பு இவைபோல்வனவெல்லாம் விகுதிபொருந்தின. உண்டான், தின்றான் போல்வன விகுதியும் இடைநிலையும் பொருந்தின. உண்டனன், உண்கின்றனன் போல்வன விகுதியும், இடைநிலையும், சாரியையும் பொருந்தின. நடக்கின்றனன், விடுக்கின்றனன் போ

ல்வன விகுதியும், இடைநிலையும், சாரியையும், சந்தியும் பொருந்தின. நடந்தனன், முடிந்தனன் போல்வன ஐந்தும் பொருந்தின. வேண்டுவ என்றதனால், நடந்து, போனென எனமுறையின்றியும் பொருந்தும்.

கேடு, பாடு, வீடு போல்வன அவ்வைந்தனுளொன்றும் அணையாதே திரிந்து வினையாயின.

தினையே பாலிடம் பொழுதிவை தீண்டித் தொழிற்பெயர் முற்றீரேச்சமாய்த் தோன்றிச் சிறப்புப் பொதுவெனச் சேறலு மன்றியும் அவ்வளவும் வெளி.

பிரிவர், ஆடுவர்; பிரிப்பர், ஆட்டுவர் இவை தன்வினை பிறவினை. 'தேற்றுவொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயின்;' 'நட்பாடதேற்றுதவர்.' எ-ம். அவனைத்தேற்றிக்கெடுத்தான்; அவனைத்தேற்றிப்பிரிந்தான். எ-ம். இவை சொல்லொன்றே தன்வினையும் பிறவினையுமாயின. 'தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றி;' 'பொருண்முத லாறினுந் தோற்றி;' 'தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்று;' இவன்வெளுத்தான் இவைபோல்வனவுமது.

உண்பான், உண்ணுன் இவை விதிவினை மறைவினை. செய்யாய்; செய்யீர்; 'மகனெனல்;' 'மக்கட்பதடியெனல்;' 'அல்லும் பகலுமருச் சிக்கயா மந்தோறும் வல்லார்' வல்லார் மாட்டாதார்; 'வல்லார் திறைகொள்வர்;' 'வல்லார் திறைகொடுப்பர்;' 'அகல்விசும்பிலார்;' அருளான்; வெகுளான் இவை சொல்லொன்றே விதிவினையும் மறைவினையுமாயின.

உண்டசாத்தன்; உண்டசோறு இவை செய்வினை செயப்பாட்டுவினை. புலிகொன்ற யானை; மீன் விழுங்கினவன்; ஒன்னுர் வணங்கிலுன்; அவள்விரும்பினவனிவன்; அறிந்து வந்தான் இவை சொல்லொன்றே செய்வினையும் செயப்பாட்டுவினையுமாயின.

சாத்தனடந்தான்; கானடந்தது இவை முதல்வினை சினைவினை. வனம்பொலிந்தது; படைபொருதிற்று; அவன்பருத்தான்; அருக்கனுருக்கிலுன் இவைபோல்வனவெல்லாம் முதல்வினையுஞ் சினைவினையுமாயின.

தேடிய பொருள்; தேடிய வந்தான். எ-ம். ஓடிய புரவி; ஓடிய விழுந்தான். எ-ம். பாங்கலேறி கூடிய தலைவன்; தலைவியோடு கூடிய வந்தான். எ-ம். இவை சொல்லொன்றே ஈரெச்சமாயின.

தெரிநிலைவினை வெளி. வேறு, இல், இல்லை, இன்மை, உள், உண்மை, உண்டு, அல், அன்மை இவைபோல்வன தெரியாநிலைவினை. குழையன், அன்று, இன்று; நல்ல சாத்தன், வல்ல வீரன்; அன்றி வாரான், இன்றிச் செய்யான் இவை மூவகைவினைக்குறிப்பு. வடமொழிவழக்குப்பற்றியே சூத்திரஞ்செய்தனம். அது கருத்தன்றுயின், தமிழ்மொழிவழக்குப்பற்றித் தெரியாநிலைவினையாகிய வினைக்குறிப்பென்று கொண்டு, இருவகைக்குங்காட்டின உதாரணங்களை ஓரிலக்கணமாக்குக.

யார், எவன், என், என்னை இவை வினாவினைக்குறிப்பு. இனி யார், எவன் இவை வினாவினைக் குறிப்பாயிற்பொதுவாம். வினாப்பெயராயிற்சிறப்பாம். ஆகையால் ஒருசொல்லே பொதுவிற்கும் சிறப்பிற்கும் பொதுவாய்நிற்றல்காண்க. இவை மேல்வரும் வினைபெயர்தமக்கு வேறின்றுகும் உதாரணங்களுடனுங்கூடும்.

அந்தணனைக் கொன்றுனை யரசன் கொன்றுன். எ-ம். ஓதுவான் வந்தான்; உண்பான் போனுன். எ-ம். பிறந்தவிறந்தன, பிறந்த சாத்தன்; கண்டவழிந்தன,

கண்டகண்; தின்றவற்றன, தின்றவாய்; வந்தபோயின, வந்தபொருள்; 'செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க—செய்யாமை யானுங் கெடும்.' 'இருவினைக்குத் தக்கவுடல்.' எ-ம். முறையே முற்றும் வினையெச்சமும் பெயரெச்சமும் வினைபெயர்தமக்கு வேறின்மையு ஒருசொல்லாயே நிற்றல் காண்க.

முற்றீரெச்சமுதல் ஒப்பாய் நிற்றல்வரை ஒருபொருள். அது செய்யாவென்னும் வாய்பாடு. 'ஒன்றனையுஞ்செய்யாவோரறிவுமற்ற பொருள்கள்' இது முற்று. செய்யாதசாத்தன்; செய்யாதுவந்தான் இவை விகாரப்பட்டு, செய்யாச்சாத்தன்; செய்யாவந்தான் எனவீரெச்சமாயின. 'மாருக் காதலர் மலைமறந் தனரோ—யேரு மென்ரோள் வளைநெகி ழும்மே—யாருக் கட்பனி வரலா ரூவே.' 'தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்ரு—வேற்றுமைக் கிடரூய்' என்பனவுமது. செய்யாவென்னும் வினையெச்சம் விதிவினை. 'நடத்தலெச் செய்யாவாகிய குதிரைகள் கெட்டன' இது அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர். செய்யும், யாவும், ஆவும் இவை பலமொழி. மறையும் வினையும் இயற்சொல்லுந் திரிசொல்லும் ஒருமொழியும் முற்காட்டினவற்றுளடங்கும்.

ஆதியென்றதனுற் செய்யுமென்னும் வாய்பாடு பொதுமுற்ரும், எச்சமாயும், நிகழ்காலமாயும், எதிர்காலமாயும், முன்னிலையுயர்திணைப்பன்மைச் சிறப்புமுற்ரும், உயிரும் உயிர்மெய்யுங்கெடுதலும், உந்தாகலும்போல்வனவெல்லாங்கொள்க. உண்டுமுதலாயினவுமது.

இம்மூன்றும் பொது. மேல்வருவன சிறப்பு. (ந)

ரூ அ. பெயர்வினை யிடையுரி நான்கடி யானும்—பிறக்கும் வினையெனப் பேசுவர் புலவர்—பண்படி முதலாப் பலவும் பகர்வ—ரவையிவையுள்ளே யடங்கு மென்க.

உ-ம். முதல், ஈறு, ஒற்று, அழுக்காறு இவைபோல்வனவெல்லாம் முதனிலை. முதலும், இறும், ஒற்றும், 'கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்' இவைபோல்வனவெல்லா முற்று. முதலுதல், இறுதல், ஒற்றுதல், அழுக்கறுத்தல் இவைபோல்வனவெல்லாந் தொழிற்பெயர். 'நாவலொடு பெயரிய பொலம்;' 'ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி;' அழகியசொக்கர்; முதலியவெழுத்து; இற்றபதம்; 'ஞகாரை யொற்றிய தொழிற்பெயர்;' அழுக்கற்றபாவி இவைபோல்வனவெல்லாம் பெயரெச்சம். அகரமுதலிநிற்கும்; னகரமிற்றுநிற்கும்; மெய்களெல்லாமொற்றிநடக்கும்; 'அழுக்கற்றகன்ரருமில்லை' இவைபோல்வனவெல்லாம் வினையெச்சம். இங்ஙனம் ஐந்துவகையாய் வந்த வினையெல்லாம் பெயரடியாகப் பிறந்த வினை.

நட, நடத்தல், நடந்தான், நடந்தசாத்தன், நடந்துவந்தான் இவையைந்தும் வினையடியாகப் பிறந்த வினை.

சாத்தா புலிபோல்; நெய்போலுதல், போன்றல், போறல், நீர்க்கில்லை; புலிபோன்ரான்; புலிபோன்ற சாத்தன்; புலிபோன்று பாய்ந்தான் இவையைந்தும் இடையடியாகப் பிறந்த வினை. உவமவுருபுகளெல்லாம் இம்முறையே வரும்.

கண்ணே சிவ; சிவத்தல், சிவப்பு; கண் சிவந்தது; சிவந்த கண்; சிவந்துவீங்கின கண் இவையைந்தும் உரியடியாகப் பிறந்த வினை. எல்லாப்பண்புகளும் இம்முறையே வரும். (ச)

சுசு. முதனிலை தொழிற்பெயர் முற்றீ ரெச்சமென்—றைவகை யுள்ளே யடங்கும் வினையே.

என்பது வெளி. (ரு)

எ0. முதனிலை யின்றியுந் தொழிற்பெயர் மொழிகுவர்.

உ-ம். பூசல், வேட்டை, சண்டை, கூத்து, தொழில், வினை, ஆசை, வேட்கை, அவா, சூது, வாது, தச்சு, கொல்லு, நெட்டி எனவரும். பட்டினியுமது. (சு)

எக. முதனிலை திரிந்துந் திரியா தாகியு—மிருவகை யாகிய விவ்வினை யீற்றின்—விப்பி யினைந்தும் வெவ்வே றினைந்து—மியன்றெண் வகையாம் பிறவினை யென்ப.

இயன்றெண் வகையாஞ் செய்வியென் னேவல் எனப்பாடமோதுதலுமொன்று.

உ-ம். ஆட்டினன்; ஊட்டினன் இவைபோல்வன முதனிலை திரிந்தன.

அரசன் கட்டின கோட்டை, வெட்டின குளம், செய்த தேர், வைத்த சோலை; கோழி கூவிப் பொழுது புலர்ந்தது—கூவுவித்து; 'உரற்கால் யானையொடித்துண் டெஞ்சிய'—எஞ்சுவித்த; 'குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்'—பொன்றுவித்து; 'குடி மடிந்து குற்றம் பெருகும்'—மடிவித்து இவை முதனிலை திரியாதன.

நடத்துவிப்பி, நடப்பிப்பி இருவகைவினையீற்றின் விப்பியினைந்தன. நடத்துவித்தான், விடுவித்தான் இருவகைவினையீற்றின் விவ்வேறு வந்தன. ஊட்டுப்பித்தான், உண்பித்தான் இருவகைவினையினும் பிவ்வேறு வந்தன. விப்பியினைதற்குப் பொருள் வியாவது பியாவது கூடியாவது இனைந்து நிற்றலே கருத்தென்க.

எஉ. செய்வியென் வினையுட் செய்வினை சிலவே.

உ-ம். 'நினையாமாச் சேர்க்கு நெடுங்குன்ற நாட; 'நட்பாடநேற்றுதவர்; 'நேற்று வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயின்' இவற்றுள், சேரு நெடுங்குன்றம், நட்பாட நேறுதவர், நேறுவொழுக்கம் என்றே பொருள்கொள்வர். 'போக்குவரவிலி; 'போக்குவரவுபுரிய; 'போக்குமதுவிளிந்தற்று; கள்ளன்போக்குக் காட்டி மீண்டான் என்பதுமது. போக்குத் தன்வினையன்றேவெனின், 'கைவேல் களிற்றேறும் போக்கி; 'போக்குமவன் போகாப் புகல்; 'போக்கும் பொருணண்டே லொன்றுகப் போம்; மகட்போக்கியதாய் என்பதனாலறிக. (அ)

எங. சொல்லாற் றெரிவினை பொருளாற் றெரிவினை—யென்றிரு திறனே தன்பிற பொதுவினை.

உ-ம். தீர்தல்; தீர்த்தல்; நடத்தல். எ-ம். ஆடினசாத்தன்; ஆட்டினசாத்தன்; பிரியமைச்சன், கெடுபுத்தி, தேய்கட்டை, மீள்சினம், உளைகல். எ-ம். இவைபோல்வனவெல்லாம் சொல்லாற்றெரிந்த தன்வினை பிறவினை பொதுவினை.

விண்டதாமரை, விண்டபனை, விண்டநிலம் இவைபோல்வனவெல்லாம் பொருளாற்றெரிந்த தன்வினை பிறவினை பொதுவினை. (க)

எச. மறைமூ வகையா வழங்குவர் புலவர்.

உ-ம். வாழ்வான் - வாழான், வாழ்வானல்லன், கெடுவான். எ-ம். கொடுப்

பான் - கொடான், கொடுப்பானல்லன், வாங்குவான். எ-ம். புகழ்வான் - புகழான், புகழ்வானல்லன், இகழ்வான். எ-ம். இவை முற்று.

உண்டசாத்தன் - உண்ணுத சாத்தன், உணலற்ற சாத்தன், பசித்த சாத்தன். இவை பெயரெச்சம்.

நடந்து வந்தான் - நடவாது வந்தான், நடையின்றி வந்தான், வாகனமேறி வந்தான். இவை வினையெச்சம்.

உண்டல் - உண்ணுமை, உணலறல், பட்டினி இவை தொழிற்பெயர்.

முதனிலைகளெல்லாம் நடப்பான், நடவான்; உண்பான், உண்ணுன் என விதிக்கும் மறைக்கும் பொதுவாகிய பெயராதலால், மறையின்றென்று முன்னர்க் காட்டிணும். (கo)

எரு. இதுவிதி யிதுமறை யென்னப் படாசில.

உ-ம். போ, வா; தொடு, விடு; வாழ், கெடு; உலாவு, நில்; உறங்கு, விழி; விரும்பு, வெறு; கொடு, வாங்கு; சா, பிழை; போனுன், வந்தான்; நின்றுன், இருந்தான்; செத்தான், பிழைத்தான்; விரும்பினுன், வெறுத்தான்; உறங்கினுன், விழித்தான். எ-ம். செல்வன், வறியன். எ-ம். வினையுங்குறிப்பும் வந்தன.

விதிவினை மறைவினையென்னுமையால், பெயர்க்குங்கொள்க. உ-ம். கிழக்கு, மேற்கு; தெற்கு, வடக்கு; உறவு, பகை; இன்பம், துன்பம்; ஆண், பெண்; பகல், இரவு; ஒளி, இருள்; மெய், பொய்; உண்மை, இன்மை எனவரும்.

இவைகளையிணைத்து ஒன்றற்கொன்று விதியாயும் மறையாயும் நிற்றல் காணுக. (கக)

எசு. நிலைமொழி மறையே வருமொழி மறையே—யிருமொழி மறையே யெனமூ வகைமறை.

உ-ம். உண்ணுது வந்தான்; உண்டு வாரான்; உண்ணுது வாரான்; 'பள்ளியுமீரம்புலராமையேறற்க' எனவரும். (கஉ)

எள. விதிச்சொன் மறைப்பொருளாகி வருநவு—மறைச்சொல் விதிப்பொருளாகி வருநவும்—விதிச்சொலின் முதனிலை மறைப்பொருள் பெறுநவு—மறைச்சொலின் முதனிலை விதிப்பொருள் பெறுநவு—மூவெனமொழிகுவ ரொருபுடை யோரே.

உ-ம். அழுக்காறு - பொறுமை; அழுக்காறுமை - பொறுத்தல்; உடன்படல் - மறுமை; மறுத்தல் - உடன்படாமை; 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை.' கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான்' இவைபோல்வனவெல்லாம் விதிச்சொல் மறைப்பொருளும் மறைச்சொல் விதிப்பொருளுமென்க.

'உள்ளங்கையினு ரோமமுளைத்ததாயின் அறிவிலானடங்குவன்' இவற்றுள் முளைத்தது, அடங்குவன் என்னும் விதிவினையினுள் முதனிலை பிரிந்து மூளையாமையே துணிவு, அடங்காமையே துணிவு என்றே பொருள் படுதல் காண்க. இது விதிச்சொல்லின் முதனிலை மறைப்பொருள் பெற்றது.

இனி ஒருபொருளின்புடை பெயர்ச்சியே வினையென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தது; அவ்வினையைக் கொள்ளுதலால் வினையெச்சமென்பதும் அங்ஙனமுடிந்தது; அவ்வினையெச்சம் வினையைக் கொள்ளுதலன்றி வினையின்மையைக்

கொள்ளாது என்பதும் அங்ஙனமுடிந்தது. ஆகவே, உண்டுநடந்தான் என்பது பொருந்தும்; உண்டு நடவான் என்பது பொருந்தாது, இலக்கணவழுவேயாம். ஆகையால், அம்மறைச்சொல்லினுள் முதனிலையைப் பிரித்து, ஒருபொருளின் புடைபெயர்ச்சியாகிய புடைபெயர்ந்த நடத்தலென்னுந் தொழிற்பெயராக்கி, வினையெச்சத்தை வினைகொண்டு முடித்து, பின்பு செய்யானென்னுமறையை வருவித்து, உண்டு நடத்தலைச் செய்யானென்று முடிப்பர். இக்கருத்துப் பரிமேலழகர்க்கும் உரையாசிரியர்க்கும் நியமம். இது மறைச்சொல்லின் முதனிலை விதிப் பொருள் பெற்றது. (கஙூ)

எ அ. செயப்பாட்டு வினையினைச் செப்புங் காலை—வினைமுதல் செயப்படு பொருளே தொழிற்பெயர்—மூன்றின் பயனிலை யாயுமவை யாயு—முதனிலை தொழிற்பெயர் முற்றீ ரெச்சம்—வினைமுதல் செயப்படு பொருளே ழாதியுட்—படுசொல் லற்றே படுபொரு ளாயு—மவைக்கட் படுசொல் லணைந்து வந்து—மூற்றுத் தொழிற்பெயர் முதலினுட் படுசொல்—வரினும் படுபொருள் வருதலின் முயும்—பெயர்ப்பின் வினையெச்சத்தின் பின்னர்ப்—படுசொல் வந்தே வேறுபொருள் பட்டுந்—தன்பொருள் பிறபொரு ளிவ்விரண் டற்கும்—பொதுவாய்ப் படுசொற் பொருந்தி நின்றும்—படுசொல் வரப்படாப் படுபொரு ளாயும்—படுசொல் வந்தே படுபொரு ளாயு—மின்னும் பலவா யியலு மென்ப.

உ-ம். அரனருச்சிக்கப்பட்டான்; ஆடை தரப்பட்டது; ஒழுக்கஞ்செய்யப்படும். மூன்றின்பயனிலை வந்தது காண்க.

'அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கூ தென்னு—முகடியான் மூடப்பட் டார்.' 'இகழப் படுவானைக் காணினு மிழுக்கே;' 'இன்னுதிரக்கப்படுதல்' அம்மூன்றும் வந்தது காண்க.

செய்குன்று; ஆண்டவ னென்ற லரற்கே தகுமே; மரம் வெட்டிற்று; அரம் பொருத பொன்; எழுதிவந்தவோலை; 'யாழு மெழுதி யெழின்முத் தெழுதி;' 'இல்வாழ்வானென்பான்' 'ஊருணிநீர்' ஏழும் படுசொல்லற்றுப் படுபொருளானது காண்க. ஆதியென்றதனால், எழுத்தாணியெழுதிற்று இது கருவி.

செயப்பட்டகுன்று; ஆண்டவனென்று சொல்லப்படுத லரற்கே தகுமே; மரம் வெட்டப்பட்டது; அரம் பொரப்பட்ட பொன்; எழுதப்பட்டு வந்தவோலை; யாழுமெழுதப்பட்டு முத்துமெழுதப்பட்டு; இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்; ஊராரால் உண்ணப்பட்டதாகிய நீர்; எழுத்தாணியெழுதப்பட்டது அவ்வெட்டனுட்படுசொல்லணைந்து வந்தது காண்க.

'உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப வொஞ்ஞான்றுங் - கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்' என்புழி உட்காவெனவே பொருள்படுதலிற் படுசொற்குப் படுபொருள் வாராமை காண்க. 'பெயலொழுவாய் வேற்றுமையாம் பின்பதுதா ரூறு—பயனிலையு மேற்கப் படுதல்' என்புழி ஏற்றலென்றே பொருள்படுதலிற் படுசொற்குப் படுபொருள் வாராமை காண்க. முதலென்றதனால், உண்ணப்பட்ட சாத்தன்; உண்ணப்பட்டு வந்த சாத்தன் என்பன ஒரோவழி உண்ட சாத்தன்; உண்டு வந்த சாத்தன் எனவே பொருள்படுதலின், ஈரொச்சத்திலுள்ளுங்கொள்க. கற்பிக்க

ப்படுமாசான்; கற்பிக்கப்படாவாசான்; கற்கப்படுமாணாக்கன்; கற்கப்படாமாணாக்கன் என்பனவுமது.

'மறைபிறந்து மன்று படும்;' 'போற்றினும் பொத்துப் படும்;' 'சொற்பொருள் சோர்வுபடும்;' 'துன்பங்கள்சென்றுபடும்' இவற்றுள் இரண்டன்பின்னரும் உண்டாமென்றே வேறுபொருள்பட்டது காண்க. 'இலம்படு புலவ போற்றகை நிறைய' என்பதுமது. 'இனைத்தெனவறிந்த பொருட்கும்மைபடும்;' 'இன்னெனுருபிற் கின்னென் சாரியை யின்மைபடும்;' 'ஒளியோ டொழுகப்படும்;' 'வஞ்சனை யஞ்சப்படும்;' மெய்சொல்லப்படும்; ஆசை நீக்கப்படும் இவற்றுள் இரண்டன்பின்னரும் வேண்டுவது தக்கதென்றே வேறுபொருள்பட்டது காண்க. இதனை "வேறில்லை யுண்டியார் வேண்டுந் தகும்படும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தினும் விளக்குதும்.

'உதவிசெயப்பட்டார்;' 'இன்மை தழுவப்பட்டார்;' 'அல்லலடையப்பட்டார்' இவை ஒருகாற் றன்பொருட்கும், ஒருகால் உதவியையேற்றுக்கொண்டார்; இன்மையைத்தழுவினர்; அல்லலையடைந்தார் எனப்பொருள்பட்டுப் பிறபொருட்கும் பொதுவாய்ப் படுசொற்பொருந்தல் காண்க.

மரம்வெட்டினன்; சோற்றையுண்டான் இவற்றுட் படுசொல்லை வருத்தினும் வரப்படாமற்றடைபட்டுக் கிடப்பினும் படுபொருள் வந்தது காண்க.

நாய்கோட்பட்டான்; புலிகவ்வப்பட்டான் இவற்றுட் படுசொல்லைத் தடுப்பினுந் தடைபடாதே வந்து பொருந்திப் படுபொருள் வந்தது காண்க.

இன்னும் பலவென்றதனால், எம்மால் வீழப்பட்ட திருநுதற்கில்லையிடம்; தம்மால் வீழப்பட்ட தலைவியுடைய மென்றோள் இவற்றை 'யாம்வீழ்ந்திருநுதல்;' 'தாம்வீழ்வார்மென்றோள்' எனத் தொகுக்கவேண்டிற் றொகுக்கலாம், வேறுபொருள்படாதாதலான். 'கேள்வியாற் றோட்கப்படாத செவி;' 'முகடியான் மூடப்பட்டார்' இவற்றைக் கேள்வி தோளாத செவி, முகடிமூடினர் எனத் தொகுக்கவேண்டிற் றொகுக்கப்படாது, வேறுபொருள்படுதலின். (கச)

எகூ. அறுதொகை யறைகுவ ரறிவுடை யார்பலர்—படுதொகை யொடுதொகை யேழென் பார்சிலர்.

உ-ம். போசாத்தா; செய்குன்று. எ-ம். சொல்லுதலாற்சொல். எ-ம். பால் கறந்தது. எ-ம். உண்டசோறு. எ-ம். வணிகனறிந்துவந்த பொன். எ-ம். இவ்வைந்தும் வினையின்றொகை. போக்கப்படு சாத்தா; செய்யப்பட்டதாகிய குன்று. எ-ம். சொல்லப்படுதலாற்சொல். எ-ம். பால்கறக்கப்பட்டது. எ-ம். உண்ணப்பட்ட சோறு. எ-ம். வணிகனலறியப்பட்டுவந்த பொன். எ-ம். முறையே அவ்வைந்திற்கும் படுசொற்றொகாநிலை காண்க. அறுதொகைக்கினையன்றென்பது கருதி, அறிவுடையார் சிலரென்றும். (கரு)

அ0. தனக்குப் பயனே பிறர்க்குப் பயனே—தனக்கும் பிறர்க்குஞ் சாரு பயனே—தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்சார் பிலவே—யெனலால் வகையா பியன்றே பிவைதானு—சிற்றறி வோர்வினை பேரறி வோர்வினை—யெனவிரு கூறு பெட்டா மென்பர்.

உ-ம். உண்டான்; உடுத்தான்; உறங்கிணன். எ-ம். பாங்கன்றூதுநடந்தான்; பாங்கியூடறீர்த்தாள். எ-ம். தலைவி தலைவனுக்குச் சோறட்டாள்; தலைவன்றலைவியைப் புனர்ந்தான். எ-ம். பயனில்சொற் பாராட்டிணன்; கையைவீசிணன்; கண்ணை யிமைத்தான். எ-ம். முறையே சிற்றறிவோர்வினை நான்குங்காண்க.

யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுத்தான்; அவாவைவிட்டான்; பிறவியை யொழித்தான்; வீட்டையடைந்தான். எ-ம். நூலைப்பாடிணன்; உரையையெழுதிணன்; மாணக்கனையறிவித்தான். எ-ம். வேதாகமவழி விரும்பி யொழுகிணன்; இரக்கத் தொடுபலி யிரக்கத் தொடுத்தான்; அரனது விழாவை மிகவலங் கரித்தான்; சிவனது பூசையை மிகச்சிறப் பித்தான். எ-ம். அறம்பொரு ளின்ப மளவின்றித் தேடிணன்; அட்டமா சித்தியை யருமையாய்த் தேடிணன். எ-ம். முறையே பேரறிவோர்வினை நான்குங் காண்க.

'உலகநூ லுணர்ந்தோர்க் குரைப்பினுந் தெரியா—பேரறி வோர்வினை யெனப்பே சுகவே—யறிவுநூ லுணர்ந்தோர்க் கறையினுந் தெரியா—சிற்றறி வோர்வினை யெனச்செப் புகவே—யவ்விரு நூலை யறிந்தார் தமக்கே—யிவ்விரு கூற்றென் வினையிலங் கிடுமே.' அஃதென்னெனின்;—இழிபுவினைகளெல்லாவற்றினுள்ளும் மிகவுமிழிபுவினையாவது இரத்தலேயென்னும் உலகநூல், உயர்ந்தவினைகளெல்லாவற்றினுள்ளும் மிகவுமுயர்ந்த வினையாவது இரத்தலேயென்னும் அறிவுநூல், ['ஒன்றில்லாதான் செத்தபிணத்திற்கடை;' 'இயல்பாகு நோன்பிற்கொன்றின்மை' என்பனவுமது.] இங்ஙனம் எல்லாவினையையும் மாறுபடக் கூறுதலேயன்றி ஓர்வினையையாஞலும் உடன்பட்டுக் கூறுதாதலால், யாதானுமோர் வினைச்சொற்பிறந்துழி அவ்வெட்டனுள் இதுவென்று துணிந்தடக்குதல் அவர்க்கேயன்றி ஏனையிருவர்க்குங் கூடாதாதலாலென்க. (கசு)

அக. அவைதா—மனமொழி மெய்யறி வாகிய நான்க—னைசைவே யாகியு மவ்வசை வின்றியு—நல்வினை தீவினை வெறுவினை யெனநடந்—தறிந்து செய்வினை யறியாது செய்வினை—யசேதனஞ் செய்வினை யெனவே யமர்ந்து—தீவினை நல்வினை சிலமுறை திறம்பிச்—செய்யா விருவினை செய்வினை யாகிச்—செய்யிரு வினையே செய்யா வினையா—யின்னும் பலவா மிலக்கணம் பெறுமே.

உ-ம். நினைத்தான்; உரைத்தான்; நடந்தான்; அறிந்தான் இந்நான்கும் அசைந்தவினை. இவற்றைத் தமிழ்நூலார் ஒருபொருளின் புடைபெயர்ச்சியென்று வழங்குவர். 'அறிவிறந்தங் கறிந்திடூர் செறிந்ததுக ளகற்றிடூர்' இதுபோல்வனவெல்லாம் அசைவற்றவினை. இதனை வடநூலார் பரவசமென்று வழங்குவர். இவ்வைந்தனுள் அசைவற்ற வினையென்பதொன்றில்லை ஏனைநான்கே வினையென்பாரும், அந்நான்கனுள்ளும் அறிவசைந்தவினையென்பதொன்றில்லை ஏனைமூன்றே வினையென்பாரும், மூன்றென்று வரையறையில்லை உலகத்துப் பலபொருள்களினுடைய அசைவொன்றுமே வினையாதலால் ஒன்றே வினையென்பாரும், தீக்குச்சூடுபோலப் பொருட்குணமேயன்றி வினையென்பதொன்றில்லையென்பாரும், இன்னும் பலவாறுரைப்பாருமுளர். அவையெல்லாம் விரிக்கிற்பெருகும்.

நல்வினை தீவினை வெளி. வெறுவினையாவது இருவினையினுட்படாது வருவது: கையை நொடித்தான்; காலை நெட்டிவிட்டான்; மூச்சுவிட்டான்; உறப்பழுக்

கையுருட்டியுதிர்த்தான்; வேர்வையைத் துடைத்தான்; சோற்றைப் பிசைந்தான் எனவரும். மேல் அசேதனஞ்செய்வினைக்குக் காட்டிய உதாரணங்களுட்பொருந் துவனவெல்லாங்கொள்க. எல்லாவினையும் இருவினையுளடங்குமேயன்றி வெறு வினைகூட்டி மூவினையென்று நூல்வழக்கில்லையெனின், பட்டனத்துப்பிள்ளை யார் வினைகளை வரம்புசெய்யுமிடத்து, "செய்தன சிலவே செய்வன சிலவே— செய்யா நிற்பன சிலவே யவற்றிடை—நன்றென்ப சிலவே தீதென்ப சிலவே— யொன்றினும் படாதன சிலவே" எனமூவினைகொண்டார். அன்றியும் பரிமேலழ கர் பயன்வினை வெறுவினையென இரண்டுகொண்டு, பயன்வினையைப் பலவிடத்தி னும் பலவாக விரித்து, வெறுவினையை "வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோ டி" என்பதனுட்கொண்டார். அன்றியும் மூவினைகொள்ளாக்கால், யாங்காட்டிய உதாரணங்கட்கு வேறுவிதியில்லையென்க. அம்மூவினையுள்ளும் நல்வினையுந் தீவி னையுஞ்சிலவே, வெறுவினை பலவேயெனக் கொள்க. இக்கருத்து நோக்கியே அவர் நன்று தீதென ஒருமைப் பாலாகவும், ஒன்றினும் படாதன எனப்பன்மைப் பாலாகவுங் கூறினரென்க.

அறிந்துசெய்வினை, அறியாதுசெய்வினை வெளி. அசேதனஞ்செய்வினையா வது அறிவற்ற பொருளினது வினை: விளக்குக்காட்டிற்று; இருட்டு மறைத்தது; விடங்கொன்றது; கள்ளுமயக்கிற்று; மருந்து பிழைப்பித்தது; பூமி தாங்கிற்று; ஆற்றுநீர்ர்த்தது; தீச்சுட்டது; காற்றலைத்தது, உதிர்த்தது; நிழலோடிற்று, திரும் பிற்று, நீண்டது, குறுகிற்று; கரும்பினித்தது; வேம்புகசந்தது எனவரும்.

முறைதிறம்பலாவது மாறுபட்டுநிற்றல். எண்ணு யிரவனைக் கழுவி லேற்றி னர்; ஆண்டவனைத் தூதாக வஞ்சாது நடத்தினர்; அப்பர்தாங் கொண்ட விரத மழித்தனர்; கடவுளை நாடொறுங் கல்லா லெறிந்தனர்; ஆண்டவன் றலையி லடி யான் மிதித்தனர் இவை தீவினை நல்வினையாயின. அநங்க னலனை யரனிடத் திட்டான்; வாதாவி வில்வலன் வந்தபெரி யோர்க்கெலாம் வழிபடு முறையே வழிபட் டிருந்தார்; வேங்கை வரிப்புலிக்கு விடத்தைத் தீர்த்தான்; பாம்புக்குப் பால்வார்த்தான்; வலியனுக்குத் தாண்டில் வழங்கினன்; கள்ளனுக்குச் சோறிட் டான் இவை நல்வினை தீவினையாயின. 'நெஞ்சிற்றுறவார்;' 'அடங்கலர்க் கீந்த தானப்பயன்;' கணவனிழந்தோர்கட்குங்கண்ணி குத்தித் திரியுமவர்துயரினுக் கும் இரங்கினன் இவைபோல்வனவுமது. இனியிவ்விரண்டினையுங்கூட்டி 'அரன டிக்கன்பர்செய்யும்.' 'வினையும் விபரீதமாம்' எனப் பலருங்கூறினர்.

செய்யாவிருவினை செய்வினையாகுமென்றதென்னெனின், 'அறவினை யாதெ னிற் கொல்லாமை;' 'நோன்பென் பதுவே கொன்றுதின் னுமை;' 'அழுக்காறு மை, வெகுளாமை, பெரியாரைப்பிழையாமை முதலாக விலக்கினவற்றைச் செ ய்யாமையே நல்வினைசெய்தல்.' 'பெரியோரைக் காணில் இருக்கையெழாமை எதிர்செல்லாமை, ஒருவனையாறீர்த்தவழியும் விடந்தீண்டினவழியும் அவ்விடர் தீர்க்கும் வல்லன்றீராமை, தலைவியைப் புல்லுதற்கு விதித்த நாளிற் புல்லாமை முதலாக விதித்தனவற்றைச் செய்யாமையே தீவினைசெய்தல்.' எனவரும். 'துப் பினைவனுவர் மற்கொ றுயர்வரவு—நட்பினு ளாற்று பவர்' என்பதுமது.

செய்பிருவினையே செய்யாவினையாமென்றதென்னெனின், மெய்யுணர் வு டையோ ரெவ்வினை செயினும் அவ்விரு வினைசெய் யாமை யாகும் என்று ஆகம மறையெல்லாமியம்பும்.

இன்னும் பலவென்றதனால், 'நடக்கின்றான் படிக்கின்றான்' எனக்கலத்தலும், 'உண்கின்றான் உறங்குகின்றான்' எனக்கலவாமையும், 'விளக்குக்காட்டிற்று கண் கண்டது' என ஒன்றனைவிட்டொன்று நில்லாமையும், 'சோற்றை முக்காற்கூறு ண்டு காற்கூறுண்டற்கு முன்னே ஓர்நிமித்தத்தால் உணவொழிந்தான்' என அம் முக்காற்கூற்றுவினை பயன்படுதலும், 'நெற்பயிர் முக்காற்கூறு முறையே வளர்ந் து காற்கூறு விளைதற்கு முன்பே மழையின்றி விளைவொழிந்தது' என அம்முக்கா ற் கூற்றிற் சிறிதாயினும் வினை பயன்படாமையும் முதலாயினவெல்லாங்கொள்க.

இவ்விருசூத்திரவிதியும் தமிழ்வழக்கன்று, வடநூல்வழக்கென்க. (கஎ)

அஉ. தொழிற்பெயர் வினைமுதல் செயப்படு பொருளே—கருவி யிடம்பெய ரெச்சமுற் றாகலு—மிருவகை முற்று மீரெச்ச மாகலு—மிரு வகை யெச்சமு முற்றே யாகலு—முளவென மொழிப வொரோவழிப் புலவர்.

ஒரோவழியென்றதனால் எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்ததன்று. இக்கருத்து "எழுத்துச் சொற்றிரி பிரண்டே யன்றி" என்னுஞ்சூத்திரத்திற்காட்டுதும்.

உ-ம். பறவை பறந்தது; அன்பரிடத்துக் கொடைதோன்றிற்று; 'தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவு—தீராவிடும்பை தரும்.' எ-ம். உடுக்கைகிழிந் தது; நடக்கைவந்தது; புழுக்கலுண்டான். எ-ம். விளக்குக்காட்டிற்று; நோன்பி ற்குக் காப்புக்கட்டினான்; மகற்குப் பொற்காப்பணிந்தான்; எனக்கிவ்வேல் காப் பு; உனக்கிவ்வரண் காப்பு; அவற்கிவ்வாள் காப்பு. எ-ம். கிடக்கையுயர்ந்தது; படு க்கை தாழ்ந்தது. எ-ம். பொருள்செயல்வகை; வினைசெயல்வகை; தோன்றலா றே; உயிர்த்தலாறே. எ-ம். 'ஆய்தங் கெடுதலாவயி னை;' 'மெய்யீறெல்லாம் புள் ளியொடு நிலையல்;' 'ஏற்றன்புள் ளூர்ந்தா னெயிலெரித்தான் மார்பிடந்தா— னீற்று னிழன்மணி வண்ணத்தான் - கூற்றுருபான்—மங்கையான் பூமகளான் வார்சடையா னீண்முடியான்—கங்கையா னீள்கழலான் காப்பு.' எ-ம். தொழிற் பெயரானது வினைமுதலாதி முற்றீருக ஆறுபொருள்பட்டது காண்க.

உண்டான்சாத்தனூருக்குப்போனான் என்புழி, உண்டசாத்தனூருக்குப் போ னான் எனப்பொருள்படுதல் காண்க. இது வினைமுற்றுப் பெயரெச்சமானது. ஏனைமூன்றும் நன்னூலில் "வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலும்" என்னுஞ் சூத் திரத்திற்குக் காட்டிய உதாரணங்களாலறிக.

வெறுத்த ஞானி வீட்டையடைந்தான்; சாத்தனுழுதுவந்தான் என்புழி வெ றுத்தான் ஞானி, சாத்தனுழுதான் எனப்பொருள்பட்டு ஈரெச்சமுமுற்றுதல் கா ண்க.

(கஅ)

அங. வினைமுற் றுப்பெயர் விரிக்குங் காலை—வினைமுதல் செயப் படு பொருளே கருவி—யிடமே தொழிற்பெய ரிவ்வைந் தன்றியு—மெட் டிரு பேற்றே யெண்பொரு ளாத—லீற்றய றிரித லீரெச்ச மாத—லீறிகர மாதலவ் வீறிகர மாயவை—வினைமுதல் செயப்படு பொருளொடு கருவி— யிடம்வினை யெச்சமா யியங்குத லன்றியு—மின்னும் பலவகை யெனவி ளம் புவரீர்.

வினைமுதலாதியெடுத்துக் கூறிப் பின்னும் ஈரிடத்தெடுத்துக் கூறுதலென் னெனின், முன்னது உருபேலாமலே அப்பொருள்படும்; நடுவது உருபேற்றே அப்பொருள்படும்; பின்னது விகாரப்பட்டே அப்பொருள்படுமென்க.

உ-ம். 'தார்தாங்கிச் செல்வது தானை;' 'வினையே செய்வது;' 'உலகத்தா ருண் டென்ப தில்லென்பான்.' எ-ம். உடுப்பது; உண்பது, 'இல்வாழ்வா னென்பான்.' எ-ம். 'வேலன்று வென்றி தருவது;' 'வெல்வதரண்.' எ-ம். விளைவது நாடு; யாமி ருப்பது மதுரை. எ-ம். 'உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி—விழிப்பது போ லும் பிறப்பு.' 'பெறுமவற்றுள் யாமறிவ திலை.' எ-ம். முறையே ஐந்துங்காண்க.

'மாணடிசேர்ந்தார் வாழ்வார்.' எ-ம். 'ஒறுத்தானை யொன்முக வையாரோ.' எ-ம். கொண்டானுலல் வாழ்ந்தாள் குலமகள். எ-ம். 'ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம்.' எ-ம். ஈன்முளி னீங்கிரு ளிவணிமித்தம். எ-ம். கொண்டானது மாடு. எ-ம். கொண்டான்கணிருந்தாள் குலமகள். எ-ம். இரப்பானிச்சோற்றையேல். எ-ம். முறையேயெட்டுங்காண்க.

தின்பார்—'ஊன்றின்பவர்;' நயவாதான்—'பெண்மைநயவாதவன்;' செய் வான்—'செய்பவன் கருவி;' செறப்பட்டார்—'வேந்துசெறப்பட்டவர்' இவற் றுள் ஈற்றயறிரிதல் காண்க.

நடந்தகுதிரைகள்; பிறந்தபிள்ளைகள் இவை அன்பெரு அகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைவினைமுற்றுப்பெயர் பெயரெச்சமானது.

உண்பான் வந்தான்; ஓதுவான் போயினன் இவை வினைமுற்றுப்பெயர் வி னையெச்சமானது.

இவன் மானேந்தி; இவன் பிறைசூடி; இவன் கங்கையாடி இவை ஏந்தி னன், சூடினன், ஆடினன் என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர்கள் ஈறிகரமானது.

மண்ணுணி வெண்ணெயுண்டான்; புழுதியுணி கடித்தது; நாயிறுகாணி ந ன்முயெரிந்தது. எ-ம். ஊருணி; பேயாடி. எ-ம். இவ்விளக்குக்கண்காட்டி; இத்த கடு பேயோட்டி; இச்சகடுதேரோட்டி. எ-ம். இப்பாலை நாழிபொங்கி; இம்மர க் கால் குறுணிகொள்ளி. எ-ம். அம்பலத்தாடி வந்தான்; மயிலேறிநீங்கினன்; வே லேந்தி வெகுண்டான்; நூலோதிநுவன்முன் இவை ஈறிகரமாயவை வினைமூத லாதியாக முறையே காண்க.

இன்னும் பலவென்றதனால், 'தாம்வீழ்வார்;' 'யாம்வீழ்வார்;' 'இல்வாழ்வா னென்பான்.' எ-ம். 'உண்பது நாழி;' 'உடுப்பது நான்குமுழம்.' எ-ம். உருபும் படு சொல்லுந் தொக்கு வினைமுற்றுப்பெயராய் வினைமூதலாயுஞ் செயப்படுபொரு ளாயும் வருதன்முதலாயினவெல்லாங்கொள்க. (கக)

அசு. எச்சமென் றொன்றிலை யிவையடை யென்றும்—வேறெச்ச மெ ன்றிலை விகாரமுற் றென்று—மெச்சமொன் றென்று மிரண்டே யென்று ங்—தன்வினை பிறவினை யிவ்விரண் டென்று—மூப்பொழு தறிதலான் மூ ன்றே யென்றுங்—தலைமையிற் றலைமை யெனவிரண் டென்றுங்—காரண ங் காரிய மெனவிரண் டென்று—முதல்வினை சினைவினை யெனவிரண் டெ ன்று—மியல்பு திரிபென விரண்டே யென்றும்—விரியே தொகையே யெ னவிரண் டென்றும்—வினையெச்ச மொன்றையே வெவ்வே றென்று—மீறு

சொற் பற்றி யிரண்டே யென்று—மின்னும் பலபல விலக்கண மாகச்—சொன்னார் சிலரே துணியார் பலரே.

இது எச்சமென்பதொன்றனையே ஒரொருவர் ஓரோரிலக்கணமாகக் கொண்டது கூறுகின்றது.

உ-ம். அட்டசோறு; சொன்னமொழி; உண்டுபசிதீர்ந்தான்; உறங்கிவிழித்தான் இவை அடையாய் நிற்றலேயன்றி வேறுபயன்படும் பொருளின்மையலான், எச்சமென்றொன்றிலை அடைமொழியேயென்பர்.

உண்டான்சாத்தன்; உழுதான்வந்தான் என்பன விகாரப்பட்டு உண்டசாத்தன்; உழுதுவந்தான் என நிற்றலால், எச்சமென்று வேறில்லை விகாரமுற்றே யென்பர்.

உண்ட; உண்டு எனக் குறைவினையாதலால், எச்சமென்பதொன்றேயென்பர். அவை நிலைமொழிக்குறைவினையால் ஒன்றேயாயினும், வருமொழிநோக்கி இரண்டேயென்பர்.

தன்வினை, பிறவினை, முக்காலவினை வெளி.

தச்சன்செய்ததேர், அரசன்செய்ததேர்; உழுது பயன்கொண்டான் வறியான், உழுது பயன்கொண்டான் வேந்தன் எனவருதல்பற்றித் தலைமை இற்றலைமையென இரண்டேயென்பர்.

மழைபெய்தநீர், புல்லினவின்பம்; சமைந்தவரிசி, உண்டசோறு; உழுது விளைந்தநெல், பிணிதீரக் குடித்தான் மருந்து இவை இங்ஙனம் வருதல்பற்றிக் காரணங்காரியமென இரண்டேயென்பர்.

முதல்வினை சினைவினை வெளி.

மருவினகாள், மரீஇயகாள்; தழுவிக்கொண்டான், தழீஇக்கொண்டான் எனவருதல்பற்றி இயல்பு திரிபென இரண்டேயென்பர்.

பொருதகர், பொருததகர்; வரிப்புனைபந்து, வரிந்துபுனைபந்து எனவருதல் பற்றித் தொகை விரியென் இரண்டேயென்பர்.

செய்து, செய்பு முதலாயின வெவ்வேறுதலால், இவையெல்லாவற்றையுங் கூட்டி வினையெச்சமென்று ஒருபெயரிடல் பொருந்தாது; அன்றியும் வினையைக் கொள்ளுமெட்டுருபுகளையும், உவமவுருபுகளையும், பிறவற்றையும் வினையெச்சமென்று பெயரிட்டு வழங்காமை காண்கவென்பர். பெயரெச்சத்திற்கும் இஃதொக்கும்.

செய்து, செய்பு முதலாக ஈறுபற்றிவருவன எல்லாவற்றையும் ஒன்றுக்கி, வான், பான், பாக்கு, பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்து முதலாகச் சொற்பற்றிவருவனவெல்லாவற்றையும் ஒன்றுக்கி, வினையெச்சமென்பது இரண்டேயென்பர்.

இன்னும் பலபலவென்றதனால், செயற்கென்பதனை வினையெச்சமென்றும், உருபென்றும், நீர் பொய் கூறியபின் மெய்கூறுவார் யார் என்பதனைக் கூறினாலென்று ஒருசொல்லாக்கி வினையெச்சமென்றும், இருசொல்லாக்கிப் பெயர்கொண்ட பெயரெச்சமென்றுங்கூறுதன் முதலாகப் பலகூறுவனென்றுங்கொள்க.

இவற்றுள் ஒன்றனைத் தள்ளி ஒன்றனைக் கொள்ளற்க, இவையெல்லாவற்றையுங் கொள்கவென்னும் பொருள்படச் சிலர்பலரென்றும். (உ0)

அநு. வேறில்லை யுண்டியார் வேண்டுந் தகும்படும்—வினைபெய ரெச்சம் வியங்கோள் பத்துங்—கிணைபா லிடமெலாஞ் செல்லு மென்ப.

யார் என்னும் வினாவினை உயர்திணைப்படர்க்கைக்குமாத்திரமுரித்தன்றே வெனின், "நானுன்னுள்ளமார் ஞானங்களாவென்னை யாரறிவார்." எ-ம். "ஊதைகூட் டுண்ணு முகுபனி யாமத்தெங்—கோதைகூட் டுண்ணிய தான்யார் மன் - போதெலாந்—தாதொடு தாழ்ந்தார்க் கச்சி வளநாடன்—றூதொடு வாராத வண்டு." எ-ம். இக்காரியஞ்செய்தற்கு நீ யார். எ-ம். அஃறிணையிருபாற் கண்ணும் ஏனையிடத்தினும் வருதலின், எல்லாவற்றிற்கும் உரித்தென்க.

வேண்டுமுதன்மூன்றும் முற்றிற்கும் எச்சத்திற்கும் பொதுவாய செய்யுமென்னும் வாய்பாடன்றேவெனின்; "ஓதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை—யாதது மென்னு மவர்." யான் போகல்வேண்டும்; நீயுணர்த்தல்வேண்டும் என உயர்திணைப்பல்லோர்படர்க்கை தன்மை முன்னிலைக்கண் வருதலின், அன்றென்க. இம்மூன்றும் ஒருபொருட்கிளவியாய்த் தொழிற்பெயராய்த் தேற்றப்பொருள் பட்டே நிற்குமென்க. தேற்றப்பொருளாவது இக்காரியஞ்செய்தலே தக்கது, தகுதி, பொருத்தம், துணிவு, தெளிவு, நன்மை, அமைதி, முடிவு, வேண்டுவது; இக்காரியஞ்செய்யாமை வழுவே, இழிவே, தீமையே, சிறுமையே, குற்றமே எனப் பொருள்படுதல். 'இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு—வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்' 'இனைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள்—வினைப்படுத் துணைப்பி னும்மை வேண்டும்' 'இன்னென வருஉம் வேற்றுமை யுருபிற்—கின்னென் சாரியை யின்மை வேண்டும்' 'நலம்வேண்டி னுணுடைமை வேண்டும்' 'வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்—வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.' எ-ம். இவராலிக்காரியஞ்செய்யத்தகும்; இவ்வூழருந்தத்தகும்; இச்சோறுண்ணத்தகும்; இந்நீர்குடிக்கத்தகும். எ-ம். 'முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னு—வஞ்சனை யஞ்சப் படும்.' 'இனைய தினைமுறை யன்றிகழா நின்ற—வெளியோ டொழுகப் படும்." "கற்றறிந் தோரைத்—தலைநிலத்து வைக்கப் படும்' 'கீழ்களைச்—செய்தொழிலாற் காணப் படும்." எ-ம். 'இருவினைக்குத்தக்கவுடல்' 'உள்ளப்படுவன—கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலேன் கூற்றுக்களே." எ-ம். வரும். இங்ஙனம் வருஞ்செய்யுட்கட்கெல்லாம், நச்சினார்க்கினியார், சேனாவரையர், பரிமேலழகர், உரையாசிரியர் முதலாயினோர் முற்றுயும் எச்சமாயும் பொருளாக்கின் வழுவாமென்று கருதி, வியங்கோட்பொருட்டென்றும், விதிப்பொருட்டென்றும், தகுதிப்பொருட்டென்றும், வேண்டுவதென்றும், தமக்கு வேண்டியவாறே பொருளெழுதிச் சொற்குணம் வாளாபோயினர்.

உண்டென்பதனை நன்னூலார் விரித்தலின், விரித்திலமென்க. ஏனைய வெளி. உண்டென்பது முறையிறந்து தன்மைமுற்றுயும், எச்சமாயும், உள்ளென்னும் முதனிலையாயும், பகுபதமாயும், உண்மையென்னுந் தொழிற்பெயராயும், பகாப்பதமாயும், உண்ணென்னும் முதனிலையாயும் திரிதலேக்கி, முதலினும் ஈற்றினுந்திரிபுபட்டுக் கிடக்கச் சூத்திரஞ்செய்தனம். (உக)

அசு. வினைச்சொ லிலக்கணம் விளம்பிலள வில்லை—யாயினு மைந்தனு ளறிந்தடக் குகவே.

இது புறநடை. புறனடையென்பாருமுளர். ஐந்தும் முற்கூறிலும்.

'பேய்கண் டனையதொன் றுகிரின் றுனப் பெருந்தகையே;' 'தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று;' 'புறங்குன்றி கண்டனைய ரோனும்.' எ-ம். 'மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிர்;' 'சேய்கண் டனையன்.' எ-ம். 'பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாங்கு;' 'பொருளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லா தியாங்கு;' 'அறிதோ றறியாமை கண்டற்றால்.' எ-ம். இங்ஙனம் பெரும்பாலும் வரப்பட்ட மூவகைவினைக்குந் தமக்கேற்றபடி பொருள் விளங்குதற்கேற்ற சொல்லெல்லாம் விரித்தெழுதிச் சொற்குணம் வாளாபோயினர். 'வெகுளி கணமேயுங் காத்த லரிது;' 'புறங் குன்றி கண்டனைய ரோனும்' இவற்றிற்கு ஆறலும் ஆயினுமெனப் பொருளெழுதி வாளாபோயினர்.

நச்சினார்க்கினியார் நன்னூலார் முதலாயினர் இயற்கைமுதனிலை ஆ போ என்றே இருக்குமென்றார். திருவள்ளுவர் பரிமேலழகர் முதலாயினர் இயற்கைமு தனிலை ஆகு போகு என்றேயிருக்குமென்றார்.

கல், வில், நில். எ-ம். ஒல், கொல், செல், சொல், புல், வெல். எ-ம். குற்றெ ற்று முதனிலைத்தனிவினைகள் விகற்பமின்றியோர்படித்தாயிருக்கவே, இவற்றுள் வியங்கோள்விகுதி பொருந்தில், கற்க, விற்க, நிற்க, எ-ம். ஒல்க, கொல்க, செல் க, சொல்க, புல்க, வெல்க. எ-ம். விகற்பித்துப் பலபடித்தாயின. இதுமட்டோ, இம்முதனிலைகள் செயவெனெச்சமாயின், கற்கவென்னும் வியங்கோடானே எச் சமாகியும், அவ்வாறன்றி வேறுபட்டு, ஒல்ல, கொல்ல, சொல்ல என எச்சமாகி யும், வந்தன. இதுமட்டோ, இம்முதனிலைகள் வினையாகாது, கல்லையுருட்டினான்; வில்லை வளைத்தான்; கொற்செய்த கூர்வாள்; செல்லரித்த சேலை; 'சொல்லருஞ் சூ ற்பசும் பாம்பின்;' 'புற்றலைகாண்பரிது' எனப் பெயராயின. இதுமட்டோ, இவை தொழிற்பெயராங்கால், கற்றல், கற்குதல், கற்பு, கல்வி. எ-ம். கோறல், கொல் லுதல், கொல்லல், கொலை. எ-ம். வேறுபட்டன. இதுமட்டோ, இவை பிறவினை யாங்கால், கற்பி, நிற்பி, நிறுத்து, நிறுவு, நிறு, நிலைப்பி. எ-ம். செல்வி, செலுத்து. எ-ம். வேறுபட்டன. நிறுவென்பது உயிரீற்றுமுதனிலையன்றேவெனின், நீ நில் லென்னு முதனிலைதானே ஒன்றனை நிற்கச்செய்யென்னும் பொருள்படத் திரிந்த தென்க. இங்ஙனம் பலபலமுதனிலைக்குணங்களை விரிக்கிற்பெருகும், அமைக.

எழுத்தென்னுந்தொழிற்பெயர் அப்பொருளை விட்டுப் பால்பகாவஃறினை ப்பொருட்பொதுப்பெயராய், அப்பொருளை விட்டு ஓவியமுதலியனபோலன்றி அகரம்னகர முதலியன வடிவையுணர்த்தும் சிறப்புப்பெயராய், அப்பொருளை விட்டு ஒலியையுணர்த்துமாகுபெயராய், அப்பொருளை விட்டு அவ்வொலியினதி லக்கணத்தையுணர்த்தும் இருமடியாகுபெயராய், அப்பொருளை விட்டு அவ்வி லக்கணத்தையுணர்த்துநூலினையுணர்த்தும் மும்மடியாகுபெயராய், அப்பொரு ளை விட்டு இங்ஙனங்கூறிற்றெழுத்து இங்ஙனமறிவித்ததெழுத்து எனக் கருமக ருத்தாவையும், கருவிக்கருத்தாவையும் உணர்த்தும் நான்மடியாகுபெயராய் நி ன்று, பலபொருள்பட்டது காண்க. இங்ஙனம் பலபலதொழிற்பெயர்க்குணங்க ளை விரிக்கிற் பெருகும், அமைக.

இனி முற்றீரெச்சங்களை விரிக்கிற்பெருகுதலானும், தொல்காப்பியமுதலிய விலக்கணங்களினும் திருவள்ளுவர் முதலியவிலக்கியங்களினும் சிலசில விரித்த

லானும், எழுதிலம். இங்ஙனம் வருதல்பற்றி அளவிலியென்றும். அகவத்தை யோவென்பாரை நோக்கி ஐந்தென்றும். ஐந்தன்மேல் ஆறேழ் முதலாகக்கொள் வாருஞ் சிலர், ஐந்தன்கீழ் நான்கு மூன்று முதலாகக் கொள்வார்கள். சிலர், அவ ர்களை நம்பற்கவென்பது தோன்ற அடக்குகவென்றது அறிந்தென்றும். அவர் கண்மதங்கூறி மறுக்கிற் பெருகும், அதனாலமைக. (உஉ)

இரண்டாவது வினையியன் முடிந்தது.

மூன்றுவது ஒழிபியல்.

அள. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு—மீரெழுத் தாணு மியைந்துமொழி பெயர்ந்தும்—பொதுவெழுத் துள்ளும் பொதுவாய்த் திரிந்தும்—தமிழ்ச்சிறப் பெழுத்தைந் தானுந் திரிந்து—மொழிமுத லிடைகடை யெனுமூன் றிடத்தும்—தோன்றன் முதலா விகாரந் தோன்றியு ம்—வருமே தமிழில் வடமொழி யென்க.

உ-ம். மண். எ-ம். கதி. எ-ம். ஆதி. எ-ம். பிறிதினியைபு நீக்கம்; பிறிதி னியையின்மை நீக்கம். எ-ம். மாலை; நாரி. எ-ம். அற்புதம்; விகற்பம். எ-ம். சிவ ன்; நாராயணன். எ-ம். தமிழ்; அமிழ்தம். எ-ம். தெய்வம்; எந்திரஞ்சூர்தி. எ-ம். கொங்கணம். எ-ம். உலகம்; தத்துவம்; வாக்கு. எ-ம். இடபம்; விடம்; இராமன். எ-ம். பரிசம்; முத்தி; தநு. எ-ம். முறையே காண்க.

ஆக்கினை ஆணை; விஞ்ஞானம் விண்ணாணம்; விருத்தம் வட்டம்; நிருத்தம் ந ட்டம்; திடம் திட்டம்; விபு விம்மு இங்ஙனம் இன்னும் பரந்துவருவனவெல்லா ம் இச்சூத்திரவிதியுள் அடக்கிக்கொள்க. (க)

அஅ. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு—மீரெழுத் தா னு மிலங்குந் தமிழ்மொழி.

உ-ம். நிலம்; நீர். எ-ம். ஒன்று; எறி. எ-ம். பழம்; வாழை. எ-ம். முறையே காண்க. (உ)

அகூ. அதிகாரத்தா லவாய்நிலை தன்னை—லோர்சொற் பொருளை யுறு த்தற் பொருட்டாற்—செய்யுள் விகாரத் தாற்சிதைந் ததனை—லறுவகைப் பொருளி னத்தொகை தன்னை—யிடையி லுள்ளன வெல்லா மறைதலா— லின்னும் பலபல வேதுவி னுலு—மொழிவரு வித்து முடித்தனர் கொள ல்லே.

அதிகாரத்தான் மொழிவருவித்தலாவது: "அவற்றுள் அ இ உ எ ஒக்குறி லந்தே" என்புழி நின்ற அவற்றுளென்னுஞ்சொல்லைப் பத்துச்சூத்திரத்திற்குத் தனித்தனியே வருவித்தலும், "அன்னு னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை" என் புழி நில்லாத வினை வினைக்குறிப்பு உடம்பாடு எதிர்மறைமுற்றுக்களாமென்னு ஞ்சொற்கள் முதலாகப் பலசொற்களை "வேறில்லை யுண்டைடம் பான்மூ விடந்த ன" என்னுஞ்சூத்திரவரை பொருத்தமறிந்து தனித்தனியே வருவித்தலும் போ ல்வன.

அவாய்நிலையான் மொழிவருவித்தலாவது: "இயம்புவனெழுத்தே" - யான்; 'அறைகுவன்சொல்லே' - யான் என்றாற்போல்வன.

ஓர்சொற்பொருளையுறுத்தற்பொருட்டான் மொழிவருவித்தலாவது: ஊழெ ன்னுஞ்சொற்கு விதி, பொறி, வினை முதலிய சொற்களுள் ஒன்றனைக் கூறவே பொருள்படுதலாயிருக்க, 'ஊழ் அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதி' என்றாற்போல்வன.

செய்யுள்விகாரத்தாற் சிதைந்ததன்றன் மொழிவருவித்தலாவது: 'ஆகார வி றுதி யகர வியற்றே;' 'செய்தசெய் கின்ற செய்யுமென் பாட்டில்;' 'கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு;' 'பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை;' 'வினை வலியுந் தன்வலியு மாற்றுன் வலியுந்—துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.' என்பவற் றுள் அகரவிறுதியியற்றே, செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டில், எடுத்துக்காட்டு, இல் வாழ்க்கை, சீர்தூக்கிச்செயல் என்றாற்போல்வன. செய்யுள்விகாரத்தினுலும் சிதைந்ததனுலும் என இருபொருள்கொண்டு, இவ்வுதாரணங்களை முன்னதற் காக்கி, பின்னதற்குக் 'கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றூல்' என்பதற்குப் பக ரவிகாரமுதலிய குற்றங்களை மிதித்தென்னுஞ்சொற்களை வருவித்தல்போல்வன வெனக் கொள்ளலுமொன்று. சிதைந்தது—இழிவுபட்டது.

அறுவகைப்பொருளினத்தொகைதன்றன் மொழிவருவித்தலாவது: மூறி மேனி என்புழி மூறிபோலு மேனியென்றமையாது மாவினது தளிரினது நிறத் தையும் அத்தளிரினது தட்பத்தையும் போன்று கண்ணுக்கும் மெய்க்கும் இன்பத் தைக் கொடுக்குமேனியென்றாற்போல்வன. அறுவகைப்பொருளினுலும் அத் தொகைதன்றனுலுமென இருபொருள்கொண்டு, இவ்வுதாரணத்தைப் பின்னதற் காக்கி, முன்னதற்குதாரணம் அறுவகைப்பொருளும் விரிந்து நின்றவிடத்தும் இங்ஙனமொழிகளை வருவித்தல்போல்வனவெனக் கொள்ளலுமொன்று.

இடையிலுள்ளனவெல்லா மறைதலான் மொழிவருவித்தலாவது: 'அயனு யர் சதாசிவ னதிகா ரத்தார்' என்புழி அரி அரன் மகேச்சுரனென வருவித்தல் போல்வன. 'பிருதிவி நாதம் பிறக்கு மாயையின்;' 'அ ஔ உயிரோ;' 'கனவுடம் பாகும்' என்றாற்போல்வனவுமத.

இன்னும் பலபலவேதுவினுன் மொழிவருவித்தல் தொல்காப்பியப் பொரு ளதிகாரவுரையிற் பெரும்பாலும் வரும். இங்ஙனம் விரிக்கிற்பெருகும்.

'பிறிது மாகுப காமங்காழ்க்கொளினே;' 'நல்லார்புணவுமே' என்புழி யாறு மதுசெய்வேனெனப் பொருள்கொள்ளுதல் குறிப்பு.

'கருநாய் கவர்ந்த காலினர் சிதகிய பாணியர்' என்புழி ஆயெனப் பொருள் கொள்ளுதல் வினையெச்சமானது வினைக்குறிப்புமுற்றுய்த் திரிந்தது. "குறிப்பு முற் றீரெச்ச மாகலு முளவே" என்பதனுல் முற்றெச்சமாய்த் திரிந்ததன்றே வெனின், அவர் "அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்—தொடர்பினு ளுகர மாய் வரும்" என்று கூறினர். அதனை மறந்து கூறுதலால் அன்றென்க. அவர் இதுவேயன்றிப் பலவிடத்தினுமறந்தார். அன்றியும் இறைவனீங்கலான வெல்லா வாசிரியர்க்கும் "மறவி யினைய வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்" என்பதனுற் பொது. அவரவர் மறவிகளை விரிக்கிற்பெருகுதலானும், அறிதலருமையானும், பெரியோர்க் குக் குற்றங்கூறினனென்னுங் குற்றம் வருதலானும், விரித்திலமென்க. இம்மறவி

வருதற்குக்காரணந் தன்வசஞ் சிறிதாயினுமின்றி ஊழென்னும் பரவசமாயே நடத்தலென்க. இக்கருத்து நோக்கியே பாயிரத்துள் 'மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக்கொண்டனன்' என்றும். 'இரும்பார்க்குங் காலரா யேதிலார்க் காளாய்;' 'சேஎனத்தலைவராய்' என்பனபோல நின்றன கெடுதல்விகாரப்பட்டு நின்றன வென்பாரும், ஆயென்னுமொழி வருவிக்கவேண்டுமென்பாருமுளர். இங்ஙனம் வருவனவெல்லாம் மொழிவருவித்தலென்னுமிலக்கணமன்று. இவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடென்னெனின், முன்னது மொழிவருவித்தற்கு முன்பே சொல்லாவது பொருளாவது சொற்பொருள் கூடியாவது முடியாது கிடக்கும், பின்னது மொழிவருவித்தற்கு முன்பே சொல்லும் பொருளும் முடிந்து கிடக்கும். (கூ)

கூ0. இயற்கை யளபெடை செயற்கை யளபெடை—யெழுத்துப்பே றளபெடை யிசைநூ லளபெடை—யொற்றுப்பே றளபெடை யொரோவ ழிக் கூடி—லிங்தென மொழிப வளபெடை யவைதாங்—குற்றெழுத் தள பெடை நெட்டெழுத் தளபெடை—யொற்றெழுத் தளபெடை யெனவொ ரு மூன்றுய்—மொழிமுத லிடைகடை மூன்றினும் வருமே.

விளி, பண்டமாற்றுரைத்தல், புலம்புதல், முறையிடுதல் ஆதியிடத்துச் சொற் குப் பின்றுன்றுது கூடப் பிறத்தல் இயற்கை.

சீர் தளை வழுவினவிடத்துச் சொற்பிறந்தபின் புலவன் பெய்துகொள்ளுதல் செயற்கை.

எழுத்துப்பேறு உயிர்மயங்கியன் முதலானவிடங்களில் அராஅப்பாம்பு மு தலிய சொற்களிற்காண்க.

இசையளபெடை வழக்கினுட் காமரத்தாரிடத்திற்காண்க.

"ஒற் றின்றியுஞ் செய்யுட் கெடி னுறற்றை யுண்டாக்கு—குன்றுமே லொ ற்றளபுங் கொள்" என்பதனுல் ஒற்றுப்பேறளபெடை காண்க. இவ்விதி சிறு பான்மையாதலிற் கூடிலென்றும். எனவே நான்கும் பெரும்பான்மையென்க.

'பழூஉப்பல் லன்ன பருவுகிர்ப் பாவடி;' 'நெய்போல்வதூஉம்;' 'நீங்கிற்றெ றூஉம்;' 'துப்பாயதூஉமழை;' 'கூட்டி யெழூஉத லென்மனர் புலவர்;' 'ஆவயின் வருஉம் வல்லெழுத்து மிகுதி;' 'ஆவயின் வருஉ மகர மூர்ந்தே;' 'இன்னென வருஉம் வேற்றுமை யுருபிற்கு;' 'ஏவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவும்;' 'வடிவி னளவின் வண்ணத்தின் வருஉம்.' எ-ம். 'விராஅய்ச்செய்யாமை;' 'கழாஅக் கால்;' 'குன்று முட்டிய குரீஇப் போலவும்;' 'பரீஇயுயிர்செகுக்கும்.' எ-ம். வருவ னவெல்லாங் குற்றெழுத்து. இவ்விதி பெரும்பான்மையும் விளிமரபுச்சூத்திரங்க ளாற் காண்க. ஏனையெந்தும் வெளிப்படை. (சு)

கூக. போலி யெழுத்தைப் போற்றுதல் கடனே.

எ-து. ஈரொழுத்துக்கள் கூடி ஓரொழுத்துப்போல வருவனவற்றைத் தள்ளா து கொள்ளுகவென்றவாறு. தள்ளில், 'ஐயெனெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன் றும்;' 'ஐயந்தீரப் பொருளை யுணர்த்தலு—மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே;' 'கையி றற்சொலக் கண்ணினிற் கேட்டிடு - மொய்கொள் சிந்தையின் மூங்கையு மாயினேம்;' 'கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்—பொய்தீர்காட்சிப் புரை யோய் போற்றி;' 'ஔவிய நெஞ்சத்தா ளுக்கமுஞ் செவ்வியான்—கேடு நினைக்

கப் படும்.' இவைபோல் வருஞ்செய்யுளெல்லாம் மோனைத்தொடையோடும் எதுகைத்தொடையோடும் மாறுபட்டு, இலக்கணவழுவாதல் காண்க.

வடநூலார் இவ்விலக்கணத்தைத் தள்ளாது, சமாஞக்கரமென்று பெயரிட்டு இவ்விரண்டனையுந் தழுவினர். அதுபற்றித் தமிழ்நூலார் இனையெழுத்தென்று மொழிபெயர்க்க மறந்து போலியெழுத்தென்று மொழிபெயர்த்ததனால், போலிச்சரக்கு, போலியிலக்கணம், போலியுரை என்னுஞ் சொற்களைப்போல இதனையுங்கருதி, முன்னும் பின்னும் பாராது தள்ளினர், அதுபற்றியே இச்சூத்திரஞ் செய்தனமென்க. (ரு)

கூஉ. அறுவகைத் தொகையு மப்பொருள் படுமே—யாதலி னுருபு முதலிய வடைந்து—நின்றுபய னென்னெனி னிகழ்த்தக் கேணீ—தொக்குழி யப்பொரு டோன்றியும் வேறேர்—பொருளே தோன்றியும் பொரு டோன்றியும்—வரும்பின் னிரண்டு மயக்கங் கொடுக்கு—மத்தொகை பிருவகை வழக்கினு மாகா—கருதின பொருளறி கருவி யாக—வருமே யுருபு முதலிய விரியே.

உ-ம். மரத்தை வெட்டினன் தொகின் அப்பொருள் பட்டது. சாத்தனைவெட்டினன்; சாத்தனெடுவந்தான்; சாத்தற்குக் கொடுத்தான் தொகின் வேறுபொருள் பட்டன. கரும்பிற்கு வேலி; கருப்புவேலி எனத் தொகிற் பலபொருள்பட்டது. இம்மூன்றனுள் முன்னது இருவழக்கினும் பொருந்தும், பின்னிரண்டும் ஒருவழக்கினும் பொருந்தாது. அஃதென்னெனின், முறையே கூறுகின்றும். கருதின பொருளைவிட்டுக் கேட்கின்றான் வேறுபொருளைக் கருதலானும், அதுவேவா இதுவோ எதுவோ எனமயங்குதலானுமென்க. ஆகையாற் கருதினபொருளறிகருவியாகிய உருபு முதலிய விரி வந்துநிற்றலாற் பயனுண்டென்க.

ஏனையைந்தொகையும் இவ்வாறு வரும்: விரிநிலம்; குளிர்நீர்; சுடுதீ; பெய்மழை பொருந்தும். பார்த்தநீர்; ஆகும்வாகனம்; காத்தமலர்; பூத்தவரசு இவை பார்நீர்; ஆகுவாகனம், ஆவாகனம்; காமலர்; பூவரசு எனத்தொகிற்பொருந்தாது.

ஆருயிர்; ஆரணங்கு; ஆரமிர்தம் பொருந்தும். ஆரிருள், ஆரடசில், ஆர்நீர், ஆர்வயிறு, ஆர்வாய் பொருந்தாது.

மதிமுகம், பவளவாய் பொருந்தும். கடல்போல முழங்கிற்று; மழைபோலப் பொழிந்தது; புலிபோலப் பாய்ந்தது தொகிற்பொருந்தாது.

கபிலபரணர்; உவாப்பதினுன்கு பொருந்தும். எட்டும் நூறும்; பொன்னு மணியும்; வருதற்குமுரியன்; சாத்தனும் வந்தான் தொகிற்பொருந்தாது.

பொற்சுவி பொருந்தும். பொற்குடம் பொருந்தாது.

எழுத்துச்சொற்பொருளணிக்குற்றங்கள் வினும் சந்தக்குற்றம் வரலாகாதென்னும் யாப்புவிதி நோக்கி, எவ்வழுவினுமமைக அடி தொடை ஓசை முதலிய செய்யுளுறுப்புக்கள் வழுவற்கவென்னுங்கருத்தாற் பொருந்தாதனவற்றையுஞ் செய்யுள்விகாரமென்று பெயரிட்டு இடர்ப்பட்டு ஒரோவழித் தொகுப்பர் சான்றோர். அங்ஙனந்தொகுப்பராயினும், விரிந்து நின்று பொருள்பட்டாற்போல மயக்கமின்றிப் பொருள்படுங்கருவியாக அத்தொகைக்கு முன்னும் பின்னுந் தொ

டர்புசெய்வர். எனவே, தொகுத்த சான்ரோர்க்கும் அத்தொகை ஆகாதென்பது கருத்தாயிற்று. ஆகவே, உருபு முதலிய விரியின்ரூயின் வேறுபொருள்பட்டும், அதுவோ இதுவோ எதுவோ என்னும் ஐயந்தோன்றப் பலபொருள்பட்டும் வருதலின், பொருடிணிதற்கருவியாகிய உருபு முதலிய விரி வேண்டுமென்பது தெளிக. தொகுக்கினும், வல்லுநர் தொகுக்கிற்பொருந்தும், வல்லார் தொகுக்கிற் பொருந்தாது. எனவே, வழு, வழுவியமைந்தது, வழுவற்றது எனத் தொகைநிலை மூன்றென்று தெளிக. (சு)

கூஙூ. தொகிலொரு பொருண்முத லெழுபொருள் வனைதரும்.

என்பது வெளி. (எ)

கூசூ. தடுமா றுந்தொழி றருந்தொகை சிலவே.

உ-ம். புலிகொல்வீரன்; பகைவர்தொழுமரசன்; 'வாளாமீனுள்ளறுலப்படல்.'

கூருு. தொகைநிலை தொகாநிலை யெனுஞ்சொற் பொருளான்—மாறுபடு புலவர்கண் மூவர்க ளென்க.

நிலைமொழி வருமொழிக்கிடையே மறைந்து நிற்றல் வெளிப்படநிற்றலென்றும், நிலைமொழி வருமொழிகள் கூடி நிற்றல் பிரிந்து நிற்றலென்றும், நிலைமொழி வருமொழிகள் ஒன்ரூய் நிற்றல் பலவாய் நிற்றலென்றும், பொருள்கூறி, ஒருவனையொருவர் மறுப்பர். அவை விரிக்கிற்பெருகும்.

இது பொது, வருவது சிறப்பு. (கூ)

கூசூ. தொகைநிலைக் குணத்தைச் சொல்லுங் காலை—வேற்றுமை யுருபு முதலிய விடைநிலை—தொகுதலிற் ரூகைநிலை யெனபப்டு மென்று—நிலைமொழி வருமொழி நீக்க மின்றி—யீறு முதலு மியைந்து நின்று—விட்டிசைப் பின்றியோர் நிலைமொழி விதிபெறத்—தொகுதலிற் ரூகைநிலை யெனப்படு மென்றும்—பலசொற் கூடியோர் சொல்லே யாகிப்—பிளவுபட் டிசைக்கவும் பிரிக்கவும் படாம—லீறு முதலு மிவையெனப் படாமற்—ரூகுதலிற் ரூகைநிலை யெனப்படு மென்றுங்—கூறுவர் தொகாநிலை கூறுங் காலை—யுருபு முதலிய விடையே யுணைத்தல்—விட்டிசைத்துணைத்தல் வெவ்வே றுணைத்த—லென்றே கூறுவ ரிவர்மத மறுபடா.

உ-ம். நூல்கற்ரூன் இது உருபு தொக்கு நின்றது. நூலைக் கற்ரூன் இது உருபு விரிந்து நின்றது.

சூரனைவென்ரூன் வந்தான் என்புழிச் சூரனைவென்ரூனென்னும் பதம் நிலைமொழி வருமொழிநீக்கமின்மை முதலிய இலக்கணங்களைப் பெற்றுத் தொக்கு ஓர்நிலைமொழியாயே நின்றது. முருகன் சூரனை வென்ரூன் என்புழிச் சூரனை வென்ரூனென்னும் பதங்கள் மூன்ரூக விட்டிசைக்கப்பட்டு நின்றன.

'ஒருகோட் டிருசெவி முக்கணல் வாயன்;' 'உல்லாச நிராகுல யோக விதச்—சல்லாப விநோதன்;' 'துடியிடை நெடுங்கட் டுணைமுலைப் பொற்ரூடி;' மன்னனுமாரன்; சங்கபடகம்; வட்டவள்ளம்; பவளவாய்; கமலபாதம் இவை பல சொற்கூடி ஓர்சொல்லாதன்முதலிய இலக்கணங்களைப் பெற்றுத் தொக்கு ஓர்

பெயராயே நின்றன. ஒருகோட்டன் இருசெவியன் முக்கண்ணன் நால்வாயன். எ-ம். உல்லாசன் நிராகுலன் யோகவிதன் சல்லாபன் விநோதன். எ-ம். துடியிடையாள் நெடுங்கண்ணுள் துணைமுலையாள் பொற்றொடியாள். எ-ம். மன்னன் குமாரன். எ-ம். சங்கம் படகம். எ-ம். வட்டம் வள்ளம். எ-ம். பவளம் வாய். எ-ம். கமலம் பாதம். எ-ம். வெவ்வேறுய்ப் பிரிக்கப்பட்டுப் பிளந்திசைக்கப்பட்டு ஈறு முதலும் இவையெனத் துணியப்பட்டுப் பலபெயராயே நின்றன.

இம்மூவரும் ஒருவர்க்கொருவர் எளியரல்லர், அதனுல் மதமறுபடாவென்றும்.

(கo)

கூன. அறுவகைத் தொகையு மறையுங் காலை—யொன்றே தொகுதலும் பலவே தொகுதலு—மாறு வகையு மடங்கத் தொகுதலு—முருபே தொகுதலும் பொருளே தொகுதலு—முருபும் பொருளு மொருங்கே தொகுதலு—முருபும்பொருளு மொருங்குபல தொகுதலும்—பொருளு முருபும் பொருளுந் தொகுதலு—முதலிடை கடையென மூன்றினுந் தொகுதலுங்—கடையிடை யிரண்டினுங் காணத் தொகுதலு—மாதியாப் பலவு மறைந்தனா புலவா.

உ-ம். மரம்வெட்டினுன் என்புழி ஒன்றே தொக்கது.

'குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவள மொண்செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம்' என்புழி உருபும் உம்மையுந்தொக்கன.

துடியிடை நெடுங்கட் டுணைமுலைப் பொற்றொடி என்புழி ஆறுந்தொக்கன.

மதிமுகம் என்புழி உருபே தொக்கது.

பொருபடை என்புழிக் காலமென்னும் பொருளே தொக்கது.

படைக்கை என்புழி உருபும்பொருளும் ஒருங்கே தொக்கன.

பாண்டிக்கனை என்புழிப் பாண்டியனது நாட்டுக் கடலினது கனைக்கணிருக்குமூர். பொன்னரசன் என்புழிப் பொன்னின்கண்ணே விருப்பத்தையுடையவரசன். குழல்வாய் என்புழிக் குழலினதிசைபோல இனிமையைக் கொடுக்குஞ்சொல்லினையுடைய வாய். இவை உருபும் பொருளுமொருங்கு பல தொகுதல்.

வடிகக்கண்ணன் என்புழி வடுகநாட்டின்கட்பிறந்த கண்ணன். செந்தாமரை என்புழிச் சிவந்த பூவையுடைய தாமரை. இவை பொருளும் உருபும் பொருளுந்தொக்கன.

மலர்முகம் முதற்றொக்கது. தாமரைமுகம் இடைத்தொக்கது, பொற்றுலி கடைத்தொக்கது. செய்தான்மாடம்; இருந்தான்குன்றம்; அன்பருளிருக்கு மறிவோரிடத்தே கடை இடைத் தொக்கன.

ஆதியென்றதனுல், வடுகங்கண்ணன்—வடுகனுக்கு மகனுகிய கண்ணன்; கவிழ்தும்பை—கவிழ்ந்த பூவையுடைய தும்பை; ஆந்தை—ஆதனுக்குத் தந்தை; பூந்தையுமது. இவை முதலிய பெரும்பாலும் விரியும்.

தனித்தனி சிறப்பித்தால் விரிதலேக்கி, அறுவகைத்தொகையுமெனப் பொதுப்படக் கூறிச் சுருக்கினமென்க.

(கஉ)

கூஅ. பண்புத் தொகைவிதி பகரிற் பெருகு—மாயினுஞ் சிலவிதி யறைகுவன் கேணீ—பண்புமுன் வருதலு மிருபண் படுத்தலு—மிருப ண் பொதிபொரு ளியைதலு மவ்விரு—பண்புக டாமே பொருளொ விளைத் தலு—மியற்பெயர் சிறப்புப் பெயர்மா றுதலுஞ்—சிறப்புப் பொதுப்பெ யர் முறையே சிறத்தலும்—பொதுச்சிறப் புப்பெயர் முறையே பொருந்த லும்—பின்மொழி யாகு பெயராய்ப் பிறத்தலு—முன்மொழி யாகு பெ யராய் முடிதலு—மிருமொழி யாகு பெயரா யிருத்தலு—மொருபொருட் கிருபெய ராகி யொட்டலு—மூற்பதந் தமிழ்மொழி முற்பதம் வடமொ ழி—யிருபதந் தமிழ்மொழி யிருபதம் வடமொழி—யாகி வருதலு மாதி யாப் பலவே.

வெண்கரும்பென இனம்பற்றியும், வெண்டிங்களென இனம்பற்றுமலும், வெண்டாமரையெனத் தனக்குரிய சினையைவிட்டு உரிமையில்லாத முதலைப்பற் றியும், வெள்ளாடெனவெதிர்வுபற்றியும், 'விலங்கன்னார்வெள்ளறிவினர்' என இ ழிபுபற்றியும், வெண்களமர், வெள்ளாளர் எனச் சாதிபற்றியும், வெள்ளோட்ட மெனப் புதுமைபற்றியும், வெண்டேரெனப் பொய்பற்றியும், வெளிற்றுமரமென உள்ளீடின்மைபற்றியும், வெளியார் முன்னென இயல்புபற்றியும், இச்சோறு வெ ண்பழியெனக் கலப்பின்மைபற்றியும், இவ்வுரு வெண்கலமென ஒருபெயரோ பற்றியும், வெள்ளிடையெனத் தனிமைபற்றியும், இவ்வணி வெள்ளப்பொன் னென நிறமின்மைபற்றியும், இவனுக்கு வெள்ளப்புத்தியென மந்தம்பற்றியும், இவ்வூரில் வெள்ளப்பிள்ளையானெனப் பண்புப்போலிபற்றியும், இன்னும் பலவா யொருபண்பே விரிதலிற் பெருகுமென்றும். இக்கருத்து "கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள" என்னுஞ்சூத்திரமுதலியவற்றுலறிக.

உ-ம். கருங்குதிரை. எ-ம். வெண்ணிறம். எ-ம். சிறுபைந்தூவி. எ-ம். பெரு வெள்ளை சிறுவெள்ளை [இவையாகுபெயருமன்றி அன்மொழியுமன்றி நெல்லென் னும் பொருடந்தன.] எ-ம். திருவள்ளுவன் றெய்வப்புலவன்; அகத்தியன்முனிவ ன்; தண்டியாசிரியன் [இவற்றை மாறியுமறிக.] எ-ம். பலாமரம்; பரண்மீன்; மே டராசி. எ-ம். அரசன்சோழன்; பார்ப்பானிராமன். எ-ம். மக்கட்சுட்டு; பழங் கறி; பழம்புளி. எ-ம். குழற்பண்; யாழ்ப்பண்; 'குழலினிதியாழினிது.' எ-ம். புளி ச்சுமை; கறிச்சுமை. எ-ம். அராஅப்பாம்பு; கன்னியாகுமரி. எ-ம். மன்னன்கு மாரன். எ-ம். அதிநுட்பம். எ-ம். அழகப்பிரான். எ-ம். ஆதிபகவன். எ-ம். முறை யே காண்க.

ஆதியென்றதனுல், வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலாகப் பலருமெடு த்தோதினவும் அணியினுளுருவகமுதலியனவுங் கொள்க. (கஉ)

கூகூ. சிலபெய ரெச்சமுஞ் சிலவினைத் தொகையு—மிருவகை யுவ மையும் வண்ணச் சினைச்சொலும்—பண்புத் தொகையெனப் பகரும் வட நூல்.

உ-ம். எண்ணும்பொருள்—எண்ணப்படுவதாகிய பொருள் என்பர். தூணியு ம்பொருளுமது. இவ்விரண்டனையும் வேற்றிலக்கணமென்பர். உளைகல் - உளைக்க

ப்படுவதாகிய கல் என்பர். செய்குன்றுமது. மதிமுகம், முகமதி என்புழி உருபு இடையினுமீற்றினுந் தொக்கது என்பர். செங்காணை, வெண்பூந்தாமனை முறையே காண்க.

பகரும் வடநூலெனவே தமிழ்க்கடாதென்க. ஆயின் ஈரிலக்கணமும் ஒன்றென்று பாயிரத்திற் கூறியதென்னெனிற் பெரும்பான்மை நோக்கியென்க. ()

க00. அஅந் நஞ்குவி வருமொழிப் பொருளை—யின்மை பிறிதுமறையினுளொன் றுக்கும்.

எ-து. இவ்வகையாறும் வருமொழிப்பொருளை மூன்றனுளொன்றுக்குமென்றவாறு.

உ-ம். அரூபம், அப்பிராமணன், அதன்மம். எ-ம். 'அடைந்தாலு மொன்றுகா தநந்தியமா யிருக்கும்;' 'அநந்தியமாய் நிறைந்த;' அநங்கன். எ-ம். 'அந்தியநாத் தினைய யுணர்த்தும்.' எ-ம். நிமலனுமிறையவன். எ-ம். 'குதர்க்கவுரைகூறேல்.' எ-ம். திக்கிலைடுவிதிக்கு நீர்செலுத்தி. எ-ம். முறையே ஆறும் மூன்றும் வந்தன காண்க. (கச)

க0க. அவற்று ளின்மை யைவகை யாகும்.

அவை சிவஞானசித்தியாரில் அபாவவளவையுள்ளுந் தண்டியலங்காரத்துள் அபாவவிரிச்சூத்திரத்துள்ளுங் காண்க. ஆயின், வடமொழியிலக்கணத்தை இங்ஙனம் விரிக்கிற்பயனென்னெனின், "இல்லென் கிளவி யின்மை செப்பின்;" "இல்லை னின்மைச் சொற்கை யடைய;" "இல்பொருளுவமை." எ-ம். அல்வழி; அஃறிணை; அவனல்லன்; குற்றியல்லன்மகன்; மகனன்றுகுற்றி; 'இருதிற னறிவுள திரண்டலா வான்மா;' 'இருதிற னல்லது சிவசத்தாமென.' எ-ம். கோனில்பொறி;' 'பயனில்சொல்.' எ-ம். முறையே அம்மூன்றனையும் முற்காலத்தார் மொழிபெயர்த்துத் தமிழிற்குரிய இலக்கணவிலக்கியமாக்கினர். அன்றியும் பிற்காலத்தார் 'நேர்ந்த மொழிப்பொருளை நீக்க வருநகரம்;' 'என்று மபாவமு மில்லத னபாவமும்;' 'அபாவம் பொருளொப் பாறென்பர்.' எ-ம். 'அத்துவித மென்றறையு மாங்கு;' 'அநாதிமுத்தசித்துரு;' 'அபேதப்பிறப்பிலதாய்.' எ-ம். மொழிபெயராமலே தமிழ்க்குரிய இலக்கணவிலக்கியமாக்கினர். ஆகையால், அம்மூன்றனையும் அவற்றுளொன்றுகிய ஐந்தனையும் விரித்தறியாக்கால், தமிழிலக்கணவிலக்கியங்கட்குப் பொருள்கொள்ளக்கூடாது. பொருள்கொள்ளுங்கருவியாய் விரித்ததனுன், மிகவும் பயனுண்டேயென்க.

இனி இவ்வறுவகையுமன்றி, அபகீர்த்தி, அதிக்கிரமம், அபவாதம், துன்னிமித்தமுதலிய பலவுள. அவையெல்லாம் விரிக்கிற்பெருகுதலானும், தமிழிற்குப் பயன்படுதல் சிறுபான்மையாதலானும், உரைத்திலமென்க. (கரு)

க0உ. எழுத்துச் சொற்பொரு ளாற்றன் மொழிப்பொருட்—காரணை மிவற்றுட் கருதுவ கருதுக.

எ-து. எழுத்தாற்றல், சொல்லாற்றல், பொருளாற்றல், மொழிப்பொருட் காரணமென்று நான்கனுட்கருதுதற்கு அகப்பட்டனவற்றைமாத்திரங் கருதுக வென்றவாறு. ஆற்றல் - வலி.

அயன், அரி, அரன் என்புழி அகரவுயிரானது ஒற்று உயிர்மெய் முதலியனவற்றையுணர்த்தாது தானுயிரே தனக்கொருமாத்திரையேயென்றுணர்த்துதலே

ழுத்தாற்றல். இக்குளத்தைப்பெருக்கு; இவ்வாற்றுப்பெருக்கு நேற்று வந்தது; இவ்வாற்றுப்பெருக்குக் கடல்போன்றது என முறையே குகரவுயிர்மெய்யானது ஒன்று, அனை, கான்மாத்தினையாகியும், முற்றுகரம், குற்றுகரம், ஒற்றுகியும், அலகுபெற்றே நின்றும், பெறுதற்கும் பெறுமைக்கும் பொதுவாயே நின்றும், பெறுதே நின்றும், ஆற்றல்கெட்டது.

விரலென்னுஞ்சொற் றனக்கு முதலாகிய கையையுஞ் சினையாகிய நகத்தை யும் உணர்த்தாது, தானங்குலமேயென்று பொருளுணர்த்தலே சொல்லாற்றல். நகமென்னுஞ்சொல் ஒருகாலுகினையும் ஒருகான்மலையையும் உணர்த்தலே ஆற் றல்கெட்டது.

சிலவனைத்து வென்றான்; சிலையாலாலயஞ்செய்தான் என்னுந்தொடரினுள் முறையே கல் வில் என்றுணர்த்தாது, வில் கல் என்றுணர்த்தலே பொருளாற்ற ல். இப்பணமுழுதுங்கொடாதே என்னுந்தொடரினுள் ஒருகாற் சிறிதாயினுங்கொ டாதேயென்றும், ஒருகாற்சிறிது வைத்துப் பெரிது கொடுவென்றும், ஒருகாற் பெரிது வைத்துச் சிறிது கொடுவெனறும் உணர்த்தலே ஆற்றல்கெட்டது.

மொழிப்பொருட்காரணம் "மொழிப்பொருட்காரணம்" என்னுந்தொல்கா ப்பியச்சூத்திரத்துட்காண்க.

இந்நான்கிலக்கணமும் அறிதலருமைநோக்கிக் கருதுவ கருதுகவென்றும்.

கo௩. மூப்ப தெழுத்து முறையே யொற்றுமை—யன்றியுங் கசவுஞ் சயவும் வயவு—மனவும் லளவும் வலவு மன்றியு—மின்னும் பலவா மொ ற்றுமை யென்ப.

அன்றி ஈரிடத்திற்கூறியது முன்புள்ளது, இன்றுள்ளது, சொல்லொற்று மையென்னும் மூவிதியும் பகுத்தறிதற்கென்க.

உ-ம். அறுமுகம் - ஆறுமுகம்; மீற்கண் - மீன்கண். எ-ம். பிக்கை-பிச்சை; பங்கசம் - பங்கயம்; கோவில்-கோயில்; கலம் - கலன்; அலமருகுயிலினம்; அள மருகுயிலினம்; வில்வம் - வில்லம். எ-ம். வரும்.

இன்னும் பலவென்றதனால், பகுதிமுதலிலந்தும், பெயர்முதனுன்கும், நிலை மொழியும் வருமொழியுங்கொள்க. உ-ம். இயம்பினர் - விளம்பினர். எ-ம். உண் டனன்-உண்டான். எ-ம். உண்ணுநின்றான் - உண்கின்றான். எ-ம. ஒன்றினை - ஒன் றினை. எ-ம். முட்டீது - முஃடீது; கற்றீது - கஃறீது. எ-ம். பொற்பணி - ஆடகப் பணி. எ-ம். தொட்டான் - தீண்டினன். எ-ம். அதுவோ - அதுகொல். எ-ம். "க றுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள." எ-ம். சிவனஞ்சுதின்றான் - அரன்விட முண்டான். எ-ம். முறையே காண்க. (கள)

கo௪. ஒருமுழுத் திற்கே யொருசா ரியையு—மோரெழுத் திற்கே பல சா ரியையும்—பலவெழுத் திற்கே யொருசா ரியையுந்—தொடர்ந்தபல் லெழுத்திற் கொருசா ரியையுஞ்—சாரியை யின்றித் தனித்துந் தொடர்ந் துந்—தொடர்பினுட் சாரியை கலந்து தோன்றியும்—வருமென மொழிப வழக்கறிந் தோரே.

உ-ம். 'வல்லெழுத் தென்ப க ச ட த ப ற;' 'மெல்லெழுத் தென்ப ஙஞ ணந மன;' 'இடையெழுத் தென்ப ய ர ல வ ழள' இவை பதினெட்டும் அச்சாரி யையொன்றையே பெறும்.

அகரம், அகாரம், அஃகான் என்புழி ஒலெழுத்திற்கே பலசாரியை வந்தன. அகாரம், ஆகாரம், ஐகாரம் என்புழிப் பலவெழுத்திற்கே ஒருசாரியை வந்தது.

அஆகாரம், இஈகாரம் என்புழித் தொடர்ந்த பல்லெழுத்திற்கு ஒருசாரியை வந்தது.

'அம்முனிகரம்' என்புழிச் சாரியையின்றித் தனித்து வந்தது.

'அ இ உம்முதற்றனிவரின்' என்புழிச் சாரியையின்றித் தொடர்ந்து வந்தது.

'ணனஃகான்முன்னர்;' 'லளஃகான்முன்னர்' என்புழித் தொடர்பினுள் அச் சாரியையும் கான்சாரியையும் வந்தன. ஒலெழுத்திற்கோர்சாரியையும், ஒலெழுத் திற்கிணைந்து இருசாரியையும், இணையீரெழுத்திற்கு ஒருசாரியையும் வருதல்பற் றிக் கலந்தென்றும். (கஅ)

க0நு. தகுதி யவாய்நிலை யண்மைநிலை மூன்றும்—புணரப் புணர்வ தும் புணர்ப்பெனப் புகல்வர்.

தகுதியாவது, சோற்றையுண்டான் என்புழிச் சோறென்னும் பதம் உருபு வருமொழிகளோடு புணர்தற்குமுன்பே தானே தனித்தோராதாரமின்றியேநிற் பினும், இறுஞ்மிறுஞ்போலப் பொருளற்ற சொல்லன்றுய், பொருளும் வினைமு தல் கருவி முதலிய் பொருளன்றுய், இன்னும் பலகுணங்களோடு கூடி நிற்றல்.

அவாய்நிலையாவது, அத்தனிப்பதம் தனக்குரிய ஐயுருபையே விரும்புதலு மன்றி, ஓர்வினைச்சொல்லினையும் விரும்புதன் முதலாகிய அவாவோடு கூடி நிற் றல்.

அண்மைநிலையாவது, சோறு கடன்முழங்கிற்றுண்டான் என இடையிற்பிற சொற்கள் வந்து பொருந்தற்கிடங்கொடாமற் றம்முளணுகிச் சோற்றையுண் டான் என நிற்றல். இவ்வண்மைநிலையிலக்கணமுணராதார் இடையிற்பொருத் தில், அதனைச் சான்றேர், ஒன்றனையுங் குற்றங்கூறுமென்னு நியமத்தால், யாப் புவிதி நோக்கி வந்ததென்றும், மொழிமாற்று முதலிய பொருள்கோளிலக்கண நோக்கி வந்ததென்றும், இடைப்பிறவரலைக்கி வந்ததென்றும், இன்னும் யாதானு மோர்பெயரையிட்டு, சோற்றையுண்டான் கடன்முழங்கிற்று எனப் பிரித்து வே றுதொடராக்குவர். இதனைச் சிலர் மறுப்பர். அஃதெங்ஙனமெனின், நாற்குலத்த லுவரும், நாற்குலக்குலமகளிரும் தனித்தனியே இருவரிருவராய்க் கிடப்பிற் புல் லுதல் கூடும்; இம்முறையன்றி நான்குதலுவரும் ஒருநிலையே, பின்பு நான்கு குலமகளிரும் ஒருநிலையேயாக எண்மருமொருமுறையே கிடப்பிற் புல்லுதற் றழில்கூடாது. இவ்வுவமை முதலாகப் பலவுவமைகளைக் காட்டிச் சொற்றொ டர்புண்டென்றன்மாத்திரமேயன்றிப் பொருட்டொடர்பு சிறிதாயினுங்கூடாதெ ன்று உவமேயங் கூறிமறுப்பர். இவ்வண்மைநிலைவிதியானது தகுதியவாய்நிலை யைக்காட்டினும் மிகவும் விரியுமென்க. தொல்காப்பியர் இம்மூன்றனையுமுள்ள டக்கி, "நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு இளவியும்" என்றார். (கக)

க0கூ. பொருத்தப் புணர்ச்சியப் பொருத்தமில் புணர்ச்சி—யிவ்வி ரு வகையு மொருங்கியல் புணர்ச்சி—யெனமூன் றென்பர் புணர்ச்சி யிய ல்பே—வழுவுடைப் புணர்ச்சியை மறுவழி நான்கே.

இது பொது. (உ0)

க0ள. பொருத்தப் புணர்ச்சியை விரிக்கிற் பெருகு—மன்றியும் யா வரு மறைந்தனர் காண்க. (உக)

க0அ. ஆற்றுமுழுக் கடிமறி மாற்றிரண் டல்லா—வெழுவகைப் பொ ருள்கோண் மரூஉமொழி பொய்யுரை—சிலவிடைப் பிறவரல் பண்பதி கா ர—மாதியாம் பதங்க ளவைபு மன்றி—விகுதியு ரு பும்மை முதலினுட் சி லவும்—பொருத்தமில் புணர்ச்சி யெனப்புகன் றனரே.

ஆற்றுமுழுக்கும் அடிமறிமாற்றும் பொருத்தப்புணர்ச்சியுளடங்கும். ஏனை யவற்றுக்குதாரணம் 'சுறையாழுவம்மிமிதப்ப;' 'யானைக்கு நீத்துமுயற்குநிலை' முதலியவெழுவகைப்பொருள்கோளும் பலரும் விரித்தனர் காண்க.

நுனிக்கொம்பர்; கடைக்கண்; அளைக்காசு; முன்றில் என முன் பின்னுய் நிற்றன்முதலியன மரூஉமொழி.

'ஒப்பிலா மலடி பெற்ற மகனெரு முயற்கொம் பேறித்—தபிலா காயப் பூவைப் பறித்தமை சாற்றி னரே' முதலியனவெல்லாம் பொய்யுரை.

வல்லமெறிந்த மல்லல்யானைப்பெருவழுதி என்றலே முறை. இதனிடையின் நல்லிளங்கோசர்த்தந்தையெனவரல் இடைப்பிறவரலென்க. இச்செய்யுள்போலப் பெரும்பாலுமுளவென்க.

'இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்—கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.' என் புழி இனிய கனி, இன்னாத காய் எனப் பின்னும் பிரித்துப் பொருத்தலே பண்பு.

அதிகாரமாதியென்றது "அதிகா ரத்தா லவாய்நிலை தன்னுல்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கூறிய உதாரணமுழுதுங் கொள்ளுதற்கென்க.

இதுவரை பதத்தோடு பதம் புணர்ந்த பொருத்தமில்புணர்ச்சி.

இனிப் பதத்தோடு விகுதி முதலிய பொருந்தும் பொருத்தமில்புணர்ச்சி வருமாறு:—கொடிச்சேவலான்; செய்தவேள்வியன்; கொண்டபகைவன்; உடை மரவுரியான் இவைபோல்வனவெல்லாம் சேவற்கொடியான்; வேள்விசெய்தவன்; பகைகொண்டவன்; மரவுரியுடையான் என்று விகுதி பொருந்தலே முறையென்க. 'செல்வத்துளெல்லாந்தலை;' 'நடுவூருணச்சுமரம்' இவை போல்வனவெல்லாம் செல்வமெல்லாவற்றுள்; ஊர்நடுவுள் என்றுருபு பொருந்தலே முறையென்க. 'புணரிய னிலையிடைக் குறுகலு முரித்தே;' சாத்தன் வருதற்குரியனுமாவன் இவைபோல்வனவெல்லாம் புணரியனிலையிடையுங் குறுகலுரித்து; சாத்தன் வரு தற்கு முரியனுவன் என்றும்மை பொருந்தலே முறையென்க. முதலென்றதனு ல், ஒன்றினையுணர்ந்தான்; இரண்டினையிழந்தான் இவைபோல்வனவெல்லாம் அன்சாரியை பொருந்தலே முறையென்க. (உஉ)

க0கூ. இவ்விரு வகையு மொருங்கியல் புணர்ச்சி—சிலவிடைப் பிற வர லெனத்தெளிந் தனரே.

உ-ம். வாளான் மருவானை மாய வெட்டினுன்; அறத்தையழகு பெறச்செ ய்தான்; 'நீலமயி லேறிவரு மீசனருண் ஞானமதலை' இவைபோல்வனவெல்லா ம் ஒருகாற்பொருந்தும், ஒருகாற்பொருந்தாதென்க.

பொருத்தப்புணர்ச்சியொன்றிருக்கவே ஏனையிரண்டுங்கொண்டதென்னினின், புணர்ச்சிச்சிறப்பினும் அடி தொடை ஓசைமுதலிய செய்யுளுறுப்புச் சிறத்தலிற் கொண்டதென்று தெளிக. சிறுபான்மை சொற்சுருங்குதற்பொருட்டென்றும், சொல்விரிதற்பொருட்டென்றுந்தெளிக.

இம்மூவகைப்புணர்ச்சியும் சிறப்பும், அச்சிறப்பின்மையும், பொதுவுமாகிய வழுவற்ற புணர்ச்சியேயாமென்க. சோறுகடன் முழங்கிற்றுண்டானென்பது போலச் சிறவாத வழுப்புணர்ச்சியன்று. புணர்ச்சி நான்காயிற்றென்க. (உக)

ககo. வழுவுடைப் புணர்ச்சியைப் பலர்வகுத் தலினிலம்.

எழுத்தினுள் விலக்கியனவுஞ் சொல்லினுட் டீஇனவழுமுதலியனவுமென்க.

ககக. புணர்ச்சி விகாரம் புணர்ச்சியில் விகார—மெனவிரண் டாகு மெழுத்து விகாரம்.

தொடர்மொழிக்கண்ணும், தனிமொழிக்கண்ணும் முறையே வருமென்க. இது பொது, வருவன சிறப்பு. (உந)

ககஉ. எழுத்திலக் கணத்தி னெழுந்த விகார—மியாப்பிலக் கணத்தி னெழுந்த விகார—மெனவிரு கூறும் புணர்ச்சி விகாரம்.

இவ்விருவகைவிகாரமும், ஈரிலக்கணத்தினும் எல்லாரும் விரித்தலின், யாம் விரித்தில்லமென்க. (உசு)

ககஙு. தோன்ற றிரிதல் கெடுதனிலை மாறுத—லெனநான் காகும் புணர்ச்சியில் விகாரம்.

நிலைமாறுதலாவது எழுத்துக்கள் ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்று சென்று தம்முள் வேறின்றி நிலைமாறுதல்.

உ-ம். செல் - சென்றீ; நில் - நின்றீ; யாது - யாவது இவை தோன்றல்.

'உயர்திணைமேன;' 'அஃறிணைமேன;' 'உரிச்சொன்மேன;' 'கண்ணைகன்பரப்பு;' வாளான்வெட்டினுன் இவை லகரம் னகரமாய்த் திரிந்தது. மலையில்வீழருவி; மழைபெய்பில் வாழலாம் இவை னகரம் லகரமாய்த் திரிந்தது. 'சுழியோடெறிபுனற் பொன்னிநன் னுடன்' இது குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாய்த் திரிந்தது. மாகி - மாசி இது ககரஞ் சகரமாய்த் திரிந்தது. இவை திரிதல்.

யாவர் - யார்; யானை - ஆனை; யாடு - ஆடு இவை கெடுதல்.

தஃசை - சதை; வைசாகி, வைகாசி; நாளிகேரம், நாரிகேளம்; 'காமவிதி கண்முகம் மருங்குல்வாய் துகடினி' காவி மதி துடி கனி இவை நிலைமாறுதல்.

புணர்ச்சிவிகாரத்திற்கும், புணர்ச்சியில்விகாரத்திற்கும் வேறுபாடென்னினின், முன்னது வருமொழிநாற்கணநோக்கியாவது, வேற்றுமை அல்வழி நோக்கியாவது, அடிதொடையோசை மூன்று நோக்கியாவது, இன்னும் யாதானுமோர்காரணத்தால் விகாரப்படுமென்க, பின்னது ஓர்காரணமுமின்றியே விகாரப்படுமென்க. (உஎ)

ககச. இந்நான் கியல்பு மியம்புவர் மொழிக்கும்.

எ-து. ஓர்காரணமுமின்றியே தோன்றன்முதலிய நான்கும் பெறுஞ் சொற்களென்றவாறு.

உ-ம். சாத்தன்பசித்துண்டான். எ-ம். குருவி குரீஇ. எ-ம். பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்; பெயர், வினை, இடை, உரி. எ-ம். நுனிக்கொம்பர், கடைக்கண், அடிநா, இடைநா, கடைநா, அவாக்காசு, முன்மாலை, பின்மாலை, வந்தானுழுது, செய்தான்மாடம், இருந்தான்குன்றம். எ-ம். நான்கும் முறையே காண்க.

இனிச் சொற்கள் இங்ஙனந்தமிழ்மொழிவிதியால் நிலைமாறுதலுமன்றி, வடமொழிவிதியால் நிலைமாறுதலுமுள. உ-ம். செய்தவேள்வியர்; எய்தியசெல்வத்தர்; கழிந்தவுண்டியர்; வேண்டாவுபிரார்; அருங்கேடன்; கொண்டகூழ்த்தாகி; கூப்பியகையினர்; வெறுத்தவாசையர்; பொறுத்தசடையினர்; கெட்டவறுமையர்; விட்டவவாவினர்; வேர்த்துவெகுளார்; கொழுநற் றொழுதெழுவாள்; வாய்பிளந்துறங்கினன்; குறட்டைவிட்டுறங்கினன் எனவரும்.

இனித் தமிழ்மொழிவிதியால் நிலைமாறுதற்கும், வடமொழிவிதியால் நிலைமாறுதற்கும் வேறுபாடென்னெனின், நிலைமொழியும் வருமொழியுந்திரியாது தம்முள் நிலைமாறுதல், திரிந்து தம்முள் நிலைமாறுதலென்க. உ-ம். 'வைக்குந்தன்னுளையெடுத்து;' 'பருகுவன் பைதலே யெல்லாங் கெட.' எ-ம். வாய்பிளந்துறங்கினன்; குறட்டைவிட்டுறங்கினன். எ-ம். முறையே காண்க.

இனிச் சொற்கள் யாதானுமோர்காரணத்தாற்றோன்றன் முதலிய நான்கும் பெறுதலைப் பலரும் விரித்தலின், விரித்திலமென்க.

பெயரென்பது பேர். எ-ம். நீயிரென்பது நீவிர், நீர். எ-ம். எவனென்பது என்னை, என். எ-ம். பொழுதென்பது போழ்து, போது. எ-ம். ஞெண்டென்பது ஞெண்டு, ஞண்டர், ஞண்டு, நண்டு, நெண்டு. எ-ம். தெங்கின்காய் தேங்காய். எ-ம். இன்னுமிவைபோல ஓர்காரணமுமின்றியே வரும் விகாரமெல்லாம் இவ்விருசூத்திரத்திற்கூறிய எண்விதியுளடக்கிக்கொள்க. (உஅ)

ககநி. விகாரத் தாற்பொருள் வேறு படுதலும்—விகாரத் தாற்பொருள் வேறு படாமையு—முளவென மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே.

உ-ம். கா, காவி, காவிரி. எ-ம். ஆரம், அரம்; அன்பன், அற்பன். எ-ம். பாலாறு, பாலா, பால், பா; மாலைபெற்றாள், மால்பெற்றாள்; தாளைகுறித்தான், தார்குறித்தான். எ-ம். மூவிகாரமும் முறையே வரப் பொருள் வேறுபட்டது காண்க.

புளியங்காய்; காமத்துப்பால்; உரியநெய். எ-ம். 'திருத்தார்நன் றென்றேன் றியேன்;' பொன்குடம், பொற்குடம்; ஏழுகடல், எழுகடல். எ-ம். பாலைவிரும்பினான், பால்விரும்பினான்; மீனைவெறுத்தான், மீன்வெறுத்தான்; ஆதன்றந்தை, ஆந்தை; பூதன்றந்தை, பூந்தை; கொற்றன்றந்தை, கொற்றந்தை; சாத்தன்றந்தை, சாத்தந்தை; கொற்றனுக்கு மகனாகிய கொற்றன், கொற்றங் கொற்றன்; அகங்கை, அங்கை. எ-ம். மூவிகாரமும் முறையே வரப் பொருள்வேறுபடாதது காண்க.

ககசு. காரண மதனையே யிடுகுறி யாகவு—மிடுகுறி யதனையே காரணமாகவும்—பலசொல் லினையே யொருசொல் லாகவு—மொருசொல் லினையே பலசொல் லாகவுங்—கருதுவ ரொருவழிக் கற்றறிந் தோரே.

உ-ம். கரிகரம்; பணிபணம்; வேலன்வேல் இவற்றுள் யானை, பாம்பு, முருகன் என இடுகுறியாகவே பொருள்கொள்வர். இஃதன்றியும், பிறைசூடி, சக்கரபாணி, கணபதி, சூரனைவென்றான், சிவகாமி, மலர்மாது, உலகமாதா, தெய்வயானை இக்காரணப்பெயர்களை ஓர்மகனுக்கும், ஓர்மகளுக்கும், ஓரெருதிற்கும், ஓர்பசுவிற்கும் பொருத்தி இடுகுறிப்பெயரொன்றே கொள்வர்.

"மொழிப்பொருட்காரணம்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் இடுகுறிகளையெல்லாங்காரணமாகக் கொண்டது காண்க.

வாள்போலும்வேற்கண்; கோடாதசெங்கோல்; 'வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலன்;' 'அடியளந்தான்றாயதெல்லாம்' இவற்றுள் கண், கோல், கோலன், அரி என ஒருசொல்லாகவே கொள்வர். இஃதன்றியும், கும்பகாரன், இசைக்காரன், அலங்காரம் இவற்றையும் ஒருசொல்லாகவே கொள்வர்.

பொருப்பன் இதனுள் பொருப்பென்னு மூரிமைப்பொருளையுடையான் முருகன் என்றும், பொருப்பிற்கிறைவனாகிய குறிஞ்சிமன் என்றும், பலசொல்லாகவே கொள்வர்.

இந்நான்கிற்குஞ் சொற்கிடந்தபடியே பொருள்கூறில் இலக்கணவழுவாதலைக்கி, இங்ஙனம் மாறுபடச் சூத்திரஞ்செய்தனமென்க. இலக்கணவழுவாதலை விரிக்கிற்பெருகும். (ந0)

ககன. பகுபதத் திலக்கணம் பகருங் காலைப்—பகாப்பதந் தொடர் மொழி யிரண்டினுட் படாம—லொருமொழி யீற்றினுந் தொடர்மொழி யீற்றினும்—பின்மொழி கெட்ட முன்மொழி யீற்றினு—முன்மொழி கெட்ட பின்மொழி யீற்றினு—மளவிலை யாகி வரும்விகு திகளிற்—பொருந்தும் விகுதிகள் பொருந்த லன்றியும்—வேற்றுமை யுவம வுருபுக ளிடைநிலை—சாரியை நான்குந் தனித்தும் பொருந்தியும்—வேற்றுமைப் பொருள்களை யேற்று நின்று—மொவ்வொரு வேற்றுமை வெவ்வே றுகியு—மிதனை யுடைய திதுவென நின்று—மிதன துடைமை யிதுவென நின்று—மிடப்பொரு ளுணர்த்தும் விகுதிபெண்பெற—விடைச்சொல் லாகவே யெழுந்து நின்றுந்—தன்மை மாத்திரந் தாலுய் நின்றும்—பெயர்ச்சொன் முதலா நான்கினும் பிறந்தும்—பெயர்தா னறுவகையாகப் பிரிந்தும்—பகுபத மாயினும் பலகுணப் படலாற்—பகாப்பத மென்னப் பெயர்பட லன்றியும்—வினைக்குறிப்பு முற்று வினைக்குறிப் புப்பெய—ரிருவகை யெச்ச மெனப்பெயர் பெற்றும்—பகாப்பதப் பொருள்ப டப் பகுபத மாகியும்—பகாப்பதச் சொற்படப் பகுபத மாகியும்—பகுத்தலை யேற்றும் பகாமையை யேற்று—மிவ்விரு குணத்தையு மொருங்கே யேற்றும்—பலசொல் லொருபொரு ளாகப் பட்டும்—பலபொரு ளொருசொல் லாகப் பட்டு—மின்னும் பலவா யியலு மென்ப.

குதிரை பகாப்பதம், கருங்குதிரைக்கால் தொடர்மொழி, இவ்விரண்டுமல்லனவெல்லாம் பகுபதமே என்று கொள்ளுதற்பொருட்டு இரண்டினுட் படாமலென்றும்.

உ-ம். வேலன் என ஒருமொழியீற்றின் விகுதி பொருந்தியது.

சேவற்கொடியன்; 'தொடியணிதோளன்;' 'செந்நிறக்குடுமிவெண் சேவற் பதாகையன்' எனத்தொடர்மொழியீற்றின் விகுதி பொருந்தியது.

தெலுங்கன் சொல்லுதற்றொழிலையுடைய 'பாடை தெலுங்கன் சொல்லு எனற்பாலது தெலுங்கு எனப் பின்மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றின் விகுதி பொருந்தியது. வடுகுமது.

பஞ்சவிலக்கணத்தான், எழுத்திலக்கணத்தான், நாற்கவிஞன், ஆசுகவிஞன் எனற்பாலன இலக்கணத்தான், கவிஞன் என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றின் விகுதி பொருந்தியது.

அருளை, அருட்கண், அருள்போல, அருளாநின்று, அருள்கின்று, கோன், காமத்து என வேற்றுமையுருபும், உவமவுருபும், இடைநிலையும், சாரியையும் தனித்துப் பொருந்தின. தனித்துமென்றவும்மையால், அருளினை, அருளின்கண், வானம்போல, உண்ணாநின்றனன், கோன்மை, காமத்தின் எனக்கலந்தும் பொருந்தின.

குழையினையணிந்தவன் குழையன்; தமிழைச்சொல்வான் தமிழன்; பொன்னையுடையான் பொன்னன்; மருந்தினைக்கூட்டுவான் மருத்துவன்; கூத்தினைப் பயின்றவன் கூத்தன்; மூன்றென்னு மெண்ணைப்பெற்றவர் மூவர். எ-ம். தொல்காப்பியனாற் செய்யப்பட்டநூல் தொல்காப்பியம்; [அகத்தியம் அவிநயமுதலானதுமது.] கணக்கான்முயன்றுண்பவன் கணக்கன்; ஆற்றலான்வென்றவன் ஆற்றலான்; மானத்தாற்கெட்டவன் மானி; காமத்தான் மயங்கினவன் காமி; பிணியான்வருந்துகின்றவன் பிணியன். எ-ம். ஆரூர்க்கிறைவன் ஆரூரன்; சிவனுக்கடியான் சைவன்; பகவற்குப் பாடியாடினன் பாகவதன்; அரசற்குமகள் அரசி. எ-ம். வடக்கினின்றும் வந்தவன் வடமன்; வாணிகத்திணையினன் வாணிகன். எ-ம். சிவனதுசமயம் சைவம்; மரத்தினது கொம்பு மரத்தது; கோட்டது நுனி கோட்டது; எழுத்தினதிலக்கணம் எழுத்தது; சூத்திரத்தினதுபொருள் சூத்திரத்தது; குழலினதோசை குழலது. [தமன் முதலாகிய பன்னிருகிளைப்பெயருமது.] எ-ம். மதுரைக்கணிருந்தவன் மதுரையான்; விசாகநாளிற்பிறந்தவன் விசாகன்; அரசகுலத்திற்பிறந்தவன் அரசன்; அம்பலத்திலாடினவன் அம்பலவன். எ-ம். வேற்றுமைப்பொருள்களேயேற்றுநின்றன.

இதனையுடையதிது; இதனதுடைமையிது இவ்விரண்டனையுந் தினைபாவிடங்கடோறுமொட்டி, இவற்றிற்குதாரணம் முன்னும் பின்னுங் காட்டினவற்றுட் காண்க.

யாண்டு, யாங்கு, எங்கு, எங்கண், எவண், யாவண், எங்ஙனம், யாங்ஙனம். எ-ம். ஆன, ஈன, அங்கு, இங்கு, உங்கு, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, அவண், இவண், உவண், அம்பர், இம்பர், உம்பர், அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம். எ-ம். ஒருவயின், இருவயின், மூவயின், எண்வயின். எ-ம். இடப்பொருளுணர்த்தும் விரைச்சுட்டெண்பெறவிடைச்சொல்லாகவேயெழுந்து நின்றன.

வெண்மை, வெளுப்பு, வெள்ளை, கருமை, கறுப்பு, ஆண்மை, பெண்மை, கோன்மை, ஆடுதல், ஆடல், ஆட்டம் எனத்தன்மைமாத்திரந்தாமுய்நின்றன.

குழையன், உண்டான், மற்றது, மற்றையான், குழவி, மழவன், மகவு எனப் பெயர்ச்சொன்முதலா நான்கினும் பிறந்தன.

இனிப் பதத்தோடு ஐவகையிடைச்சொற்களும் பொருந்துதல் தொடர்மொழியன்றே பகுபதமென்றதென்னெனின், குழையன். எ-ம். சாத்தனதாடை, ஆடைசாத்தனது. எ-ம். பவளம்போல்வாய், வாய்பவளம்போலும். எ-ம். உண்ணுநின்று. எ-ம். கோன். எ-ம். வருவனவற்றிற்குப் பலருரைகளானும், முற்றக்கற்ற பெரியோரைக் கேட்டலானும், தொடர்மொழியன்றென்பது தெளிக. நன்னூலார் பததோடிடைச்சொற்பொருந்தலிற் பகுபதமுடிப்புழித் தனிமொழியென்றும், அல்வழிபதிணென்கணுள் தொடர்மொழியென்றும், அங்ஙனம் அல்வழிச்சந்தியென்றும், உருபியலின் வேற்றுமைச்சந்தியென்றும், "அ இ உம்முதற்றனி வரும்" என்றும், "குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்திய லின்றி" என்றும், இன்னும் பலவிடங்களினும் பலவழிப்படக் கூறினர், தொல்காப்பியருமது, வடநூலாருமது. ஆகையால், முற்றக்கற்ற பெரியோரைக் கேட்கவென்றும். யாஞ் சிலவறிந்தனவற்றை விரிக்கின், மிகவும் பெருகுமென்க.

ஐந்துமென்றது நான்குமென்றதென்னெனின், விகுதி பொருந்திப் பகுபதமாதலே பெரும்பான்மை நோக்கியென்க.

வேற்றுமைப்பொருள்களையேற்று நின்றுமென்றது ஒவ்வொருவேற்றுமை வெவ்வேறுகியுமென்றதென்னெனின், ஒவ்வோருருபின்கட்பலபொருள் வருதலைக்கியென்க.

பகாப்பதமென்னும் பெயரைப் பிரித்ததென்னெனின், பகுபதமென்னும் பெயர் பெரும்பான்மை, பகாப்பதமென்னும் பெயர் சிறுபான்மை, ஏனநான்கும் பொதுவென்று கொள்ளுதற்பொருட்டென்க. (கக)

ககஅ. வேற்றுமை வழியோ டல்வழி யன்றியு—மவ்விரு வழியு மடங்கும் பொதுவழி—யம்மூன் றுள்ளே யடங்கா வழியு—மெனநான் கென்றே யியம்புவர் சந்தி.

பொதுவழிகொண்டதென்னெனின், பொதுத்திணை, பொதுப்பால், பொதுப்பெயர், பொதுவினை, பொதுக்காலம், பொதுவெச்சம், பொதுமுற்று, பொதுவிடம் முதலியவற்றைத் தேர்ந்துகொள்க.

அடங்காவழிகொண்டதென்னெனின், அலி, பேடு, உலகம், தெய்வமுதலியவற்றிற்குச் சொற்பொருள் திணை பால் முதலிய தொடுக்கிற் சிறப்புமன்று, பொதுவுமன்று, ஒன்றினுமடங்காவழிபோலவென்க.

வேற்றுமைவழி அல்வழிக்குதாரணம் வெளிப்படை. எனையவற்றிற்குதாரணம் வருமாறு:—அஞ்செவி, அங்கை, கருப்புவேலி, உளைநூல், நூலுளை, மதிமுகம், முகமதி, புலிகொன்றது, நாய்கடித்தது போல்வனவெல்லாம் பொதுவழிச்சந்தி. பொருபடை, கருங்குதிரை, படைபடை, பஃபத்து, வயிறுமொடு மொடென்றது; முன்றில், முயற்கோடு, சாத்தன் சோற்றைப் பகற்கட்பசித்து விருந்தோடுண்டான் இவைபோல்வனவெல்லாம் அடங்காவழிச்சந்தி.

இனிப் பொதுத்திணை முதலைந்தும் வெளிப்படை. ஏனமூன்றும் வருமாறு: ஓடியசாத்தன், ஓடியவந்தான் பொதுவெச்சம். செய்யுமென்பது பொதுமுற்று. இவன் சொன்னசொல் என்பது தன்மைக்கும், முன்னிலைக்கும், படர்க்கைக்கும் பொதுவிடம். தன்னெடு படுக்குந் தன்மைப்பன்மையும், முன்னிலை கூடியபடர்க்கையும் முன்னிலையும் பொதுவிடம் என்றலுமொன்று.

உ-ம். 'பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றின்;' 'இறந்தா ரிறந்தா ரனையர்.' எனவரும். (கூரு)

கஉஉ. பொருளைப் பொருளெனல் பொருளல் லதனையே—பொரு ளென லிதுபொரு ளன்றென் றறிந்து—மிதுவே பொருளென லெனலு ன்று துணிவே.

உ-ம். நிலம், நீர், நெருப்பு முதலிய பொருள்களை அதுவதுவாகவே துணித ல். பித்தளையைப் பொன்னென்றும், பழுதையைப் பாம்பென்றும், சிப்பியை வெள்ளியென்றும், குற்றியை மகனென்றும் துணிதல். பிறனொருவனை மாதாப் பிதாவாகத் துணிந்து திதிகொடுத்தலும், மண் மரம் சிலை செம்பு முதலானவற் றைத் தெய்வமென்று துணிந்து பூசைசெய்தலும், வீட்டையறிவிக்குமகனைக் கட வுளென்று துணிந்து அவன்கருத்தின்வழியே நிற்றலும்போல்வன.

சொற்களும் பொருளாதலால் அவற்றிற்கும் அத்துணிவு கொள்க. பெயர் வினை இடை உரிகளை அதுவதுவாகவே துணிதல். சொக்கலிங்கமென்பதை முழு தங்கலிங்கமென்னும் பொருள்படச் சகரவேகாரநெட்டெழுத்துமொழிமுதலா கத் துணிதலும், 'அடிஞானமான்மாவிற் றோன்றும்' என்பதை மூலஞானமெனத் துணிதலும், அத்துவிதமென்பதனை இரண்டில்லையெனத் துணிதலும் போல்வன. 'மானடிசேர்ந்தார்' என்னும் வினையைப் பெயராகவே துணிதலும், 'வேலொடு நின்றான்' என்னுமுருபிடையைக் கொண்டென்னும் வினையாகவே துணிதலும், மு ழுதும் வாரான் எனபுழி வாராவென்னும் வினையின்மையை வினையுண்மையாக வே துணிதலும், 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை' என்புழிச் செய்யாமையெ ன்னும் மறையைச் செய்தலென விதியாகவே துணிதலும் போல்வன.

எல்லாப்பொருள்களும் அவற்றையறிவிக்கு மெல்லாச்சொற்களும் இம்மூன் றனுள் அடங்குமென்க. இவற்றுள், முன்னதும் பின்னதும் வழுவன்று, நடுவது வழுவேயென்பது "பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு—மருளாணுமா ணைப் பிறப்பு." "நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்—புல்லறி வாண்மை கடை." என்பனவற்றுலறிக. கூடாவொழுக்கமென்னும் அதிகாரமுழுதுமது. ()

கஉந. அன்பரு ளாசையோ டறிவறி யாமையிவ்—வைந்தாற் றுணி தலம் மூன்றனு ளடங்கும்.

என்பது வெளி. (கூஎ)

கஉச. ஒருதொடர் பலதொட ரெனத்தொட ரிரண்டே.

உ-ம். சாத்தன் அரிசி நெற் பயறு முதலானவை கொண்டுவந்தான்; கொற் றன் பூவிலை காய் பழமுதலானவை கொண்டுவந்தான்; தேவன் மிளகு புளி கடுகு முதலானவை கொண்டுவந்தான்; பூதன் சீலை தாலி பூணணி முதலானவை கொண்டுவந்தான்; அரசனக்காலத் தமைச்சொடு வந்தான்; தலிவன் றலிவிக்கு த் தாலிகட்டினன் இப்பலதொடர்களும் வளைவென்னும் ஒருபொருட்கண்ணே வருதலின் ஒருதொடரோயாம். அங்ஙனமாதல், வந்தானென்னுமைந்துமுற்றை யுஞ் செயவென்னுமெச்சமாக்கி, நோக்குக. இக்கருத்து "வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலும்" என்னுஞ்சூத்திரத்துட் "கானவரிரிய" என்னுஞ் செய்யுளிற் காண்க.

உ-ம். 'பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றின்;' 'இறந்தா ரிறந்தா ரனையர்.' எனவரும். (கூரு)

கஉஉ. பொருளைப் பொருளெனல் பொருளல் லதனையே—பொரு ளென லிதுபொரு ளன்றென் றறிந்து—மிதுவே பொருளென லெனலு ன்று துணிவே.

உ-ம். நிலம், நீர், நெருப்பு முதலிய பொருள்களை அதுவதுவாகவே துணித ல். பித்தளையைப் பொன்னென்றும், பழுதையைப் பாம்பென்றும், சிப்பியை வெள்ளியென்றும், குற்றியை மகனென்றும் துணிதல். பிறனொருவனை மாதாப் பிதாவாகத் துணிந்து திதிகொடுத்தலும், மண் மரம் சிலை செம்பு முதலானவற் றைத் தெய்வமென்று துணிந்து பூசைசெய்தலும், வீட்டையறிவிக்குமகனைக் கட வுளென்று துணிந்து அவன்கருத்தின்வழியே நிற்றலும்போல்வன.

சொற்களும் பொருளாதலால் அவற்றிற்கும் அத்துணிவு கொள்க. பெயர் வினை இடை உரிகளை அதுவதுவாகவே துணிதல். சொக்கலிங்கமென்பதை முழு தங்கலிங்கமென்னும் பொருள்படச் சகரவேகாரநெட்டெழுத்துமொழிமுதலா கத் துணிதலும், 'அடிஞானமான்மாவிற் றோன்றும்' என்பதை மூலஞானமெனத் துணிதலும், அத்துவிதமென்பதனை இரண்டில்லையெனத் துணிதலும் போல்வன. 'மானடிசேர்ந்தார்' என்னும் வினையைப் பெயராகவே துணிதலும், 'வேலொடு நின்றான்' என்னுமுருபிடையைக் கொண்டென்னும் வினையாகவே துணிதலும், மு ழுதும் வாரான் எனபுழி வாராவென்னும் வினையின்மையை வினையுண்மையாக வே துணிதலும், 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை' என்புழிச் செய்யாமையெ ன்னும் மறையைச் செய்தலென விதியாகவே துணிதலும் போல்வன.

எல்லாப்பொருள்களும் அவற்றையறிவிக்கு மெல்லாச்சொற்களும் இம்மூன் றனுள் அடங்குமென்க. இவற்றுள், முன்னதும் பின்னதும் வழுவன்று, நடுவது வழுவேயென்பது "பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு—மருளாணுமா ணைப் பிறப்பு." "நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்—புல்லறி வாண்மை கடை." என்பனவற்றுலறிக. கூடாவொழுக்கமென்னும் அதிகாரமுழுதுமது. ()

கஉந. அன்பரு ளாசையோ டறிவறி யாமையிவ்—வைந்தாற் றுணி தலம் மூன்றனு ளடங்கும்.

என்பது வெளி. (கூஎ)

கஉச. ஒருதொடர் பலதொட ரெனத்தொட ரிரண்டே.

உ-ம். சாத்தன் அரிசி நெற் பயறு முதலானவை கொண்டுவந்தான்; கொற் றன் பூவிலை காய் பழமுதலானவை கொண்டுவந்தான்; தேவன் மிளகு புளி கடுகு முதலானவை கொண்டுவந்தான்; பூதன் சீலை தாலி பூணணி முதலானவை கொண்டுவந்தான்; அரசனக்காலத் தமைச்சொடு வந்தான்; தலிவன் றலிவிக்கு த் தாலிகட்டினன் இப்பலதொடர்களும் வளைவென்னும் ஒருபொருட்கண்ணே வருதலின் ஒருதொடரோயாம். அங்ஙனமாதல், வந்தானென்னுமைந்துமுற்றை யுஞ் செயவென்னுமெச்சமாக்கி, நோக்குக. இக்கருத்து "வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலும்" என்னுஞ்சூத்திரத்துட் "கானவரிரிய" என்னுஞ் செய்யுளிற் காண்க.

சாத்தனை வளாவிற்கு வடக்கனுப்பிணன்: கொற்றனையிழவுக்குக் கிழக்குப் போக்கிணன்: தேவனை நெற்கொள்ளத் தெற்கேயேவிணன்: பூதனைத் தென்விற்க மேற்கே செலுத்திணன். இவையெல்லாம் ஒருவன்வினையேயாயினும் ஒன்றற்கொன்று மறையாய்ப் பொருத்தமின்மையாற் பலதொடரோயாமென்க. இக்கருத்துப் "பேசரியவராகம்" என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

இவற்றை வடநூலார் ஏகவாக்கியம், பின்னவாக்கியமென்பர். அதனுன் மொழிபெயர்த்தனமென்க. (௩௮)

௯௨௫. எழுத்துச் சொற்றிரி பிரண்டே பன்றிப்—பொருட்டிரி பெங்கும் பொருந்து மென்ப.

உ-ம். பொன்குடம் - பொற்குடம்; மாகி - மாசி; தீயேன் - தியேன்; ஆறுமுகம் - அறுமுகம். எ-ம். உடித்து - உடீஇ; வெல்க - வென்றீக; எல்லாப்பொருளும் - எப்பொருளும்; கழுவாதகால் - கழாக்கால்; பரியவனை - பரானை; மராவத்து - மராத்து; தெரிவான் - தெரிகிற்பான்; காண்பான் - காண்கிற்பான். எ-ம். வரும் இவை போல்வனவெல்லாம் எழுத்துத்திரிபும், சொற்றிரிபுமென்க.

இனிப் பொருட்டிரிபு வருமாறு:—'பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மை' இது ஒழுகுவானென்னுமுற்றினது பொருள் தன்னிலை திரிந்து பெயரொச்சத்தின் கண்ணே சென்றது. 'நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட—லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.' இது அஞ்சுவனென்னும் ஒருமைமுற்றினது பொருள் அவ்வாறு திரிந்து பன்மைமுற்றின்கண்ணே சென்றது. 'தானுந் தெரும் பாகனும் வந்தென்னலனுண்டான்.' இது பன்மைமுற்றினது பொருள் ஒருமைமுற்றின்கண்ணே சென்றது. ஞாயிறுபட்டுவந்தான் செயவெனெச்சத்தினது பொருள் செய்தெனெச்சத்தின்கண்ணே சென்றது காண்க.

இருதிரிபு மூற்கூறிணுமாதலின், அன்றியென்றும். எங்குமென்றது எல்லாச் சொல்லினுமென்க.

இனிச் சொற்றிரிபேயன்றிப் பொருட்டிரிபில்லையென்பாரும், பொருட்டிரிபேயன்றிச் சொற்றிரிபில்லையென்பாரும், இவ்விரண்டுமுண்டென்று கொண்டிருக்கவும் மயங்கிச் "சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை" என மாறிக் கூறுவாரும், எழுத்துத்திரிபாவது சார்பெழுத்தேயென்பாரும், சொற்றிரிபாவது கிளியென்பது கிள்ளை, மயிலென்பது மஞ்ஞை என்பனபோல்வனவென்பாரும், பொருட்டிரிபாவது மாவினது வெண்பூப் பசுங்காயாயிற்று, களாவினது பசுங்காய் கருங்கனியாயிற்று, மயிரினது கருமை வெண்மையாயிற்று, பாவினதினிமை புளிப்பாயிற்று என்பாருமுளர். அவர் மதமறுப்புக்களை விரிக்கிற் பெருகும். (௪௫)

௯௨௬. பலபொருட் கொருவடி வாகும் பதங்களை—யோசையொடு கூறுவ ருணர்ந்தோ ரவைதாந்—தனிமொழி தொடர்மொழி யெனுமிரண் டினும்வருந்—தனிமொழி வினைமொழி தனையே சாருஞ்—சொல்வேறு படாது பொருள்வேறு படுதலும்—பொருள்வேறு படாது சொல்வேறு படுதலும்—பொருள்சொல் லொருங்கே போய்வேறு படுதலு—மென லூன்றென்பர் தொடர்மொழி யியல்பே.

உ-ம். நட வா முதலிய முதனிலைத்தனிவினைகளை முற்றுக்கவேண்டில் எடுத்துச் சொல்லுக; முதனிலைத்தொழிற்பெயராக்கவேண்டிற் படுத்துச் சொல்லுக. கட்டென்பதை முற்றுகரமுற்றுக்கவேண்டிலெடுக்க; குற்றுகரத் தொழிற்பெயராக்கவேண்டிற்படுக்க. 'நெறிநின்றூர் நீடுவாழ் வார்' என்பதனை முறையே பெயராக்கவேண்டிலெடுக்க; முற்றுக்கவேண்டிற்படுக்க. செய்யுமென்பதை எச்சமாக்கவேண்டிலெடுக்க; முற்றுக்கவேண்டிற்படுக்க. அம்பலத்தாடியென்பதனைப் பெயராக்கவேண்டிலெடுக்க; எச்சமாக்கவேண்டிற்படுக்க. இவைபோல்வனவெல்லாம் பலபொருட்கொருவடிவாகிய தனிமொழி.

'குழல்வளர் முல்லையிற் கோவலர் தம்மொடு - மழலைத் தும்பி வாய்வைத்தூத' இது சொல் வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டது. அஃதழகிது, அதனை, அவற்றை; நிறுவென்றூன், கூவென்றூன், ஏவென்றூன், சொல்லென்றூன், விள்ளென்றூன் இது பொருள்வேறுபடாது சொல்வேறுபட்டது. செம்பொன்பதின் பலம் இது சொல்லும் பொருளும் வேறுபட்டது. இவற்றிற்குப் பொருள் விளங்க எடுத்தும் படுத்துஞ்சொல்லுக. இவைபோல்வனவெல்லாம் பலபொருட்கொருவடிவாகிய தொடர்மொழி. (கூ0)

கஉஎ. எடுத்தல் படுத்த லிரண்டே யோசை—நலிதல் விலங்கலொடு நான்கென் பார்சிலர்—மூன்றெனத் துணிந்தே மொழிகுவர் பலரே.
என்பது வெளி. (சக)

கஉஅ. ஒருபொருட் கேபல வாய்பாடு வருதலும்—பலபொருட் கேயொரு வாய்பாடு வருதலு—மூளவென மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே.

உ-ம். செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்பூ; ஆனின்று, கின்று, கிறு இவை போல்வனவெல்லாம் ஒருபொருட்கே பலவாய்பாடு வந்தன.

செய்யுமென்பது இருதிணைக்கும், ஆண்பாற்கும், பெண்பாற்கும், ஒருமைக்கும், பன்மைக்கும், முற்றிற்கும், எச்சத்திற்கும், நிகழ்காலத்திற்கும், எதிர்காலத்திற்கும், பொருந்திநிற்கும். செய்யாவென்னும் வாய்பாடும் உண்டென்னும் வாய்பாடுமுதலியனவும் அது. வினையியலுட்காட்டிலேம். இவைபோல்வனவெல்லாம் பலபொருட்கொருவாய்பாடு வந்தன.

ஒருபொருட்கொருவாய்பாடு தாமே விளங்கலிற் கொண்டிலமென்க. (கூஉ)

கஉகூ. பொருளதி காரமுன்ன முத்தி—வெளிப்படை குறிப்பே மெய்ப்பா டன்மொழி—யொட்டாகு பெயரே யுவமை யிறைச்சி—யுபசார மாசை யுண்மையக் காதி—யேது வாக வியம்புவர் சொற்பொருள்.

எ-து. இப்பதினைந்துங்காரணமாக இடனறிந்து சொற்குப் பொருளுரைப்பரென்றவாறு.

ஆதியென்றதனால், ஞாபகம், உடம்படுபுணர்த்தல், இலேசு, குறை, வேண்டாகூறல், சொல்லாற்றல், பொருளாற்றல், தாற்பரியம், செய்யுள்விகாரம், இருவகைவழக்கு, திசைவழக்கு, மரூஉமொழி, பொது, சிறப்பு, தன்மதம், பிறர்மதம், வினை, சார்பு, இனம், இடம் இவ்விருபத்தொன்றும் ஒழிந்தனவுங் காரணமாகக் கொண்டு பொருளுரைப்பனென்க. பெரும்பான்மை வருவனவற்றையெடுத்தோதிச் சிறுபான்மை வருவனவற்றை ஆதியென்றதனாற்றழுவினமென்க.

பொருள்காரணமாகச் சொற்பொருளுணைத்தலாவது முன்பே தனக்கு வேண்டிய பொருளைக் கருதிக்கொண்டு பின்பு அப்பொருளுக்கேற்கச் சொற்பிரித்துச் சந்திகூட்டுதல். 'தவரடி புனைந்த தலைமையோன்' இத்தொடர்க்குத் தவருடைய அடியைப் புனைந்த அன்பிற்பெரியோனென்றும், தவத்தோராலே தன்னுடைய அடியைப் புனையப்பட்ட அறிவிற்பெரியோனென்றுங் கூறுக. 'விந்துவின் மாயை யாகி' இத்தொடர்க்குச் சுத்தமாயையிலேனின்றும் அசுத்தமாயை பிறந்தென்றும், சுத்தமாயையைப்போல அசுத்தமாயையும் அநாதியே தனியே ஒரு முதலேயாயென்றுங்கூறுக. பின்னதற்குச் சொற்சோதனை 'பரிதியி னொருதாளுகி' என்க. 'அடிஞானமான்மாவிற்றோன்றும்' இத்தொடர்க்குச் சிவனுடைய சீர்பாதஞானமானது ஆன்மாவினுடைய ஞானத்தின்கண்ணே கலக்குமென்றும், ஆன்மாவினுடைய அநாதிஞானமானது ஆன்மாவினின்றும் வெளிப்படுமென்றுங் கூறுக. 'உடலுயிர்கண் ணருக்க னறிவொளிபோல்' இத்தொடர்க்கு முன்புள்ள 'பொற்பணிபோல்' முதலிய மூப்பொருளை மறுத்தற்பொருளைக் கருதி உட்கொண்டு, உடலுயிர்போல் ஒற்றுமை, கண்ணருக்கன்போல் வேற்றுமை, அறிவினறிவுபோற் பொதுமையென்றும், பின்புள்ள 'பிறிவருமத்துவிதம்' ஆகிய ஓர்பொருளை உடன்படற்பொருளைக் கருதி உட்கொண்டு, உடலும் உயிருங்கூடினவிடத்துத் தோன்றுமறிவைப் பிறிக்கப்படாததுபோலவும், கண்ணுமருக்கனுங் கூடினவிடத்துத் தோன்றுமொளியைப் பிறிக்கப்படாததுபோலவுமென்றுங்கூறுக. செம்பொன்பதின்பலமுதலாயினவுமது.

அதிகாரங்காரணமாகச் சொற்பொருளுணைத்தலாவது 'கூடிலின்பம் பிரியிற்றுன்பம்' என்னுந்தொடர் அகச்செய்யுட்கண் வரின், தலைவியைத் தலைவன் புணரில் அளவிலின்பம்; ஓதல், பகை, தூது, துணை, பொருண்முதலியவற்றுல் உடன்படாது நீங்கில் அளவிறுன்பம் என்றும், புறச்செய்யுட்கண் வரில், கற்றோருடன் கலைபயிலில் அளவுபட்டவின்பம்; நித்தியம்நைமித்திகங் காமியமுதலிய விரதங்களால் உடன்பட்டுப் பயிறலொழியின் அளவுபட்ட துன்பம் என்றுங்கூறுக.

முன்னங்காரணமாகச் சொற்பொருளுணைத்தலை நன்னூலார் "முன்னத்தினுணருங் கிளவியு முளவே" எனத்தொகுத்தார்; தொல்காப்பியர் "இவ்விடத்திம்மொழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் விரித்தனர்; அவற்றுட்காண்க.

உத்தி காரணமாகச் சொற்பொருளுணைத்தலைத் தொல்காப்பியர் அறுபத்து நான்குகூறுக விரித்தனர்; அவற்றுட்காண்க. ஏனையவற்றை விரிக்கிற் பெருகுமென்க.

மெய்ப்பாட்டியலுள் மெய்ப்பாடு காண்க.

ஒட்டுத் தண்டியலங்காரத்துட் காண்க.

"இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே." இது தொல்காப்பியம்.

'உணர்ந்ததை மறத்த லுண்மையக் கென்ப.' இஃது உரைச்சூத்திரம்.

இப்பொருள்கோள்கள் ஆற்றுநீர்முதலிய ஒன்பதுவகைப்பொருள்கோளினும் இச்சூத்திரத்திற்குப் பின்புள்ள எழுவகைப்பொருள்கோளினும் அடங்காவென்க.

இச்சூத்திரவிதி தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரத்தினும், கலித்தொகையினும், பரிபாடலினும், தண்டியலங்காரத்தினும் பெரும்பான்மை வரும்; ஏனையிலக்கணவிலக்கியங்களிற் சிறுபான்மை வருமென்க. (கூக)

சாதி, பெற்றோர் இயற்பெயர்—தாயார் பெயர்—தந்தையார் பெயர்—பிறந்த ஆண்டு—பிறந்த மாதம்—பிறந்த நாள்—பிறந்த நேரம்—பிறந்த இடம்—தற்போது வசிக்கும் முகவரி—தனித்தனி யுதவுக—வெனப்பிரி வெழுதி யனுப்பவேண்டியவர்.

இவற்றுள் பெற்றோர்களின் இயற்பெயர், பிறந்த ஆண்டு, பிறந்த நாள், பிறந்த நேரம், பிறந்த இடம், தற்போது வசிக்கும் முகவரி, தனித்தனி யுதவுக—வெனப்பிரி வெழுதி யனுப்பவேண்டியவர் ஆகிய இவை தேவையற்றவை. [இவற்றுள் தனித்தனி யுதவுக—வெனப்பிரி வெழுதி யனுப்பவேண்டியவர் என்பது மட்டும் தேவையானது.] என இவ்வாறு பிரித்துக் கூறுவதால் பயனில்லை.

'பிறந்த நேரம்' 'பிறந்த இடம்' 'தற்போது வசிக்கும் முகவரி' 'தனித்தனி யுதவுக—வெனப்பிரி வெழுதி யனுப்பவேண்டியவர்' ஆகியவை தேவையற்றவை. அவற்றினைச் சாதியொழுங்கமைப்பாளர் விட்டுவிடுவாராக. 'பிறந்த ஆண்டு' 'பிறந்த மாதம்' 'பிறந்த நாள்' ஆகியவற்றைக் குறிக்கத் 'திருமுகவோலை' ஒன்றே போதுமானது; 'உடையானரசருளே யுடைமை' 'வேண்டற்க வெஃகியாம்' 'வேண்டுதல் வேண்டாமை' 'வேண்டும் பனுவல்' 'வேண்டாமை யன்ன' 'வேண்டாமை யிலானடி' 'வேண்டாமை யிலான்' 'வேண்டாமை வேண்டும்' 'வேண்டாமை யிலாத' 'வேண்டாமை யிலாதான்' 'வேண்டாமை யிலாதவர்' 'வேண்டாமை யிலாதவன்' 'வேண்டாமை யிலாதவனை' 'வேண்டாமை யிலாதவனை' 'வேண்டாமை யிலாதவனை

கடுக. இவ்வண்ண மிவ்வியல் நுனிவெயில் வெயர்ப்—நாரு
மென் றெண்ணாக செய்புனி னியம்டே.

இவ்வண்ணமும் உரைத்து செய்யாவென்னெஞ்சு;—"நந்திரச் சுரிச்ச மடற் றுகட்." "பல்லைத்தாதென்." "அற்பமானவை" எனப்பலருரையாநின்று, "நந்திரருத்தேசப்பாதனென்" எனச்சிலரிகழ்ந்துரையாநிற்ப, "விரிந்ன செய்தலும் விளங்கிய வொழிதலும்." "பொறுப்பு வல்லிடங் கிழமை" எனவாசகத்தைக் கெய்யுளாப்புச் சொல்லாநிற்பவும், "உண்டான் நிஞ்சுன் ஓடிஞன் பாடிஞன்" எனவுரைகளைவே அப்பழுப்புத்தோன்ற வொருவாறும், இவ்வண்ணஞ்செய்யுள், இவ்வியல்செய்யுள், உரைச்செய்யுள், உரைத்திறமெனப் பலரும் ஆராயாறும், படாவாறும் நிற்பதை கொள்ளாறும், இன்னும் பலவாற்றானுமென்க. செய்யுளாவது:சொற்சொற்றும் பொருளோர்த்தலுணர்க. (சு)

ஆய்வுரை ஒழிபின்முற்றிற்று.

இவ்வண்ணச்சொற்றை யுற்றுப்பிரித்தது.

மேல்வண்டுரைத்தின் றிறுவாய்த்து.

கூ0. உயர்திணை யியற்பெய ரஃறிணை யியற்பெய—ருயர்திணைப் பொருளிற் சாதி யொருமை—யஃறிணைப் பொருளிற் சாதி யொருமை—யுயர்திணைப் பொருளிற் சாதிப் பன்மை—யஃறிணைப் பொருளிற் சாதிப் பன்மை—யொருசொன் னின்றே தனித்தனி யுதவுத—லெனப்பிரி வேறென் றியம்புவர் புலவர்.

உ – ம். இறையென்னுமுயர்திணையியற்பெயர் ஒருமைக்கும், பன்மைக்கும் பொதுவாய் நின்று, வருமொழி வந்த பின்பு, இறைவன் வந்தான், இறைவர் வந்தார் எனநிற்கும். கோ, வேந்து, அரசு, அமைச்சு, கவி, பெண்டு, வேசை, உமை, தையல், பேதை, [பெதும்பை முதலாயினவுமது.] இவை கோன் கோக்கள், வேந்தன் வேந்தர், அரசன் அரசர், அமைச்சன் அமைச்சர், கவிஞன் கவிஞர், பெண்டாட்டி பெண்டுகள், வேசையாள் வேசையார், உமையாள் உமையார், தையலாள் தையலார், பேதையாள் பேதையார், [பெதும்பைமுதலாயினவுமது.] என இங்ஙனம் விரியுமென்க. அஃறிணையியற்பெயர் வெளி.

'சிவிகை பொறுத்தான்' 'வறியவனிரந்தான்' 'தானு மதனை வழங்கான்பயன் றுவ்வான்' இவை வருமொழி நோக்காமலே தனக்குரியவொருமைப்பாலை விட்டுப் பன்மைப்பாலையே விளக்குதலால், உயர்திணைச்சாதியொருமையாயிற்று. இவ்விதியை மறந்து, சிவிகைபொறுத்தானெனக் குறளைத்திருத்திரருமூளர். அவர் 'இல்வாழ்வா னென்பான்;' 'அவ்வித் தழுக்கா றுடையானை;' 'உடையானரசருளே று;' 'செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்—வல்வரவு வாழ்வார்க்குரை' எனமுப்பாலினு மிகவும் பரந்து பெரும்பான்மை வருதலை நோக்கிலர்போலும். இவற்றைத் திருத்த மறந்தனர்போலுமென்க. 'நூலெனப் படுவது நுவலுங்கா லெலை;' 'அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ—தஞ்ச லறிவார் தொழில்.' 'உலகத்தா ருண்டென் பதில்லென்பான்;' 'நோர்வதுநாடு;' 'விளைவதுநாடு' இவை வருமொழியை நோக்காமலே தனக்குரியவொருமைப்பாலை விட்டுப் பன்மைப்பாலையே விளக்குதலால், அஃறிணைச்சாதியொருமையாயிற்று.

'எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்—கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.' இதனுள் உயர்திணைச்சாதிப்பன்மையும், அஃறிணைச்சாதிப்பன்மையுங் காண்க.

'கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த—னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.' 'பொருள்கருவி காலம் வினையிடனை டைந்து—மிருடீர வெண்ணிச் செயல்.' இவற்றுள் அரமென்பதும், ஓடுவென்பதும், ஒருசொன்னின்றே தனித்தனியுதவுதல் காண்க. முதனிலைத்தீவகம், இடைநிலைத்தீவகமுதலாயினவுமது.

இவ்வேழும் நின்றநிலை தப்பிப் பிரிந்தது காண்க. இவற்றுள் உயர்திணையியற்பெயரில்லையென்பாரும், அஃறிணையியற்பெயரும், சாதியொருமையும் ஓரிலக்கணமேயென்பாரும், உயர்திணைச்சாதியொருமையும், அஃறிணைச்சாதியொருமையும், ஓரிலக்கணமேயென்பாரும், சாதிப்பன்மையில்லையென்பாரும், ஒருசொன்னின்று தனித்தனியுதவுதலைப் பொருள்கோளினும், பிரிப்பெச்சத்தினும் அடக்குவாருமூளர். அவரிலக்கணநுட்பங்கூர்ந்திலர்போலும். அவர்களை மறுக்கிற் பெருகுமென்க.

இப்பிரிவேழும் ஒன்பதுபொருள்கோளிலடங்கா. (கூச)

கஉக. இலக்கண மிலக்கிய முளையெனப் பெயர்பட்—டிருக்கு மென் றெண்ணுக செய்யுளி னியல்பே.

இலக்கணமும் உளையுஞ் செய்யுளாமோவெனின்;—"சூத்திரங் குறித்த யாப்பிற் ருகும்." "பல்வகைத் தாதுவின்." "நூற்பா வகவல்" எனப்பலருமோதலானும், "சூத்திரமுஞ்செய்யுளாதலின்" எனநச்சிணர்க்கினியாரொழுதலானும், "விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலும்." "பொருப்பு வில்லிபால் விருப்பமிலரோ" என வாசகங்களைச் செய்யுளுறுப்புத் தோன்றவெழுதலானும், "உண்டான் றின்ருன் ஓடினன் பாடினன்" எனவுதாரணங்களை அவ்வுறுப்புத்தோன்ற வெழுதலானும், இலக்கணச்செய்யுள், இலக்கியச்செய்யுள், உளைச்செய்யுள், உளைச்சூத்திரமெனப் பலரும் ஆளுதலானும், வடநூலாரும் இவ்வாறு கொள்ளுதலானும், இன்னும் பலவாற்ருலுமாமென்க. செய்யுளென்னுஞ்சொற்குப் பொருளோர்ந்துமுணர்க. (சரு)

மூன்ருவது ஒழிபியன்முடிந்தது.

இலக்கணக்கொத்துளை முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

கணபதி துணை.

இலக்கணக்கொத்துச் சூத்திரவகராதி.

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
அ அந்நிகுவி	சஅ	உருபுவேறுரு—பெண்	கசு
அகம்புறமொற்றுமை	உக	உருபேற்றதனையு	கள
அடுக்கல்லவையு	ருக	ஊரும்பேரும்	உ
அதிகாரத்தா	சக	எச்சமென்ரென்றிலை	ஙள
அவற்றுளின்மை	சஅ	எடுத்தல்படுத்த	சூஉ
அவைதாமனமொழி	ஙச	எல்லாவுருபொடுங்கொள்	உங
அவைதாமுரிமையா	கசு	எல்லாவுருபொடுஞ்செய	உங
அழைத்தலென்ரென்	உ0	எழுத்திலக்கணத்தினெழு	ருஉ
அறுதொகையறைகுவ	ஙங	எழுத்துச்சொற்பொருள்	சஅ
அறுவகைத்தொகையுமப்	சச	எழுத்துச்சொற்றிரி	சூக
அறுவகைத்தொகையுமறை	சசூ	எழுவாய்வேற்றுமைக்	கள
அன்பருளாசையோ	சூ0	ஏவுதலியற்றுத	உ0
ஆற்ரெழுக்கடிமறி	ருக	ஒருதொடர்பலதொடர்	சூ0
இடத்தினிலக்கண	உஉ	ஒருபொருட்கேபல	சூஉ
இடமேயன்றியு	உச	ஒருவேற்றுமைக்கோ	கள
இதுவிதி யிதுமறை	ஙக	ஒற்றுமைவேற்றுமை	உக
இத்துணைச்சிறப்பின்	கங	ஒன்றிரண்டுநான்	உங
இந்நான்கியல்பு	ருஉ	ஒன்றுமூன்றுநான்கா	உங
இந்நூற்குதாரணந்	கரு	ஒன்றுமூன்றுநான்கைந்	உங
இயற்கையளபெடை	சஙு	ஒன்றேவந்து	உரு
இரண்டுநான்கைந்	உங	ஒருருபிற்கே	கள
இருவகைச்செயப்படு	ககூ	ஒருருபிற்கோர்	உச
இருவினைமுதலா	உ0	ஒருழுத்திற்கே	சக
இலக்கணமிலக்கிய	சூரு	கருத்துண்டாதல்	உ0
இவ்விருவகையு	ருக	கருவிகருத்தா	உச
உயர்திணையியற்பெயர்	சூச	கருவியையின்னுங்	உக
உரிமைமுதன்	உச	கற்றைச்செஞ்சடைக்	க
உரிமையிருவகை	உஉ	காரணமதனையே	ருங
உருபினையேற்றசொற்	கள	குறையேயன்றியுங்	உச
உருபுநோக்கியசொற்	உரு	குறையையின்னுங்	உஉ
உருபுவேறுரு—பாகி	ககூ	கௌாதேற்றல்	உக

சூத்திரம்.	பக்கம்.
கொள்வோனேயின்னுங்	உக
கொள்வோனேவிட்டுங்	உச
சிலபெயரொச்சமுஞ்	சஎ
சூத்திரஞ்சிலசில	கக
செப்பறைப்பதி	உ
செயப்படுபொருளினு	உக
செயப்படுபொருளேத்	உச
செயப்பாட்டுவினையினை	ஙஉ
செய்வியென்வினை	ஙo
சொல்லாற்றெரிவினை	ஙo
தகுதியவாய்நிலை	ருo
தடுமாறுந்தொழிறருந்	சரு
தடுமாறுருபுக	உச
தனக்குப்பயனே	ஙங
தனிவினைதொடர்வினை	உரு
திருநெல்வேலியெனுஞ்சிவ	உ
தேகபந்தந்தீர்	க
தொகிலொருபொருண்	சரு
தொகைநிலைக்குணத்தை	சரு
தொகைநிலைதொகாநிலை	சரு
தொடர்வினைக்குணமே	உஎ
தொழிற்பெயர்வினை	ஙசூ
தோன்றநிரிதல்	ருஉ
நல்லோரல்லோர்	கச
நாராயணன்பூ	கசூ
நான்கைந்தாறே	உங
நிலைத்திணையியங்கு	உக
நிலைமொழிமறை	ஙக
நீக்கமின்றியு	உச
நீக்கமின்னு	உக
பகுபதத்திலக்கணம்	ருச
பகுபதம்பகாப்பத	கள
பண்புத்தொகைவிரி	சள
பத்தொடொன்பது	உ
பலபொருட்கொருவழி	சுக

சூத்திரம்.	பக்கம்.
புணர்ச்சிவிகாரம்	ருஉ
பெயர்முற்றெச்சமோ	ருகூ
பெயர்வினையிடையுரி	உகூ
பொதுவெழுத்தா—மியை	சக
பொதுவெழுத்தா—மிலங்	சக
பொருத்தப்புணர்ச்சியப்	ருo
பொருத்தப்புணர்ச்சியை	ருக
பொருளதிகாரமுன்ன	சூஉ
பொருளேப்பொருளெனல்	சூo
போலியெழுத்தை	சஙூ
மதிவெயில்விரிக்கும்	க
மறைமூவகையா	ஙo
மாறுபடநிற்றல்	உச
முதறுணைஞாபகங்	உக
முதனிலைதிரிந்தும்	ஙo
முதனிலைத்தனிவினை	உரு
முதனிலைத்தொழிற்பெ	ஙo
முதனிலையின்றியுங்	ஙo
மூப்பதெழுத்து	சஙூ
முற்காலத்துப்	கச
வடமொழியிலக்கணஞ்	சூ
வழுவுடைப்புணர்ச்சி	ருஉ
விகாரத்தாற்பொருள்	ருங
விதிச்சொன்மறைப்	ஙக
விளிகுறையிரண்டையு	கசூ
வினைச்சொலிலக்கணம்	ஙகூ
வினைமுதலன்றியும்	உச
வினைமுதலின்னும்	உo
வினைமுதல்விளியே	கசூ
வினைமுற்றுப்பெயர்	ஙசூ
வேறில்லையுண்டியார்	ஙக
வேற்றுமைபலபல	உரு
வேற்றுமையுருபுகள்	கசூ
வேற்றுமைவழியீரெட்டாய்	ருகூ
வேற்றுமைவழியோடல்வழி	ருஅ